XXXIV. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. NOVEMBER 30.

Ludas Matyi

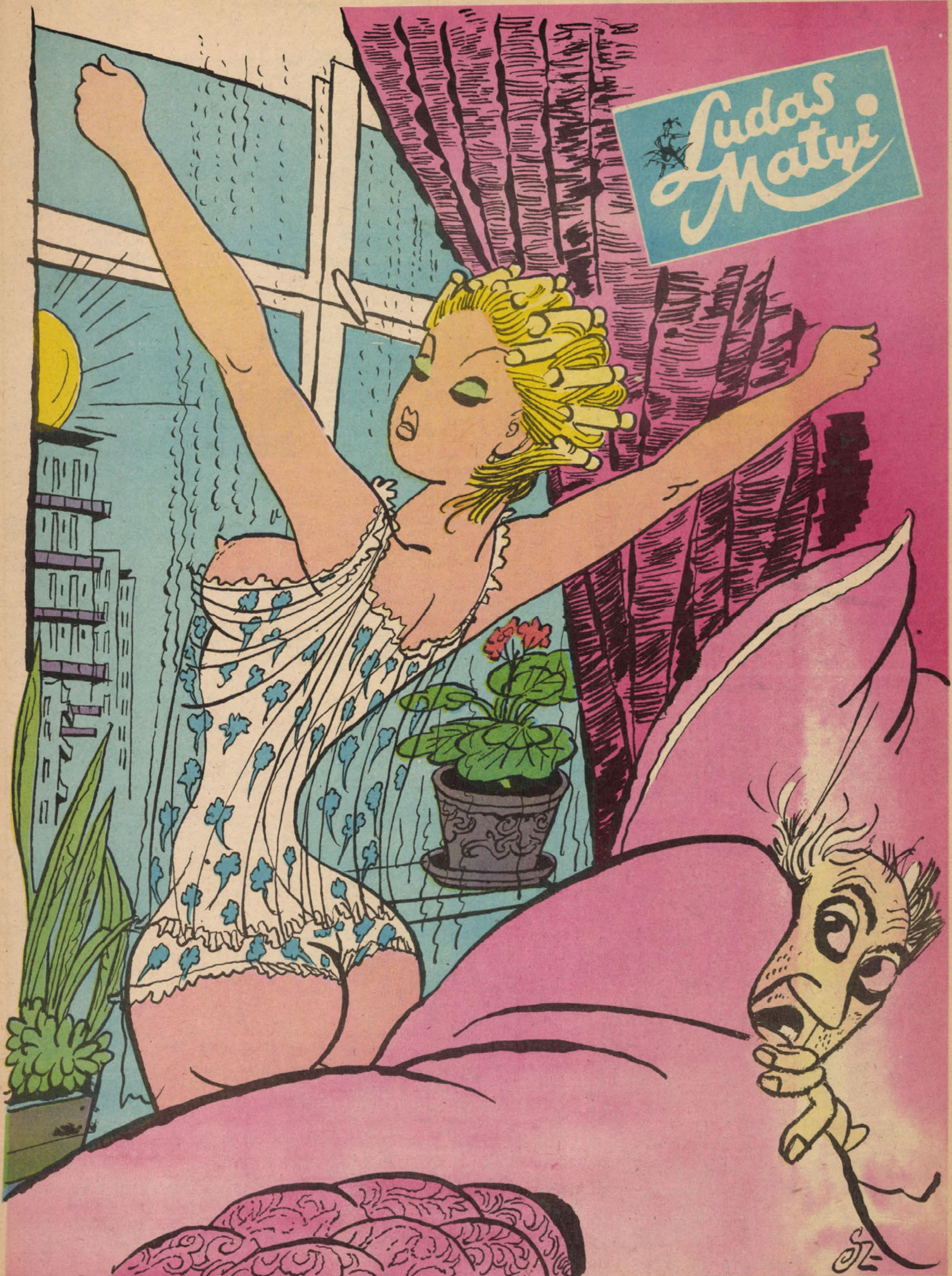

Szűr-Szabó József rajza

– Hozd be az újságot, szívem, nézzük meg, ma milyen Világnap van...

KEDVES LUDAS!

IRTSUK A CSÓTÁNYT

AMIÓTA VAN PANELHÁZ, azóta van csótány — gondolják a fiatalok, pedig nem így van. Csótány azelőtt is volt — az úri világban, de akkor még ruszninak hívták és vendéglők konyhájában, pékségekben meg a gazdagok házában volt honos, mert csak ott volt mindig meleg. Az általánosan elterjedő központi fűtés számunkra is elérhetővé, sőt közkinccsé tette ezt a kedves futóbogarat. Irtásához egy szív, egy akarat és lakásonként 180 forint kell. Sajnos azonban, vagy a szív, vagy az akarat, vagy a 180 forint hiányzik a csótányok elleni hadjárathoz! Mert mi a helyzet napjainkban? Ha egy lakó úgy érzi, hogy nem bírja tovább a csótányok társbérletét, bemegy az IKV rovarirtó részlegéhez és kér, könyörög! De hiába! Csak akkor mennek ki irtani, ha a kapott űrlapot valamennyi lakó aláírja, vagyis vállalja az irtással járó zaklatást és a fizetést. Az igazi csótánygyűlölőket ez a feladat sem riasztja vissza. Nyakukba veszik a házat és hol bájologva, hol sűrű bocsánatkérések közepette próbálják meggyőzni a lakótársakat, hogy a csótány nélküli élet szebb és a csótány látta étel nem egészséges. A lakók ilyenkor többféleképpen viselkednek. Van, aki felháborodik: mit képzel? Nálam bogarak?! Van, aki kitér: sosem vagyok itthon, nem hagyom felforgatni a lakást, inkább sajátkezűleg irtom, ahogy tudom! S van, aki szinte keblére öleli az űrlapot és annak körbehordozóját...

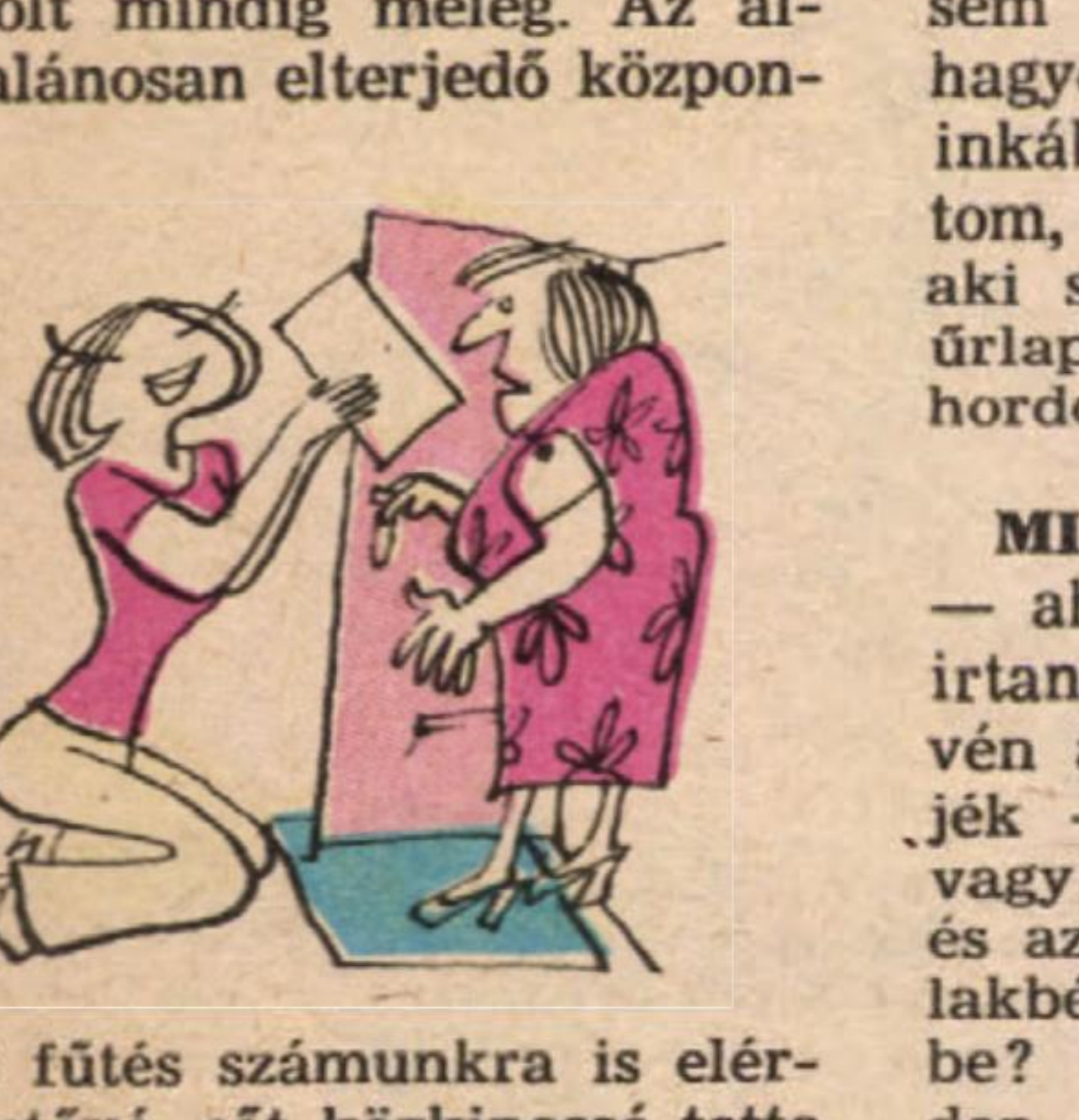

MI LENNE, HA az IKV — ahol szükséges — maga irtaná a csótányt, kötelezvén a lakókat, hogy eltűrjék — akár a csőrepedés, vagy dugulás kijavítását —, és az ezért járó átalányt a lakbérrel együtt szedné be? Ezt országosan, minden város csótánnyal vert panelházaira vonatkoztatva bevezethetnék, mert havi 4—5 forintot mindenki kibírna: senki nem húzhatná ki magát az irtás tűrése alól és nem a lakónak kellene végigkilincselni a lakásokat, könyörögni a lakótársaknak. S ha valaki az ötletet azzal próbálná nevetségessé tenni, hogy senkit nem lehet arra kényszeríteni, hogy az esetleges csótányok esetleges irtásáért havonta 3—4 forintot fizessen, attól csak annyit kérdeznék — kellő tisztelettel: a televíziós készülékkel *sem* rendelkező lakótól, a központi antenna „használatáért" havonta tízet... lehet?!!

Iván Rozália

HARC AZ ALKOHOLIZMUS TERJEDÉSÉÉRT

A Keleti Károly utca 4-ben (Budapest, II. kerület) évek óta kihasználatlanul áll egy vállalat dekorációs részlegének utcára nyíló pincehelyisége. Felesleges holmikat raktároznak benne. Mintegy két évvel ezelőtt hire ment, hogy a helyiséget borozóvá akarják átalakitani. A környék lakossága tiltakozott. Ilyen forgalmas helyen, a 11-es busz megállójában nem kívánatos tovább szaporitani a szesztestvérek számát. A Mechwart téren (szemben) játszadozó kisgyermekek fejlődését sem segitené elő, ha naponta részeg emberekbe botlanának. Így nyilatkozott egyébként a kerületi rendőrkapitány is egy évvel ezelőtt, a Hazafias Népfront egyik ankétján. Hozzátehetem: kb. 300 méteres körzetben van két étterem, egy borozó, egy bár, több eszpresszó, egy büfé, aki tehát ezen a környéken inni akar, ma sem marad szomjan.

Mégis mi történt? A tiltakozások és a nyilatkozatok ellenére: folyik a helyiség átépítése és már ki is tették a cégtáblát: Kékfrankos borozó. A tulajdonos ráadásul nem is valamelyik kereskedelmi vállalat, hanem a Kertészeti Egyetem Tangazdasága. Meglehet, egy tangazdaságnak is szüksége van jövedelemnövelésre, de van más mód is, muszáj mindjárt kocsmát nyitnia?

Még az a szerencse, hogy egyre lendületesebben harcolunk az alkoholizmus ellen. Hány új borozót nyitnának (a meglevő, amúgy is sok mellé), ha még csak nem is harcolnánk ellene?

Gergely Miklós
Bp., Pentelei Molnár u. 4. — 1025

MÉGIS BUNDA A BUNDA

A Ruhatisztító Szövetkezetbe vittem piszkos — de nem színhibás, nem foltos, nem törött (ezeket írták rá a cédulára) — bundámat. Hónapokig vártam, mert a bundám elveszett, végül is beadtam kártérítési igényemet. Két éve 9200 Ft-ért vettem, a szövetkezet 4200 Ft-ot szándékozott visszafizetni nekem. Amikor reklamáltam a panaszirodán, közölték, hogy vadonatúj bundáért is (ha megvan a számlája) csak 70 százalékot tudnak téríteni. Két bundát (egy velúrt és egy irhát) felajánlottak a panaszirodán, pénzbeli kártérítés helyett, de nem fogadtam el. Furcsa, hogy a Ruhatisztító Szövetkezetnél a bundák csak úgy eltűnnek és olyan összeggel akarnak kifizetni, amely meg sem közelíti a káromat. Természetesen nem a teljes összeget kívántam, de az általuk felajánlottnál azért, úgy érzem, többre vagyok jogosult. Fellebbezésemet elutasították, a 4200 Ft-ot címemre postán elküldték, de én azóta sem tudok belenyugodni ebbe. A bizottság tagjai vajon saját maguknak is ilyen összegű kártérítést utaltak volna ki?

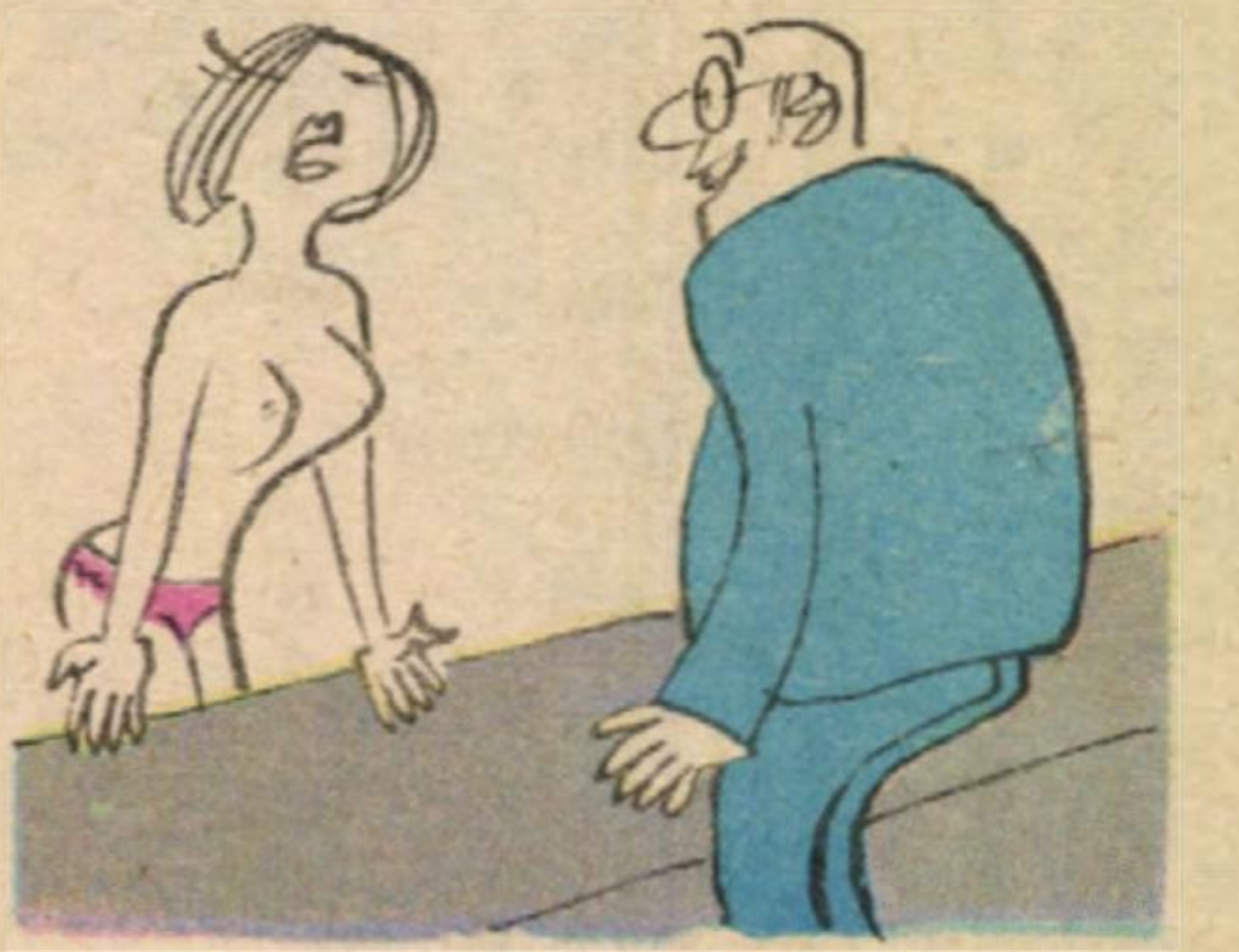

Belecz Béláné
Bp., József krt. 50. — 1085

MÉG SINCSENEK CSODÁK

Öt magas emelet van a mi régi lakóházunkban. Évekkel ezelőtt a tanács és az IKV 1978-ra új liftet ígért. S ebből az évből még hónapok voltak hátra, amikor — vannak még manapság is csodák! — felszerelték az új, modern, nyomógombos hívóliftet. Azt és akkor, amit és amikorra megígértek. A lakók pedig — újabb csoda! — bürokráciamentesen megkapták azonnal a liftkulcsokat, szalagavatás, ünnepi beszéd, bármiféle külsőséges hókusz-pókusz nélkül. Nem kértek tőlünk sem újraoltásit, se vízijártassági igazolványt. Lift mellett született, a liftezés tudományát az anyatejjel magunkba szívó, liftben felnőtt — felnőtt! — embereknek tekintettek bennünket.

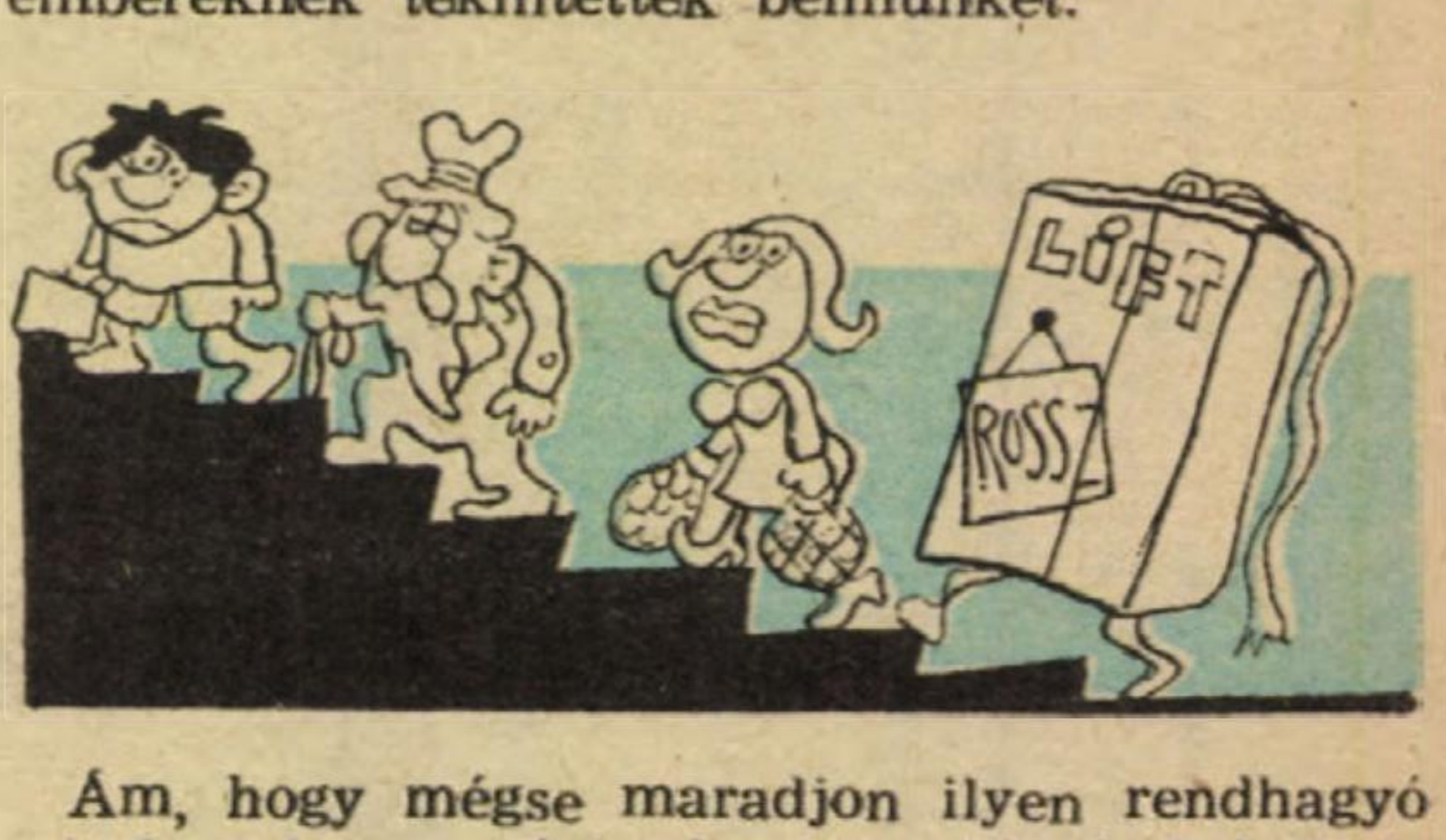

Ám, hogy mégse maradjon ilyen rendhagyó minden, hogy mégis észrevegyük, hol és mikor, azaz Budapesten és 1978-ban élünk, két heti hívógombos, automata liftes, mámoros boldogság után már el is romlott az új felvonó. És telnek-múlnak a napok, de csak áll, csak áll megjavítatlanul. Mi, már-már csodahivő, a sok gyaloglásban megkopott szívű lakók idejében kijózanodtunk. A világ természetes rendje helyreállt.

(barabás)

MEGÍGÉRNI KÖNNYŰ...!

A Ludas 35. (augusztus 31-i) számában jelent meg a panaszom, hogy a Szegedi Konzervgyár halászlé feliratú dobozában székelykáposzta volt. A gyár október 2-án levelet írt nekem, közölve, hogy levelük keltével egyidőben feladtak címemre egy igazi tányérdobozos halászlékonzervet. Minthogy most má· november közepe van és a konzerv még mindig nem érkezett meg, azt kell feltételeznem: csak megígérték, de nem küldték el! Megígérték nekem, ugyanezt megírták a Ludas szerkesztőségének is és vélték: a dolog ezzel el is van intézve. Én nem kértem tőlük, de ha már ígérik: miért nem adják?

Szalai Jenő
Pécs, Garai u. 32. — 7623

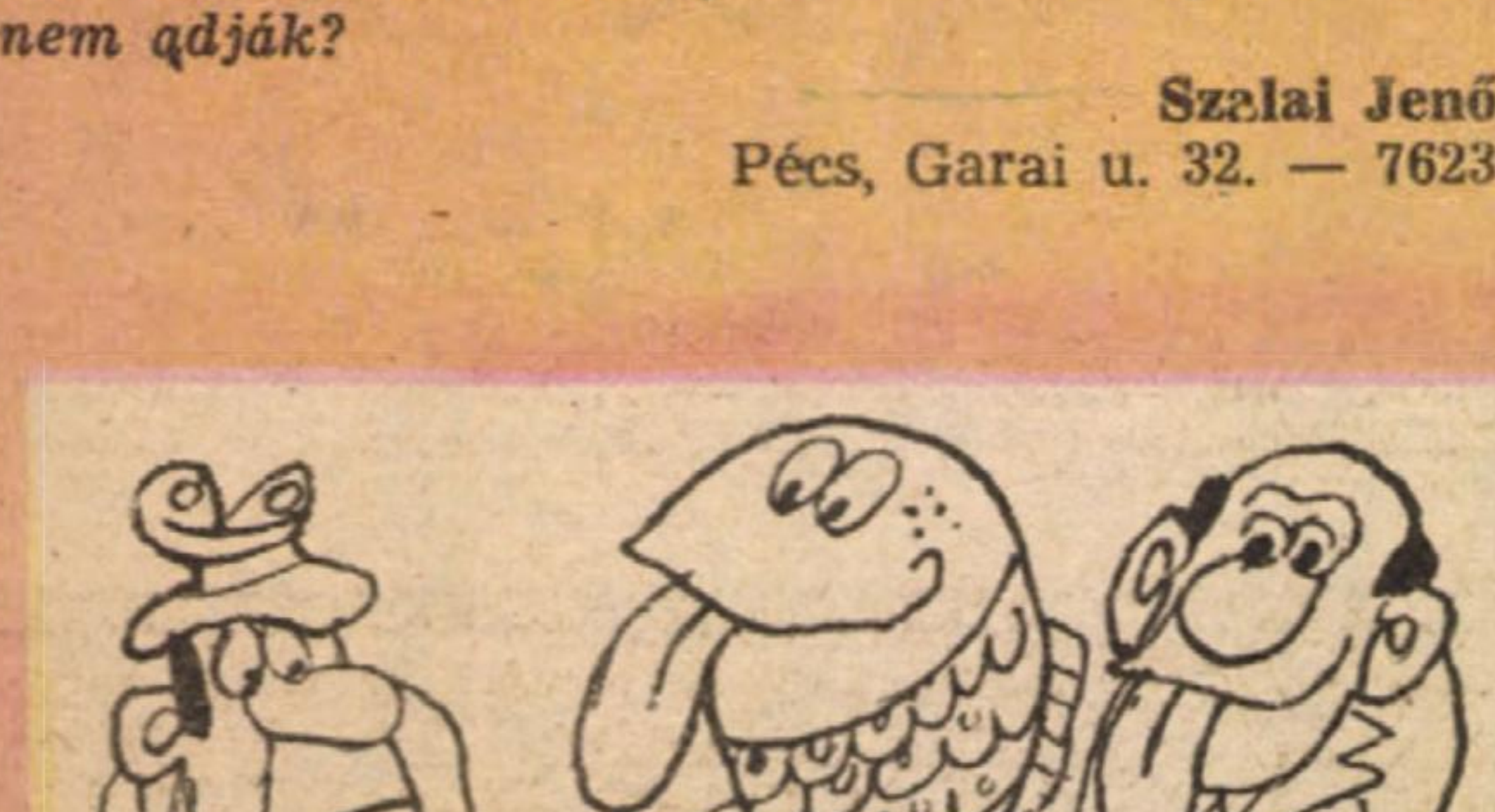

MILYEN KÖRTE KAPHATÓ?

Kovácsoltvas csillárom hat égőjéből négyben kialudt a fény. Ahol a csillárt annak idején vettem, most elutasítottak, mondván: ők izzót nem árulnak. A Rákóczi út 51. alatti Tungsram boltnak a neve jóval biztatott, de a kért égővel ott sem szolgáltak. Erre 60 wattos fehér opál égőt kértem, az viszont csak zöldben meg pirosban akadt. Minthogy se diszkóklubom, sem drinkbárom nincs, egyikre sem tartottam igényt. A Lenin körút 41. alatti csillárbolt a tv-ben hirdette magát: nálunk mindenfajta csillár és alkatrész kapható. Fellelkesülve a hirdetésen, oda siettem, de felvilágosítottak, hogy a villanykörte — nem alkatrész, tehát nincs nekik, amit keresek. Igazuk lehet, de ha alkatrésznek nem nevezhető is: égő nélkül egyetlen csillár sem használható. Tehát, hol keressen az ember izzót, ha nem csillárboltban? Problémámmal forduljak a KERAVILL-központhoz, javasolták az üzletben.

A KERAVILL-központban végre megtudtam az opálégő-hiány okát: egy nyiregyházi gyárban állítják elő, ahol legutóbb meghibásodott az opálgyártó gép. Ha rendbehozzák — remélhetőleg rövidesen —, akkor Nyiregyháza ismét szállít majd opálégőt a KERAVILL-boltoknak, s talán az én csillárومba is jut.

Bánatomban a legközelebbi piacon vettem körtét, mert ott végre kaptam, igaz, nem olcsón, de szép barnát, Alexander nevűt. Finom íze volt, de csillárban, sajnos, nem használható.

(palásti)

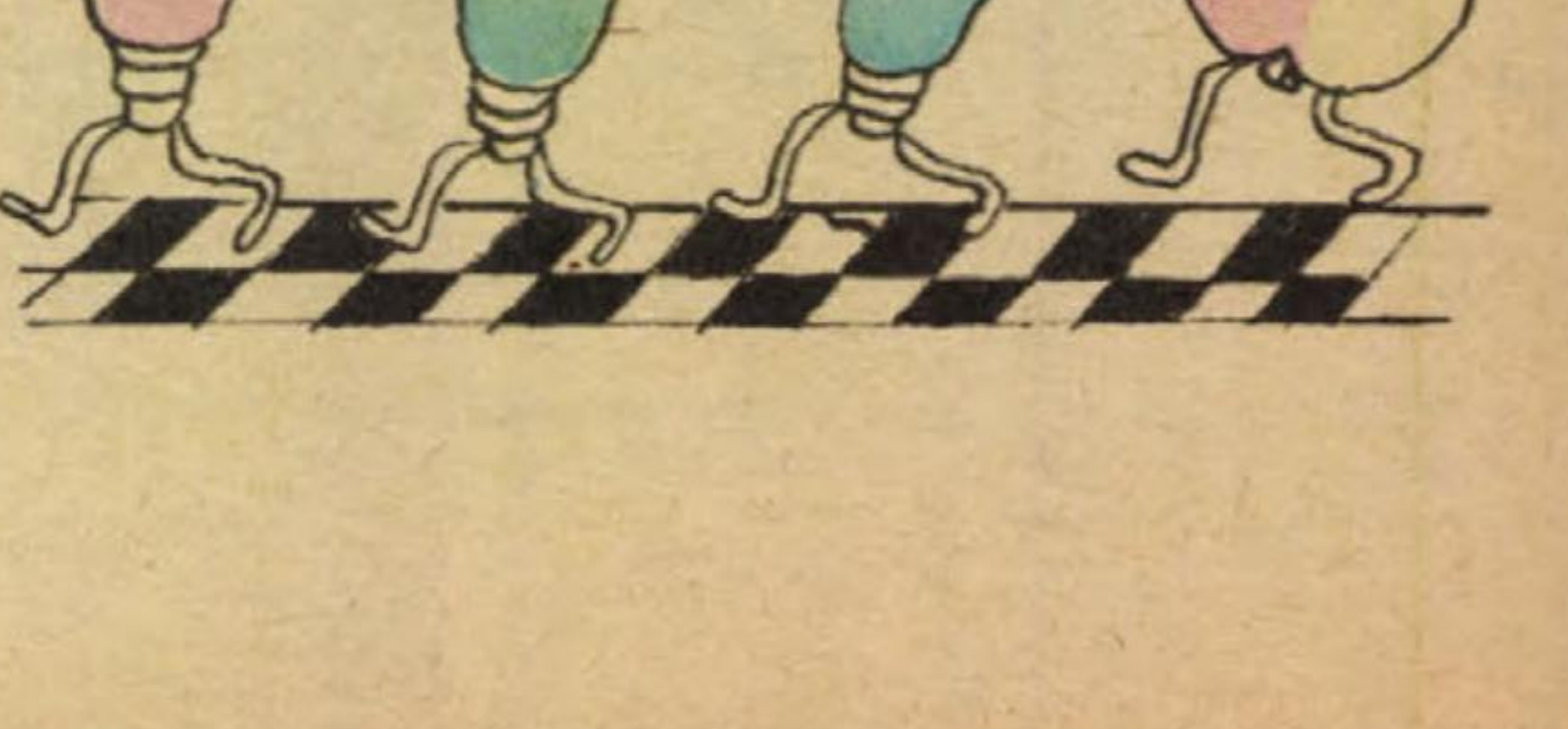

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy részeg ügyfél bemegy a fotóműterembe:

— Csi-csináljanak, ké-kérem, rólam egy cso-csoportképet.

— Azonnal, uram, csak előbb arra kérem, szíveskedjék félkörbe állni.

*

Schultz odamegy egy nagy áruház Tudakozó feliratú ablakához:

— Elnézést, elvesztettem a feleségem...

— Minden temetéssel kapcsolatos ügyet a második emeleten intéznek.

PINOCHET CÁFOL

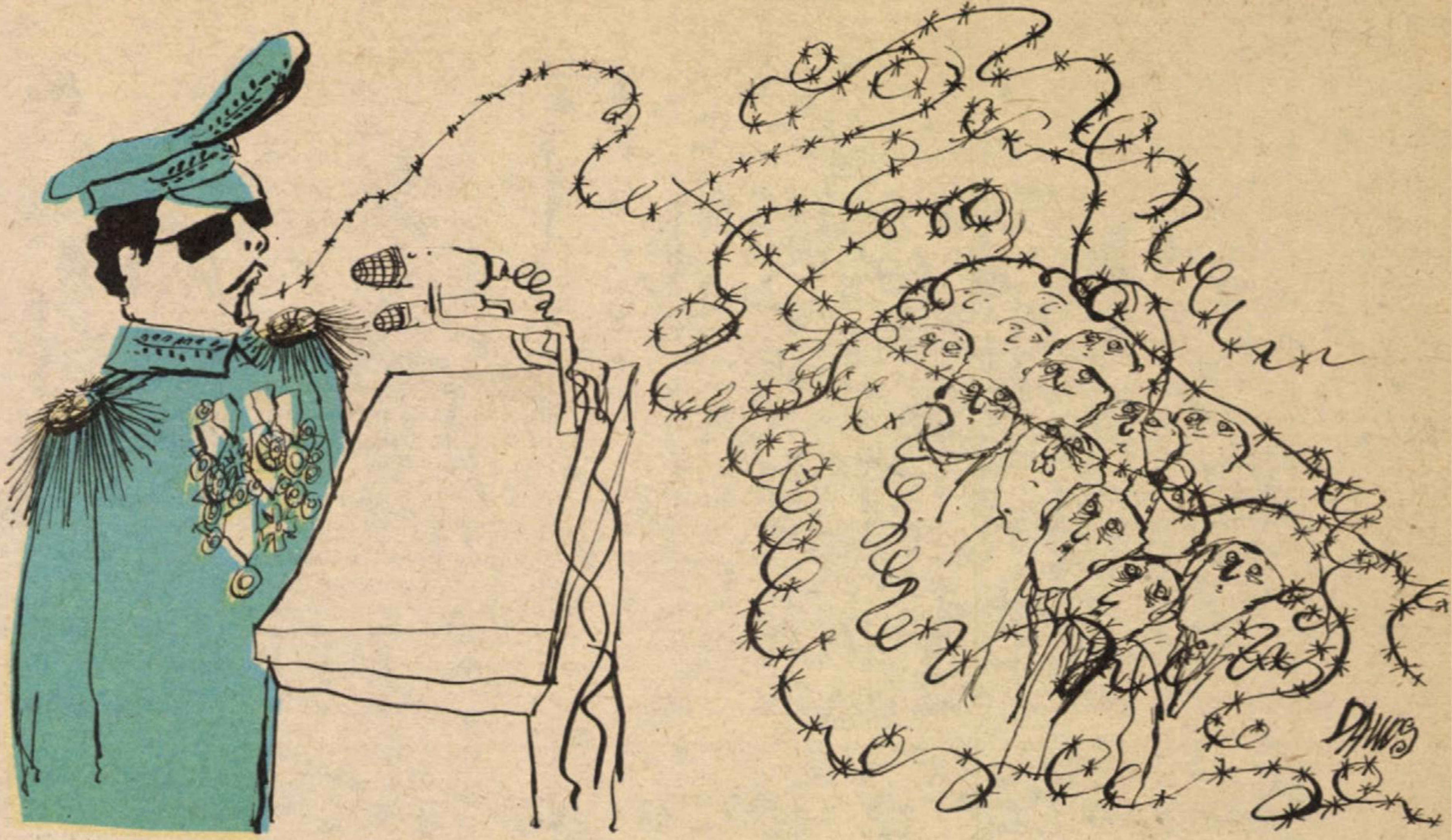

PRESZTÍZSHARC

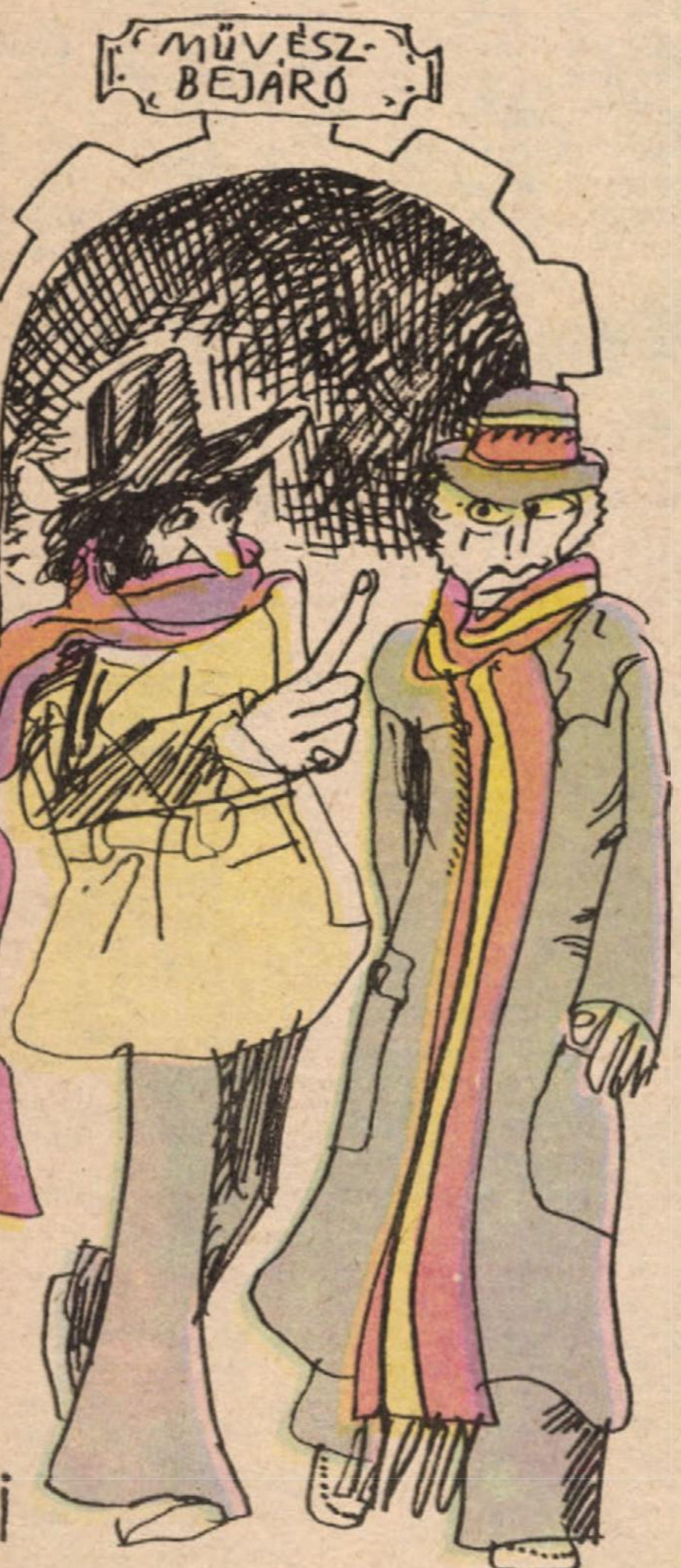

– Vedd tudomásul, engem többen utálnak, mint téged!

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPÍTKEZÉS

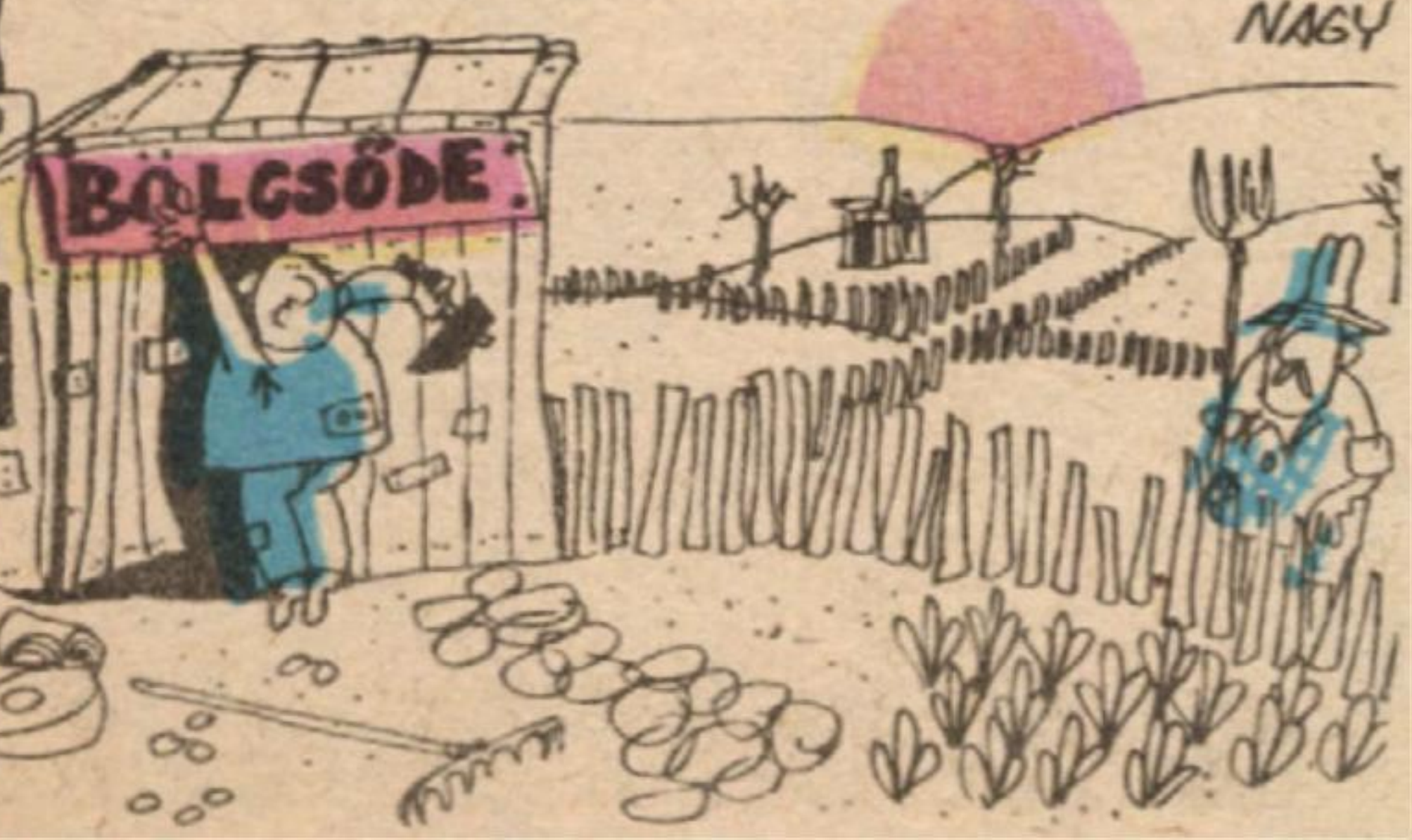

– Remélem, így sikerül megtévesztenem a tanácsi ellenőröket!

MŰTEHÉN

— Az a baj — mondta Kovács —, hogy a mai fiatalok el vannak kényeztetve. A világon mindent készen kapnak. A technika — hűtőszekrény, távfűtés, televízió — olyan természetes nekik, mintha mindig így lett volna. Ezért aztán elpuhulnak, nem fejlődik ki a küzdőképességük, ami rossz hatással van a jellemre...

— Mit lehet tenni? — vetettem ellene —, már csak ilyen a mai világ.

— Sokat lehet tenni! Keménységre kell nevelni őket. Gondold csak meg, mi hogyan nőttünk fel... Vágtuk a fát a fáskamrában, hogy be lehessen fűteni, órákig élesztgettük a tüzet a spórherdban, aki falun nőtt fel, tehenet is fejt hajnalban, kenyeret dagasztottak a lányok, meg mittudomén. Később dörögtek az ágyúk és boldogok voltunk, ha lóhúst ehettünk...

— Igen, de ki eszik manapság lóhúst?

— Az én gyerekeim! — vágta rá Kovács.

— Lóhúst esznek? — elképedtem. — Minek?

— Azért, hogy megtudják, milyen nehéz volt nekünk valamikor...

— És honnan veszed a lóhúst?

— Nem könnyű. A legnagyobb protekcióval tudok csak hozzájutni.

— A gyerekek, persze, utálják?

— El sem tudod képzelni, mennyire imádják. Múltkor az anyjuk kaviárral töltött gombát akart nekik adni lóhús helyett, az egészet otthagyták... Pedig éhesek voltak, mert egész délután fát vágtak...

— Fát vágtak? Tudtommal a lakásotok távfűtéses...

— Éppen azért! Másképp teljesen elpuhulnának. Vásároltam tíz mázsa ölfát a Tükernél, lehordattam velük a pincébe. Minden héten háromszor favágás van.

— És mit csinálnak a felaprított fával?

— Fel kell nekik hordani a lakásba, de mivel ott nincs hol tartani, mindjárt le is hordják...

— És végül mi lesz a fával? Kidobod?

— Azt azért nem. Az udvar sarkában felállítottam egy rossz spórherdot. A gyerekeknek időnként tüzet kell rakniuk, élesztgetni, fújni a parazsat.

— És mi fő azon a spórherdon?

— Semmi. Nem érted? A tűzcsinálás a lényeg, nem a főzés. Hogy megismerjék az élet nehézségeit.

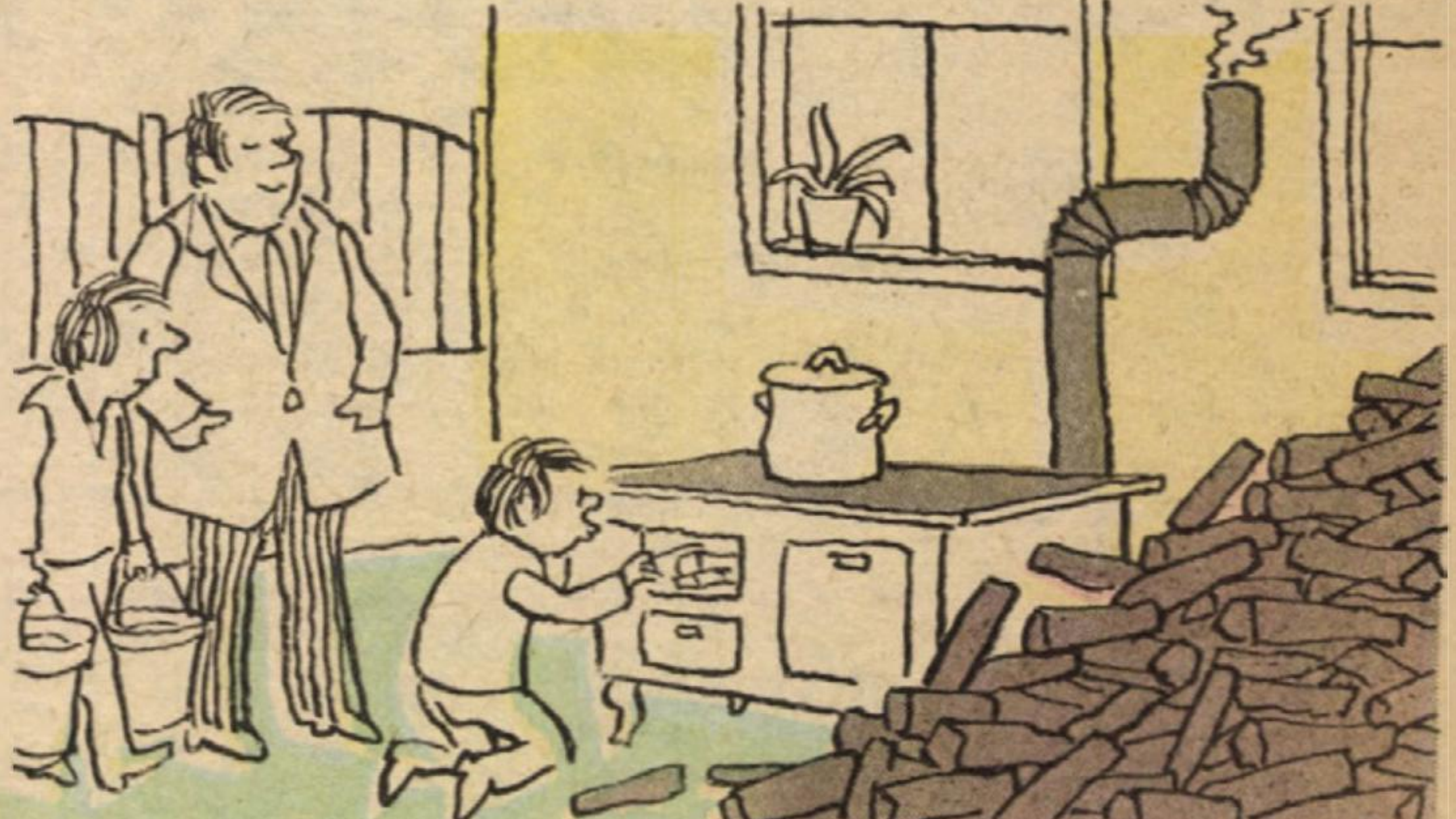

— Még jó, hogy nem kell nekik fejni...

— Fogózz meg, kell. Tavaly Londonban jártam, vettem egy felfújható tehenet. A gyerekeknek felváltva egy-egy félóráig fejni kell a műtehenet. Persze, néha nem könnyű elhárítani a technikai nehézségeket. Például itt van a vízhordás. Tudod, én mennyi vizet hordtam a kútról gyerekkoromban, hogy legyen odahaza a főzéshez-mosáshoz?! De a mai világban már egy tisztességes utcai kutat is nehéz találni. Hálistennek a közelben van egy kivilágított szökőkút. A parkőr már fel akart jelenteni, de mikor adtam neki egy százast, megértette, hogy mi a pedagógia.

— És mi lesz azzal a vízzel?

— A gyerekek beleöntik a fürdőkádba. Különben ugyanaz lesz vele, mint a jéggel...

— Miféle jéggel...

— Ember, hát nem emlékszel, mennyit álltunk sorba, amikor hallottuk az utcáról a kiáltást, hogy: itt a jeges?! A mai gyerekek meg csak benyúlnak a frizsiderbe...

— Nektek nincs frizsideretek?

— Dehogy nincs. Ki a fene használ manapság jégszekrényt? De rájöttem, hogy azért jeges is van. Hordja a jeget a közeli kiskocsmába. Hát, a gyerekeim is lemennek, felhoznak egy-két táblával. Nincs az útban senkinek. Egykettőre elolvad a fürdőkádban...

Alig tudtam magamhoz térni.

— Hát igen... Dolgos gyerekek lehetnek...

Kovács eltűnődött.

— Azt azért nem mondhatnám. Mosogatni nem akarnak, a takarításban nem segítenek. Hogy egy példán érzékeltessem a helyzetet: a műtehenet szívesen fejik, de azt hiszed, hajlandók lemenni a közértbe egy liter tejért?

Novobáczky Sándor

DIVAT A NEVKÁRTYA

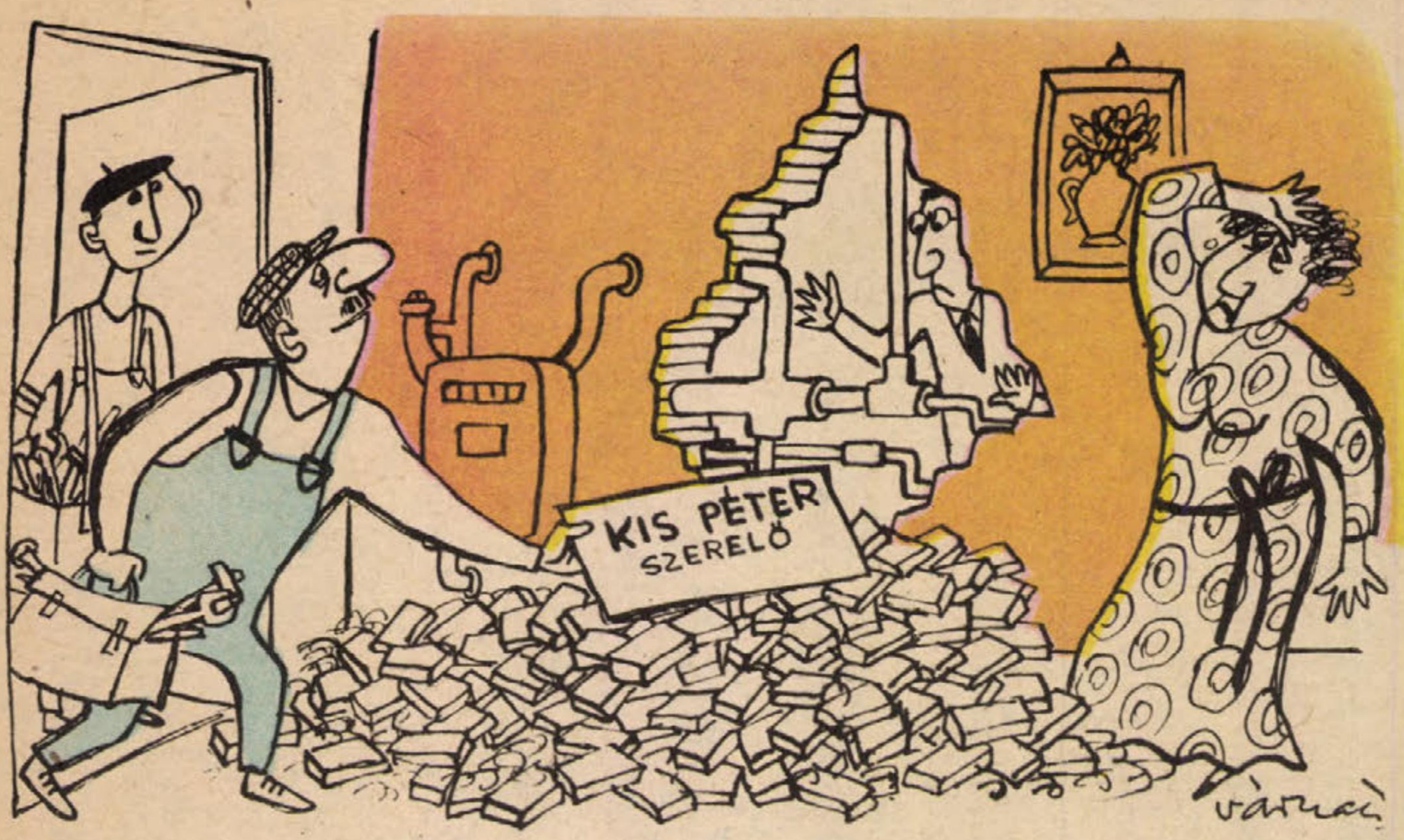

A JÖVŐ KÖZLEKEDÉSI ESZKÖZE

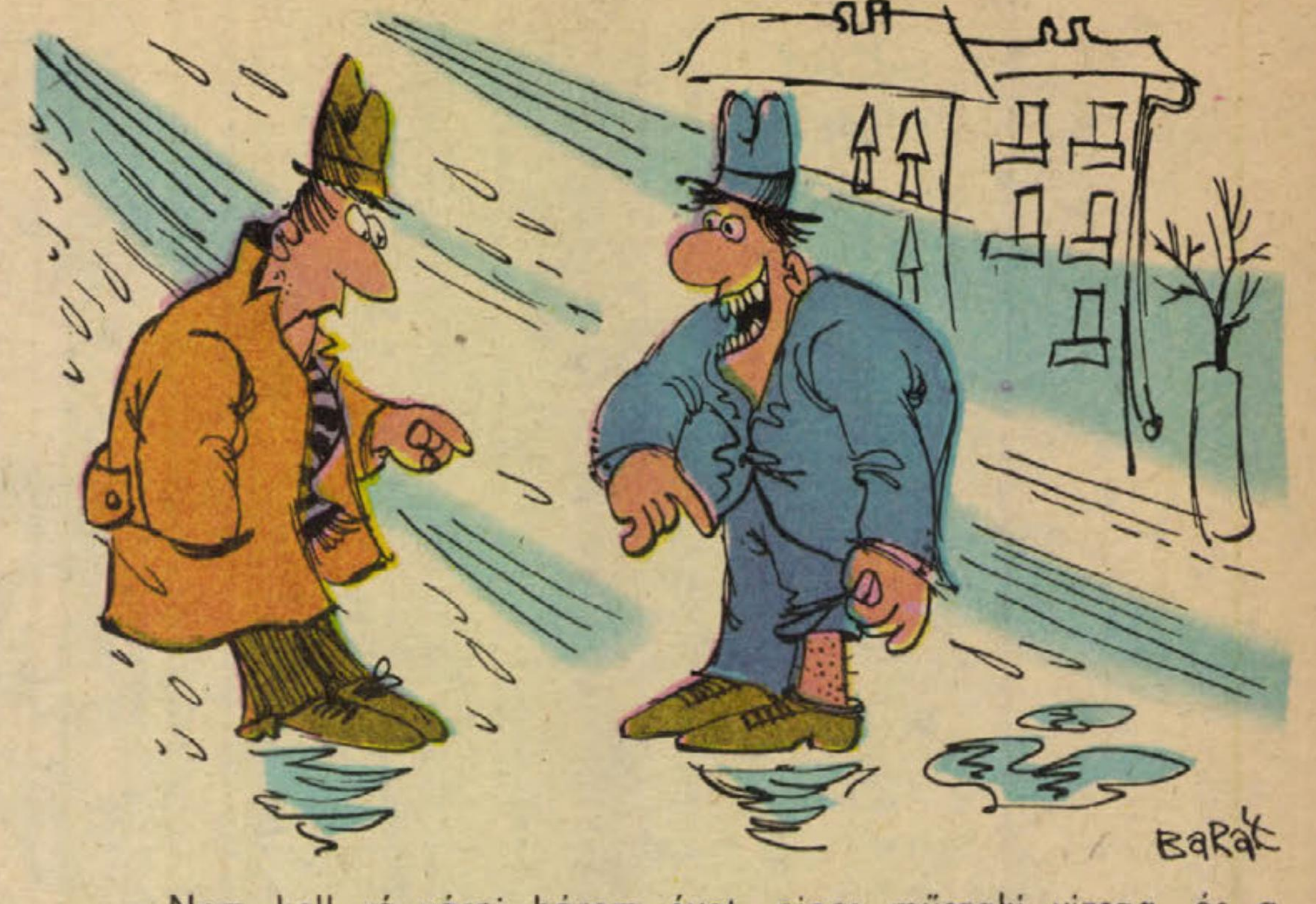

– Nem kell rá várni három évet, nincs műszaki vizsga, és a rozsda sem eszi.

Levélváltás a gázlángosdiról

Kedves Szerkesztő úr!

Óvónő vagyok. Egy nevelői megbeszélésen az óvoda akkori vezetője felhívta a figyelmünket arra, hogy a gyerekeket büntetésből sem szabad a csoportszobából kiküldeni, mert egyedül, felügyelet nélkül veszély fenyegeti őket. Hozzászólásomban erre példaként elmondtam egy korábbi munkahelyemen megtörtént esetet. Az előtérbe büntetésből kiküldött 5 éves „rendbontó" kinyitotta a felnőttek öltözőszekrényét, magára csukta az ajtót, majd rágyújtott az egyik táskában talált cigarettára. Csak később, a szekrényből kiszivárgó füstből és égési szagról vették észre, és kiszabadították a holtsápadtan pöfékelő óvodást. Így került át a gyerek az én csoportomba. Ettől kezdve, kideríthetlen okokból, azt kezdték rebesgetni a házban, hogy a gyereket én zártam a szekrénybe, ilyen az én pedagógiai módszerem. Amikor vizsgálatot kértem, a vezető azzal a kérdéssel felelt, hogy „Nem lenne-e jobb, ha az ilyenféle pletykák helyett munkaidőben, munkahelyen, munkával foglalkoznék?" De hát, akár a középkori vándorlegendák, mindig visszatérő téma a szekrénybe zárt titokzatos gyerek esete — persze a személyemmel kapcsolatban. Mit tanácsol ön: ne forduljak a bírósághoz?

Kedves Olvasónk!

Úgy gondolom, hogy egyedi esetről van szó. Az óvónők közmegbecsülésnek örvendenek, a gyerekekhez végtelenül jók és figyelmesek, de hogy egymáshoz milyenek, arról nem igen tudunk. A testület közismerten zárt kör. Ne forduljon a bírósághoz. Nem lenne tanúja: még az a kolléganője is hallgatna, aki bizalmasan informálta Önt arról, hogy kik terjesztik Önről a szekrénybe zárt kisgyerek történetét. Egyébként a régi világban, a pletykával hírbehozott hölgyek csak elvétve fordultak a bírósághoz. Azért óvakodtak ettől, mert megbélyegzőnek vélték és szerfelett gyanúsnak, ha a bírósági végzéssel voltak kénytelenek igazolni, hogy minden rendben van az erkölcsük körül, és makulátlan a tisztességük.

Egyetértek az óvoda vezetőjével: Ön is (a kartársnőivel együtt!) a munkájával törődjön, ne a pletykával, és ne hagyja magát idegileg tönkretenni. Lehet, hogy aki e történetet elferdítve elterjesztette, az már valamikor látta Charles Boyer és Ingrid Bergman Gázláng című híres filmjét. Nemrégen sugározta ismét a televízió. Az Ön ellen indított hajsza kísértetiesen hasonló ahhoz, amit a film hősnője ellen a férje kitervelt azért, hogy feleségét az őrületbe kergesse, és a vagyonához hozzájusson. Az Ön áldottan gonosz jóakarója, a filmben látottakat más módon alkalmazva örökség reménye nélkül, személyes indulatból, szeretné Önt a Hárshegyre juttatni. Ezt a módszert nevezik az utóbbi időben gázlángosdinak, ami mostanában növekvő és terjeszkedő tendenciát mutat.

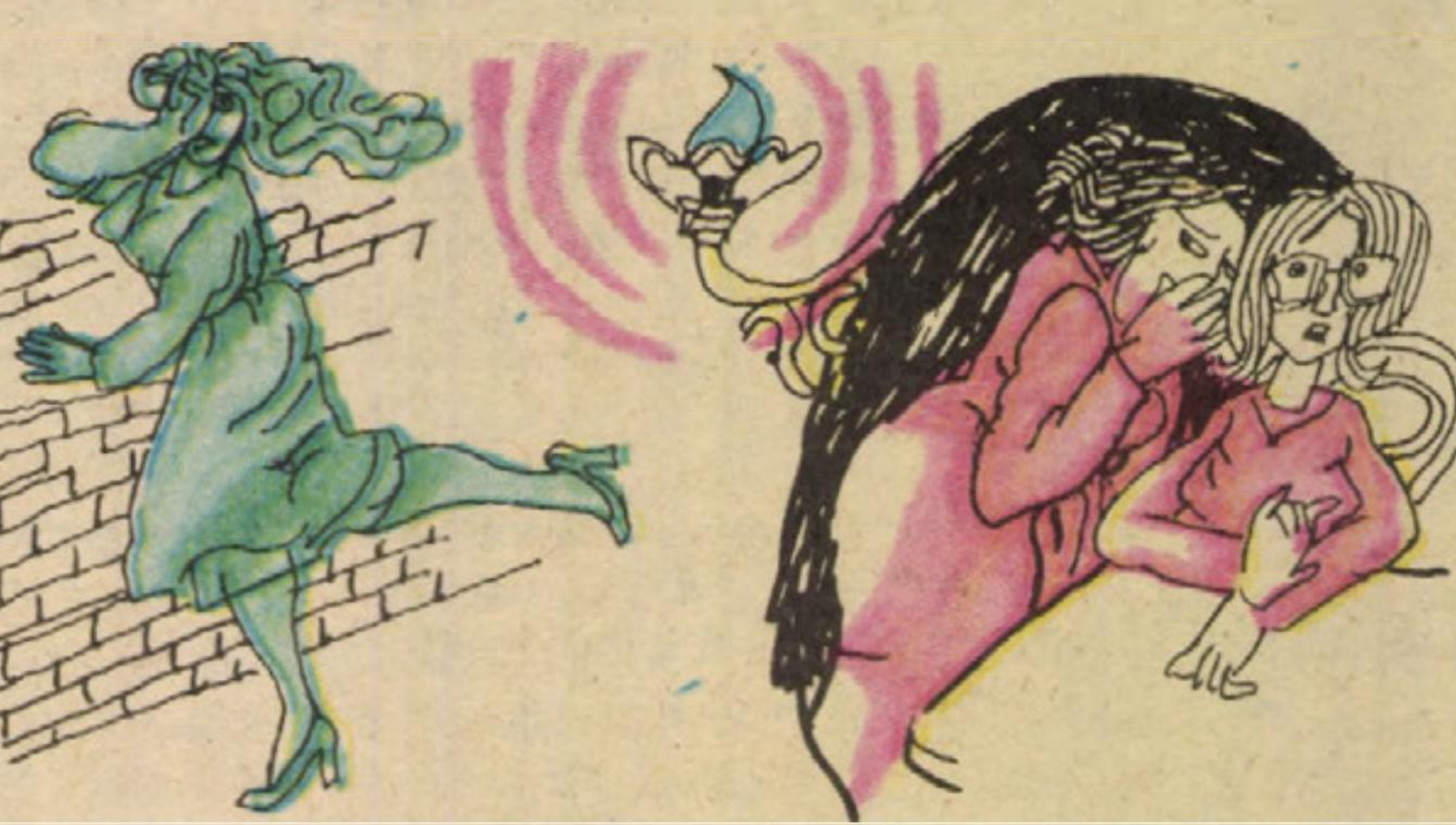

A válni készülő férj például pokollá teszi a felesége életét (részletek annyira közismertek, hogy mellőzöm). Végül a feleség idegrohamot kap és zokogva kiabálja: *„Te nem fogsz velem gázlángosdit játszani, hogy elvehesd a nálam 20 évvel fiatalabb Julikádat!"* Vagy a feldühödött főnök azt mondja a beosztottjáról: *„Csak rendszeres gázlángosdival tudjuk ezt a lusta frátert kiutálni a vállalattól!"* ahelyett, hogy megfelelő indoklással szabályosan felmondanának neki. De hát a gázláng-játék körébe tartoznak a hivatalokban, intézményekben, ipari és kereskedelmi vállalatoknál szokásos intrikák, pletykák, fülbe súgások magán- és hivatali ügyekben: a gázlángosdinak kimeríthetetlen tárházából bárki kiválaszthatja a neki és céljának legalkalmasabbat.

Nem megnyugtatásként példálóztam a gázlángosdival, hanem csupán azért: érezze, hogy nincs egyedül. De, ismétlem, semmiképpen se menjen a bírósághoz. Enélkül is van ott elég munka. Azért se forduljon oda, mert — mint már mondtam — bizonyítani semmit sem tud és eléri azoknak a sorsa, akiket évek múlásával agyondicsérnek, végül is azt mondják róla: „csak, ha jól emlékszem, valamilyen ügye volt", amivel sejtetni engedik, hogy azért valami még sincs rendben az illető körül. Ez még mindig divat, igaz, hogy manapság azért a gázlángosdi az igazi.

Persze, ha tanúkkal bizonyítani tudja a rágalmazást, az már egészen más!

Földes György

DECENTRALIZÁLT VEZETÉS

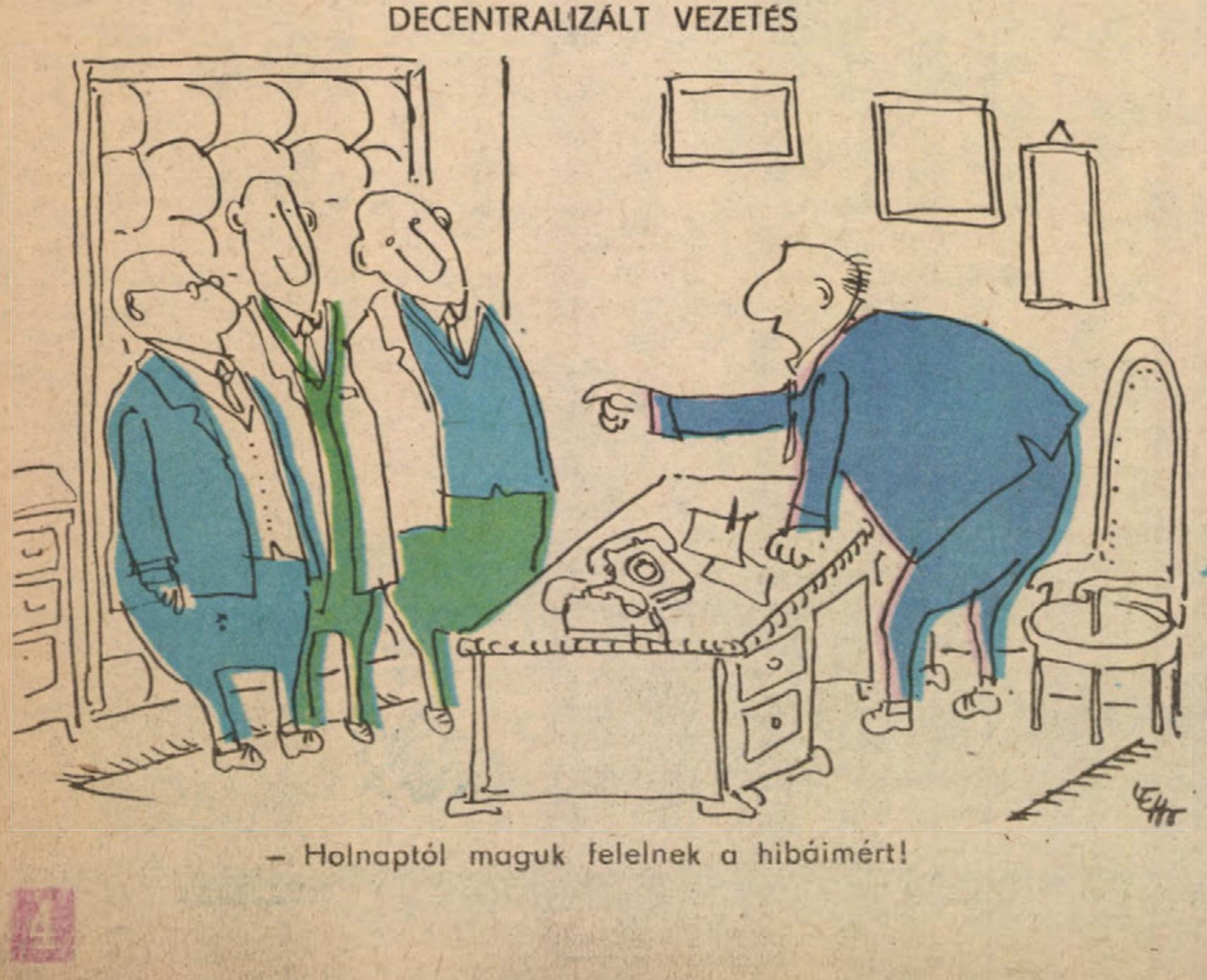

– Holnaptól maguk felelnek a hibáimért!

MAGAS VENDÉG ÉRKEZIK

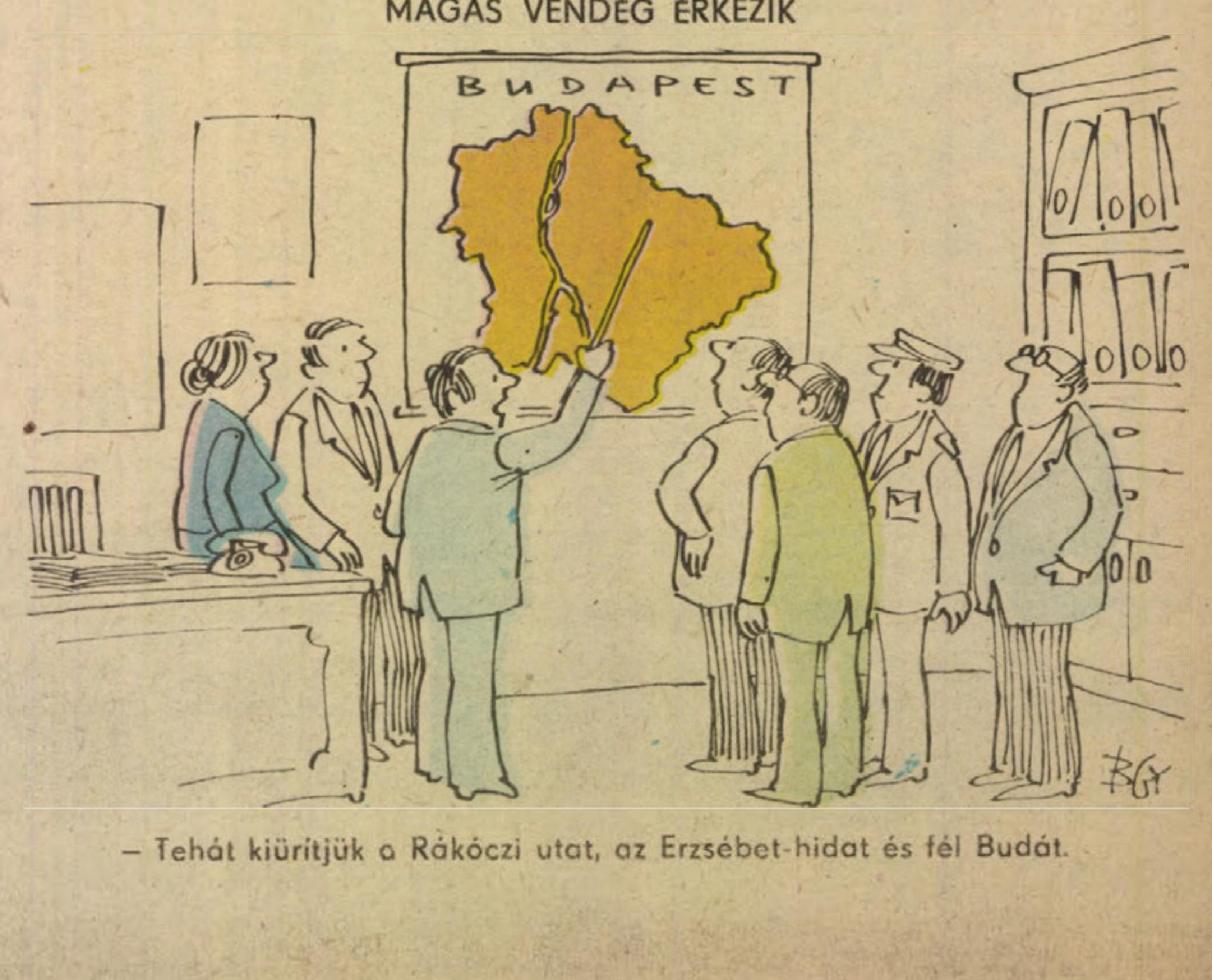

– Tehát kiürítjük a Rákóczi utat, az Erzsébet-hidat és fél Budát.

Hogy mik vannak

Fülöp György rajzai

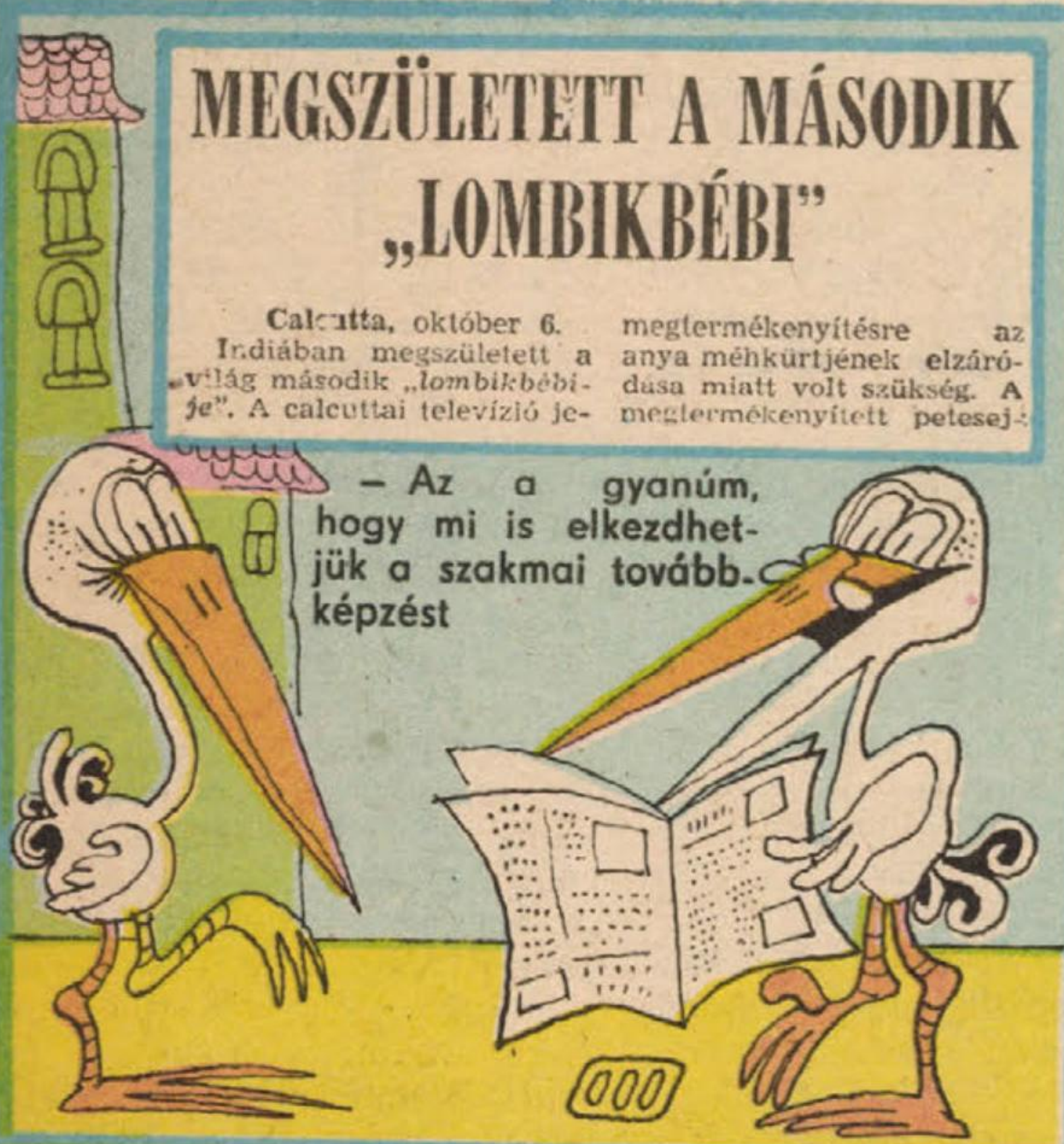

MEGSZÜLETETT A MÁSODIK „LOMBIKBÉBI”

Calcutta, október 6. Indiában megszületett a világ második „*lombikbébi-je*”. A calcuttai televízió je-

megtermékenyítésre az anya méhkürtjének elzáródása miatt volt szükség. A megtermékenyített petesej-

– Az a gyanúm, hogy mi is elkezdhetjük a szakmai továbbképzést

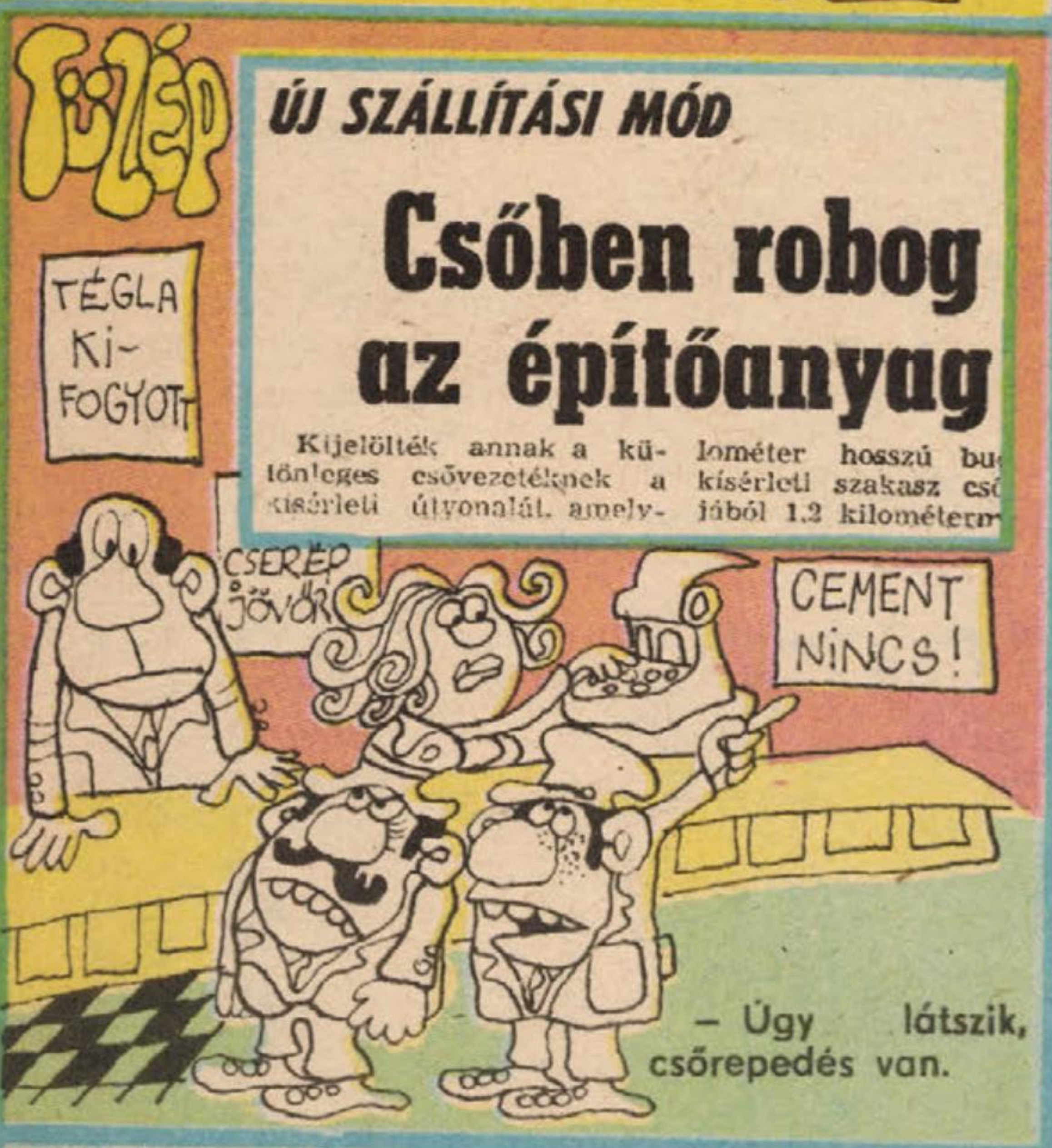

ÚJ SZÁLLÍTÁSI MÓD

Csőben robog az építőanyag

Kijelölték annak a különleges csővezetéknek a kísérleti útvonalát, amely-

lométer hosszú bu kísérleti szakasz cső jából 1.2 kilométern

– Úgy látszik, csőrepedés van.

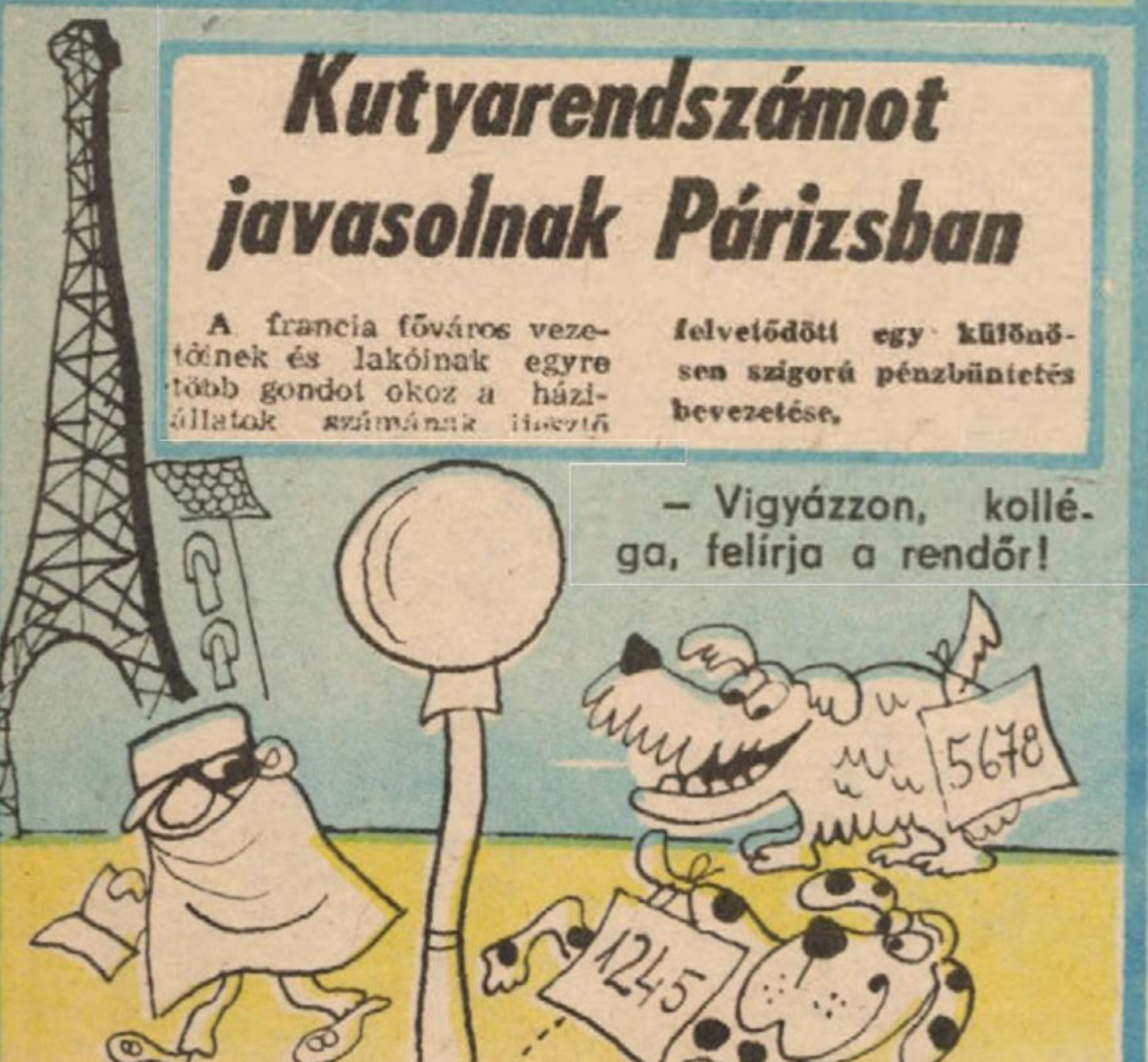

Kutyarendszámot javasolnak Párizsban

A francia főváros vezetőinek és lakóinak egyre több gondot okoz a háziállatok számának ijesztő

felvetődött egy különösen szigorú pénzbüntetés bevezetése.

– Vigyázzon, kolléga, felírja a rendőr!

BALJÓS ÁRNYÉK RODÉZIÁBAN

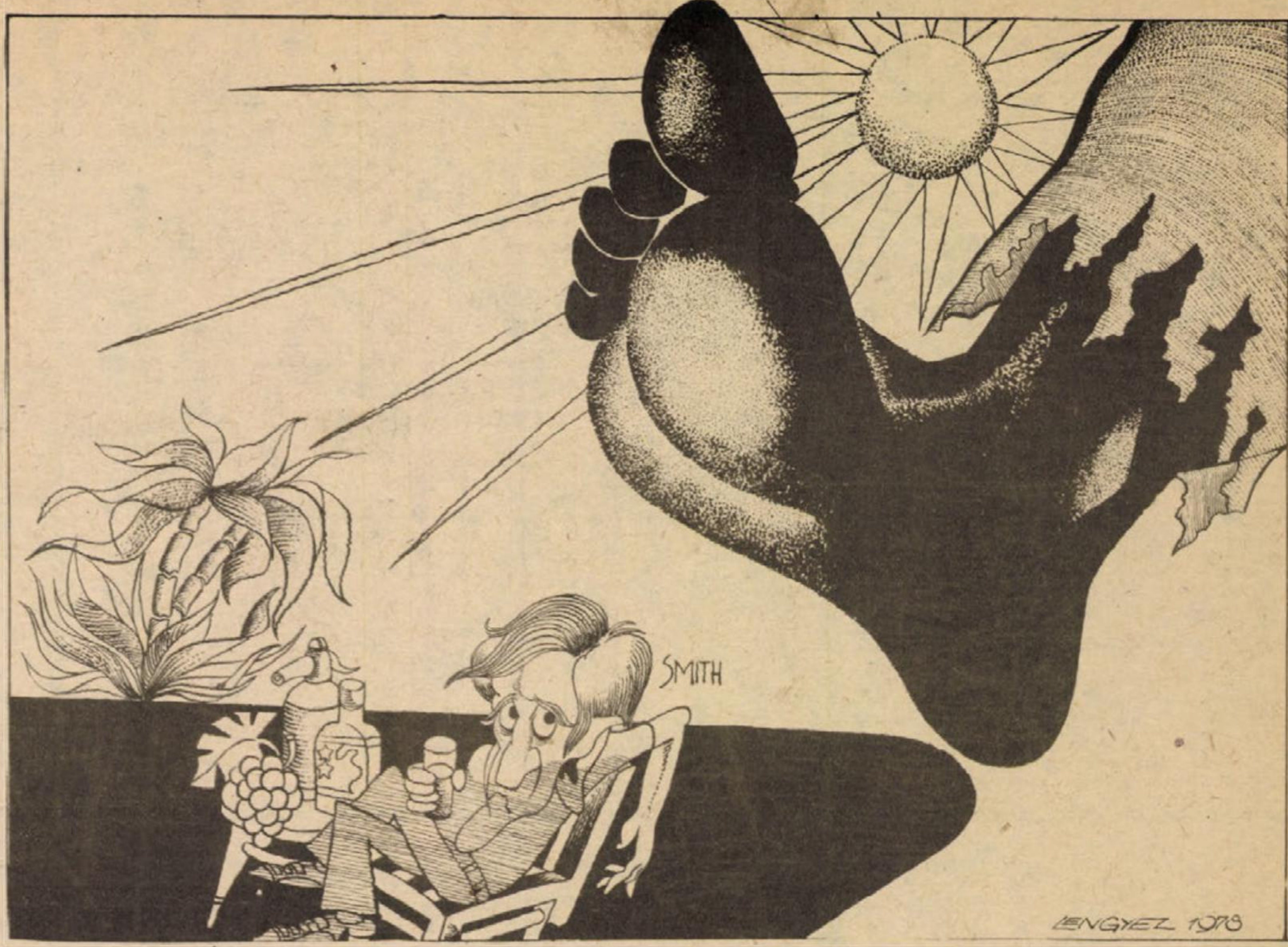

MÚZEUM

— Hölgyeim és uraim — mondta az igazgató —, ünnepélyes pillanat. Itt láthatják legfőbb kincsünket. Az ősnyomdagép valódi kultúrhistóriai ereklye, sőt, ipari műemlék. Amint láthatják, az ősnyomdász munkájához ez a birkafaggyú mécses szolgált világossággal, itt hátul pedig nyolc jobbágy nyomkodta a tenyerében az ólmot, hogy hamarabb olvadjon. Hadd jegyezzem meg, hogy erre a munkára előszeretettel alkalmaztak lázas jobbágyokat.

— Értem! — rikkantott közbe egy élces turista. — Hogy lázas tempóban dolgozzanak!

— Eegen — mondta az igazgató, egy cseppet tán pikírten. — Másrészt meg azért, mert az ólom könnyen olvadó fém lévén, a nyomkodásnál a testhőmérséklet néhány fokos plussza is sokat jelentett. Hölgyeim és uraim, bizonyára érdekli önöket, hogy Homérosz saját két kezével szedte ki e gépen Iliász című munkáját.

— Pardon — mondta egy tudálékos turista. — Hogyan szedhette volna ki saját kezével, amikor Homérosz világtalan volt?

— Akkor még nem — magyarázta az igazgató. — Csak később. Éppen a birkafaggyú mécsestől. Egyébként Mózes is ezen a gépen óhajtotta kiszedni a tízparancsolatot. Aztán rájött, hogy mégis gyorsabb, ha kőbe vési. Ja igen, és ezen a gépen szedték ki a Tóra hat könyvét is.

— Ezer bocsánat — kotnyeleskedett újra az egyik látogató. — A Tórának csak öt könyve van.

— Na igen — mondta az igazgató. — Mert a szerzők nem győzték kivárni a hatodikat. Tetszik tudni, a nyomdai átfutás... Egyébként így járt Mohamed is. Nyomdánk hosszas tárgyalásokat folytatott a prófétával. Felajánlotta, hogy némi csúszópiláfért már a mohácsi ütközet négyszázötvenedik évfordulójára, vagyis 1976-ra elkészítjük a művét. Azt mondta, hogy semmiképpen sem várhat olyan sokáig. Erre áthidaló javaslatot tettünk. Azt tanácsoltuk Mohamednek, változtassa meg a mű címét, nyomtassuk a kötet élére a Korán szó helyett azt, hogy Későn. Azt hiszem ez értelmes javaslat volt, minden józan szerző örömmel fogadta volna. Ezzel szemben mit csinált Mohamed? Kérem, nem fogják elhinni. Elment a hegyhez. Ami pedig e kegyeletes műemlék honi vonatkozásait illeti, kérem, ezen a gépen szedték ki Podvinec Henrik művét is.

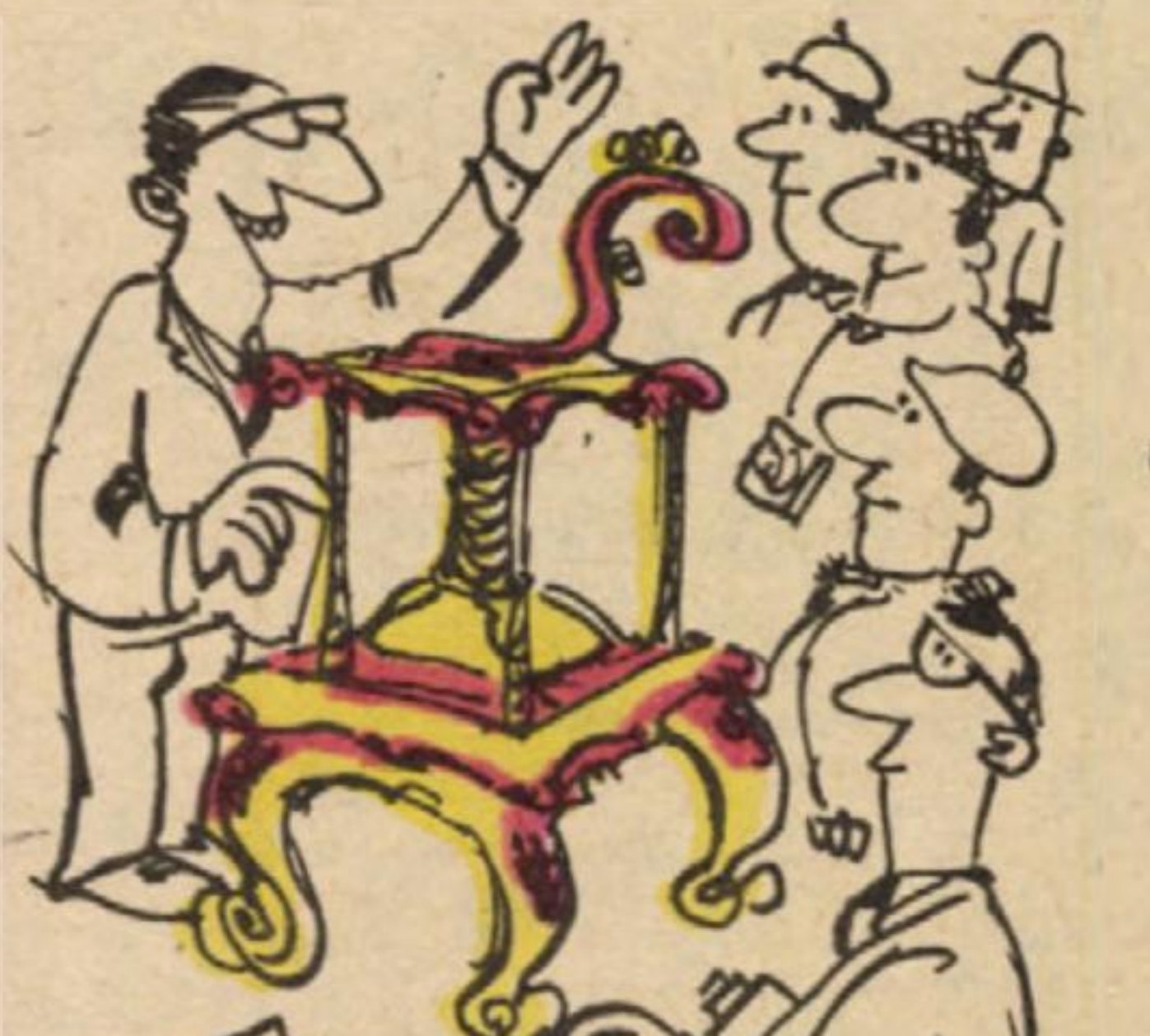

— Egy pillanatra — mondta az egyik látogató. — Ki volt az a Podvinec Henrik?

— Természetesen Béla király névtelen jegyzője.

— Ezt nem értem. Mostanáig úgy tudtam, hogy Béla király névtelen jegyzője Béla király névtelen jegyzője volt.

— Érdekes történet — mondta az igazgató. — Podvinec Henrik gesztáinak szedését egy ipari tanuló-brigádra bíztuk. Hát persze, hogy tele lett az egész sajtóhibával. Podvinec megnézte az első levonatot, teljesen elvörösödött és kiabálni kezdett, hogy ha felnégyelik, akkor sem adja a nevét ilyen szörnyűséghez. Hát így lett névtelen. Jelzem, szegény Tinódi Lantos Sebestyén sem járt jobban. Tinódi Lantos Sebestyén csodálatosan zengő versekben énekelte meg a végvárak történetét, de odalenn, a könyvkötészetben kicsit elkapkodták a dolgot és nyissz, levágták az összes rímet. Mit tehettünk, sürgetett a határidő, nyakunkon volt az egri várjátékok premierje, hát az első sor végére odaírtuk, hogy „vala”... aztán alája végestelen végig macskakörmöket tettünk.. Igaz ni, még egy kultúrtörténeti érdekesség. William Shakespeare „Oliphant és az elefánt” című szomorújátékát is ezen a...

— Sorry — szólt egy angol vendég —, még sosem hallottam ilyen című Shakespeare-műről.

— Ejnye már — mondta az igazgató. — Hát hogyan hallott volna uraságod, amikor csak 1609 őszén kaptuk meg a kéziratot? Nem lóverseny ez kérem, ez munkaverseny. Majd 1983 harmadik negyedében. Egyébként büszkén jelenthetem, hogy ezzel a művel világrekordot állít fel üzemünk. 12 382 forint ráfordítással sikerül 1 dollár értéket kitermelnünk!

A látogatók sanda szemekkel nézték az öreg, göthös, molyrágta masinériát.

— Hát aztán csak vigyázzanak erre a csodálatos ereklyére — mondta az egyik. — Takarják le szépen, világért se engedjék, hogy bárki hozzányúljon.

— Hogyan tetszik ezt gondolni? — képedt el az igazgató. — Akkor mi az isten csudáján csináljuk meg a reggeli lapokat?

Peterdi Pál

AZ ISTEN HÁTA MÖGÖTT

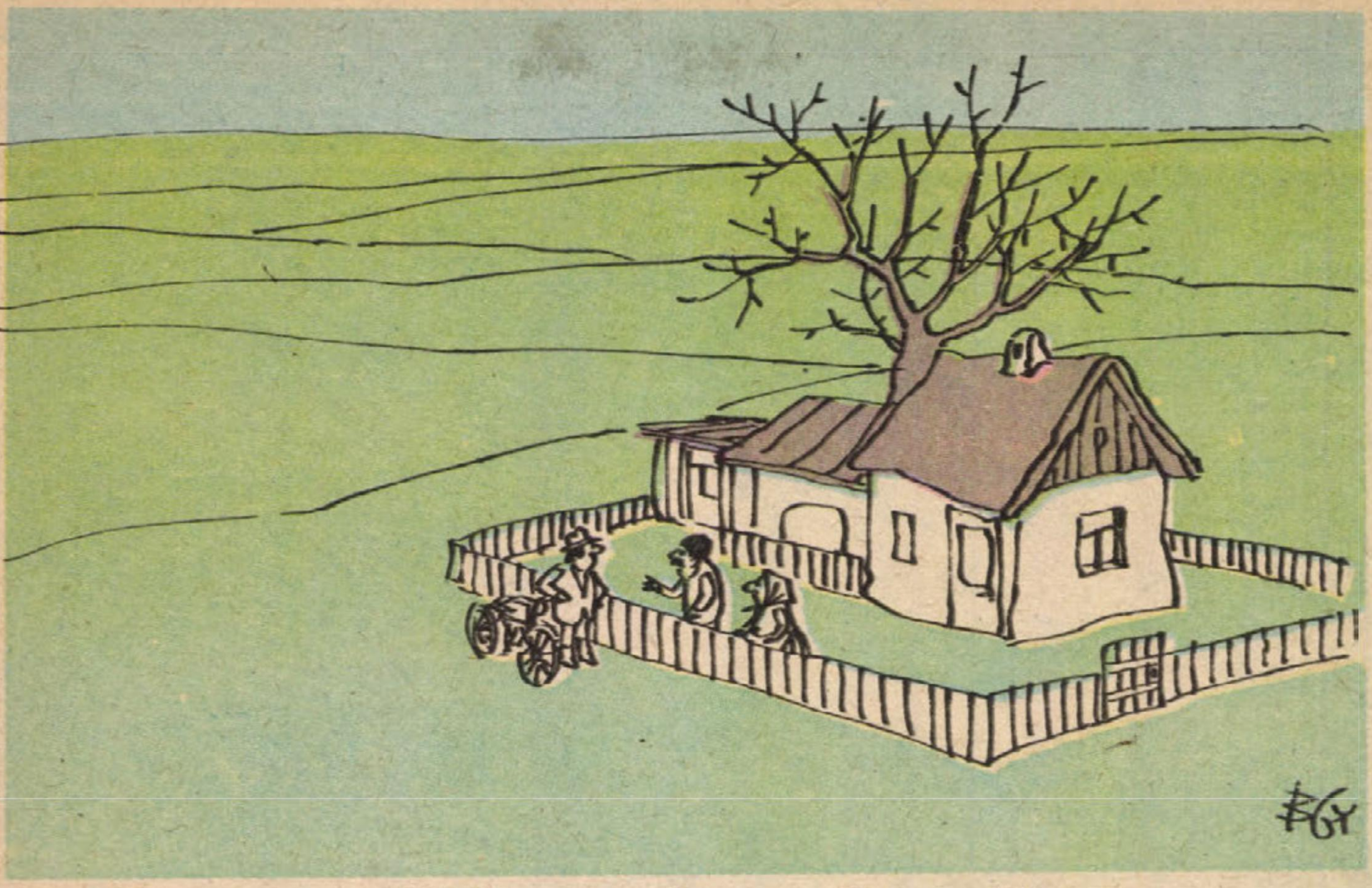

– ... és mióta nincs már meg a kisgazdapárt?

SZTRAJKMENETREND

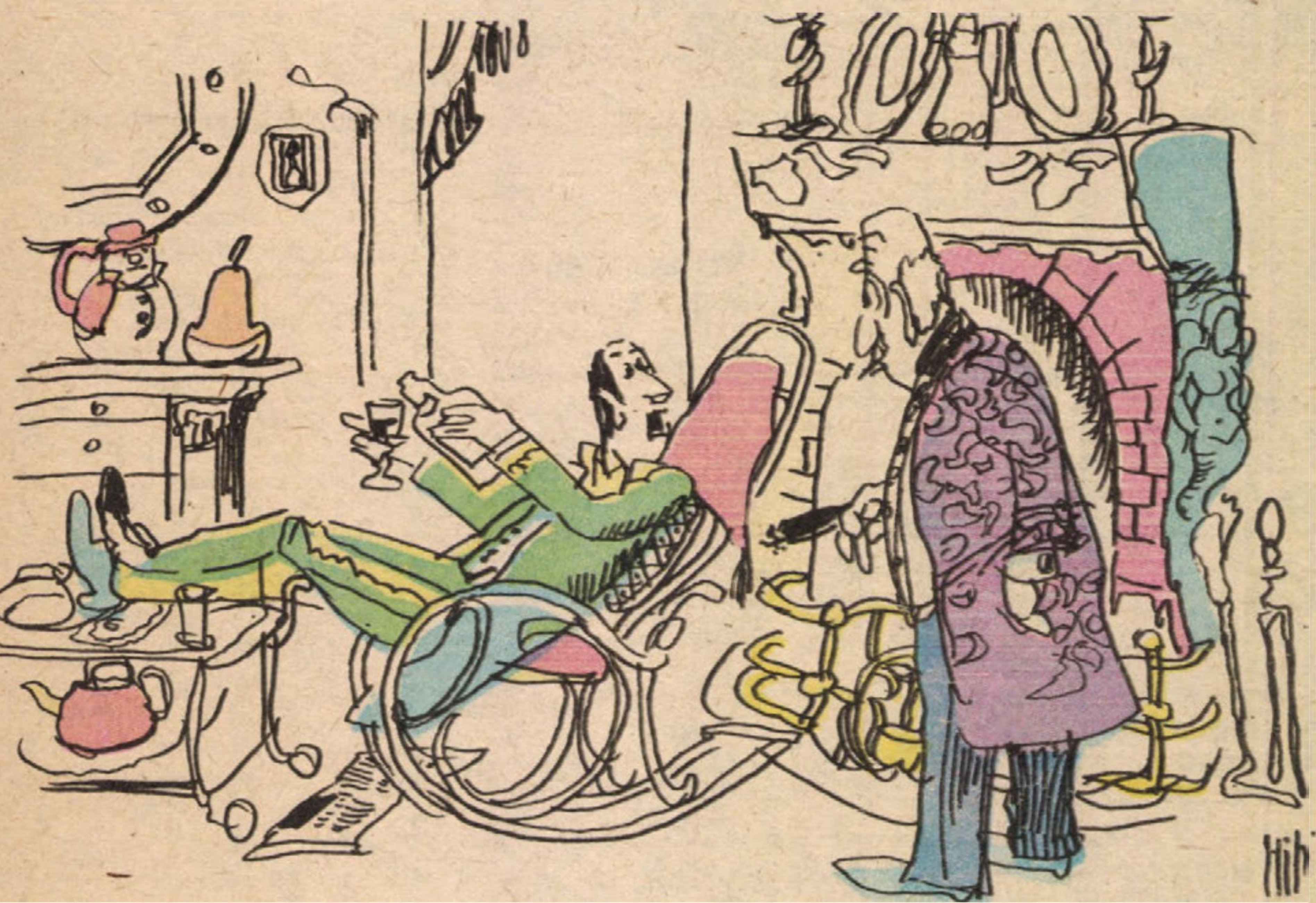

– Közlöm önnel, mylord, a mai napon az inasok sztrájkolnak...

SZÖSZÖCSKÉK

„1986 és 1920 között huszonnégy esztendőt éltél” — mondja egy érzelmesen emlékező írás Mészáros Gáborról, akiről Bors Máté alakját mintázták.

Gondolom, Mészáros világra jötte nem nyolc év múlva esedékes. Ha viszont 1886-ban született, *harmincnégy* évet élt. (Felelősséggel állíthatom: az idézett mondatban egyéb matematikai hiba nincs.)

*

Egy kalandos élettörténetből (mely — miért is tagadnók? — azonos a föntebbivel): „Az őrt leütve rohant kifelé, ***hogy elérje a határt, de az nem veszítette el rögton az eszméletét*** és utána lőtt...”

Így jár, aki szökés közben nem kábítja el tisztességesen a határt. Hiába, az ember nem lehet eléggé óvatos.

*

A Boráros téri HÉV-végállomásról szól egyik reggeli lapunk alábbi mondata: „A jegypénztárnál csak néhányan állnak, hosszú sor kígyózik viszont odébb a ***hot dog-árus pavilonja*** előtt.”

Egyszeriben milyen csudára előkelő hely lett ez a fránya Boráros tér! Mert még csak a múlt héten is — tanúsíthatom! — a hot dog-árus pavilonja helyén a ***virsliárus bódéja*** állt.

*

A pénzt mindnyájan szeretjük, de a pénz nem szeret mindnyájunkat. Olyan, mint a nő: sokszor ahhoz húz, aki elveri.

*

Apropó pénz. Egyszer — jó néhány éve ennek — adót vetettek ki rám. Jellegére nézvést irodalmi, lényegére nézvést borsos volt, legalábbis az én szememben, hiszen kivetése pillanatában éppen (s ez az „éppen” nem volt éppen elszigetelt jelenség) a legnagyobb ínségben tengettem ifjonti napjaim. Mondanom sem kell, hogy egyetlen fillért sem fizettem: nem volt miből.

Albérleti szobácskámba ennélfogva kedves vendégek érkeztek: az adóhivatal dolgozói. Mivel a szobában — a könyveken kívül — semmi nem volt az enyém, emelt fővel vártam a történendőket.

Másnap lelkendezve újságoltam néhai törzskávéházamban: „Gyerekek, tegnap kijöttek hozzám az adóhivataltól, foglalni.” Mindenki rámbámult. „Foglalni? Nálad?! Mi az ördögöt tudtak nálad foglalni?”

Szerény, ám öntudatos mosollyal válaszoltam: *„Helyet.”*

*

„Egyetlen kérdőjel volt, az is eldőlt” — jelenti az egyik focimérkőzés riportere.

Na tessék. Azt, hogy labdarúgásunk képtelen talpraállni, már valahogy kezdtük megszokni. De eddig legalább a kérdőjelekkel nem volt baj.

Tímár György

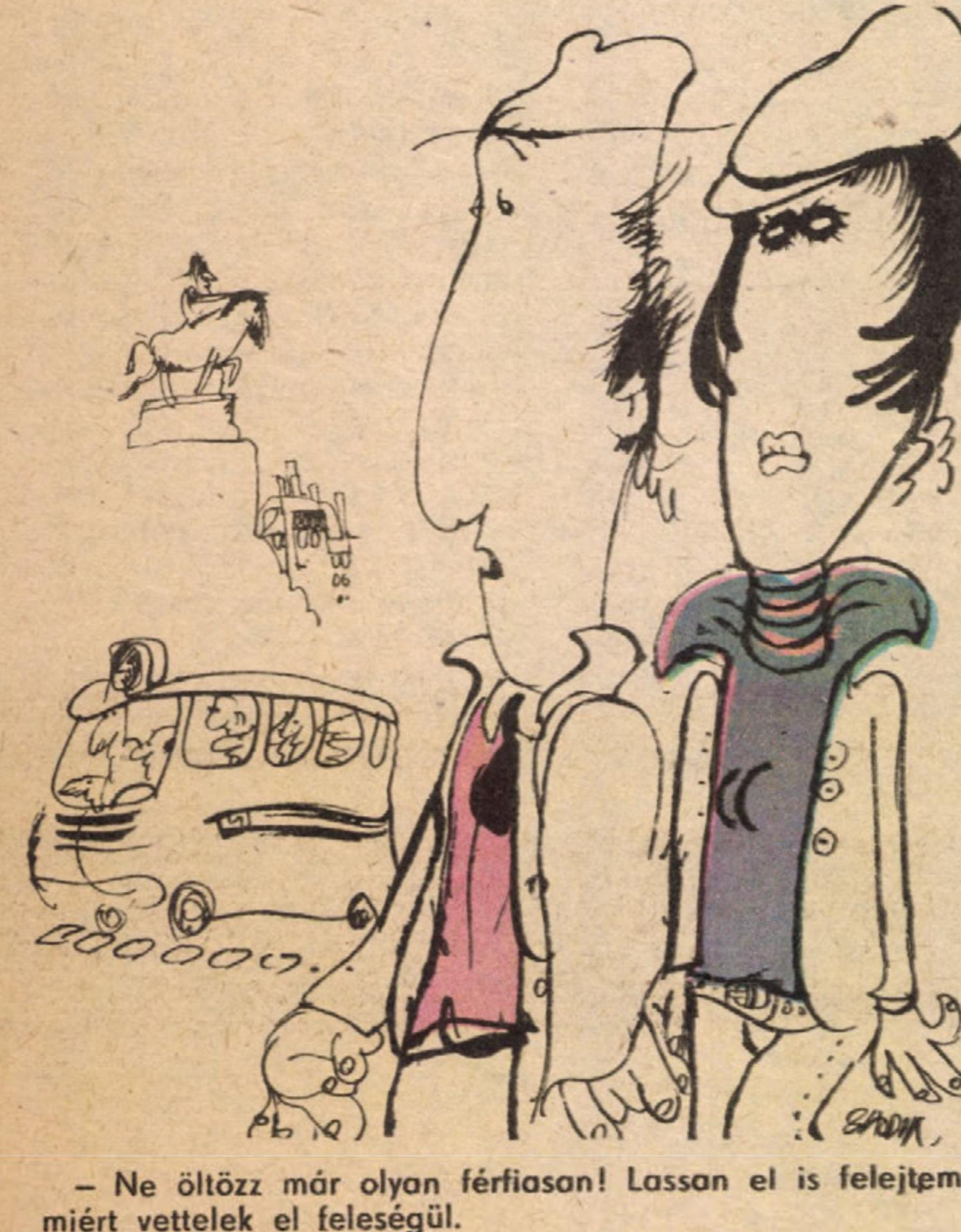

– Ne öltözz már olyan férfiasan! Lassan el is felejtem, miért vettelek el feleségül.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Bírósági tárgyalás folyik. A vádlott az utolsó szó jogán kap szót:

— Az igaz, hogy elloptam a sértettől az autóbuszon a pénztárcáját, háromezer frankkal, de kérem, vegyék figyelembe azt a tényt is, hogy észrevétlenül a zsebébe csúsztattam ennek az embernek a jegyem is!

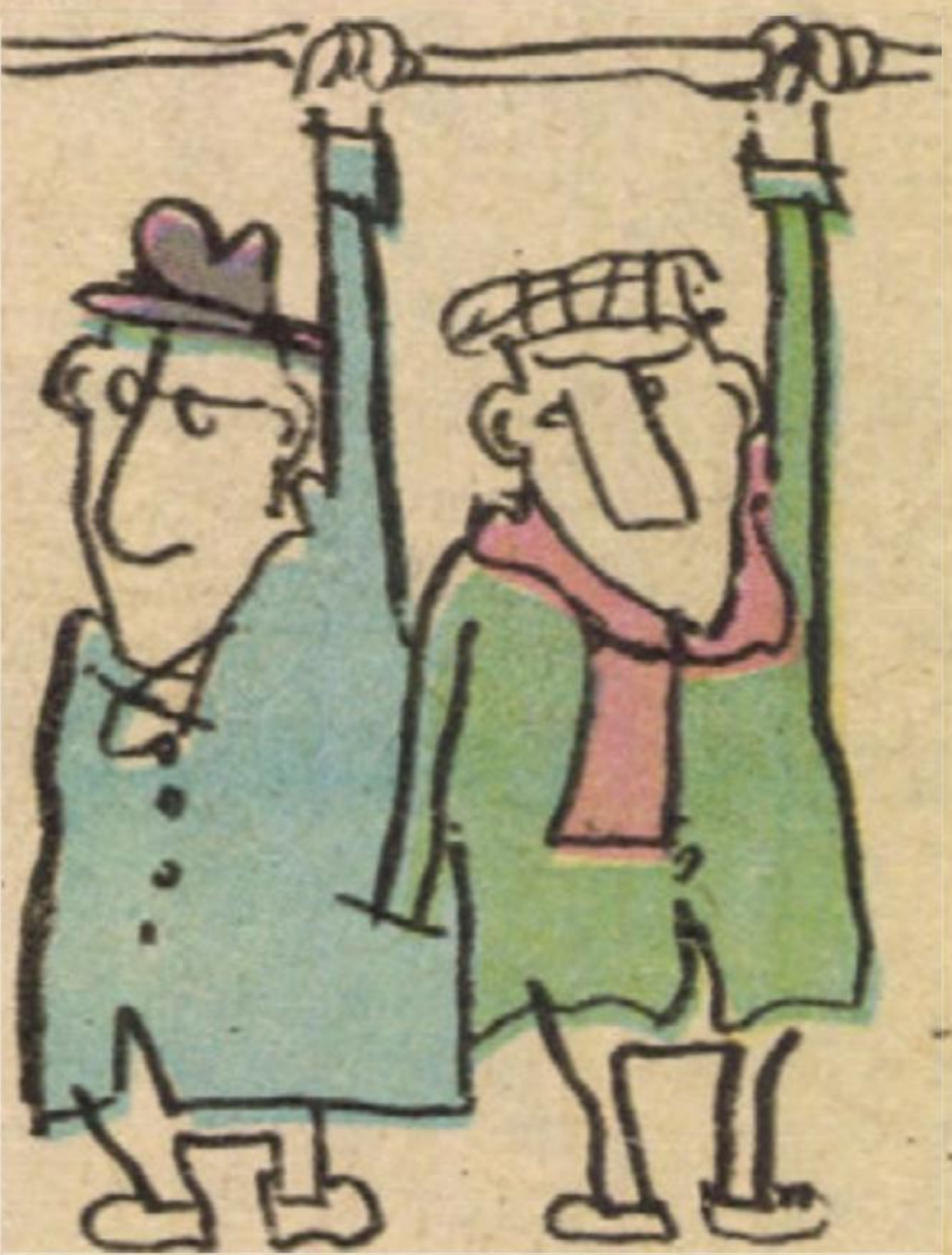

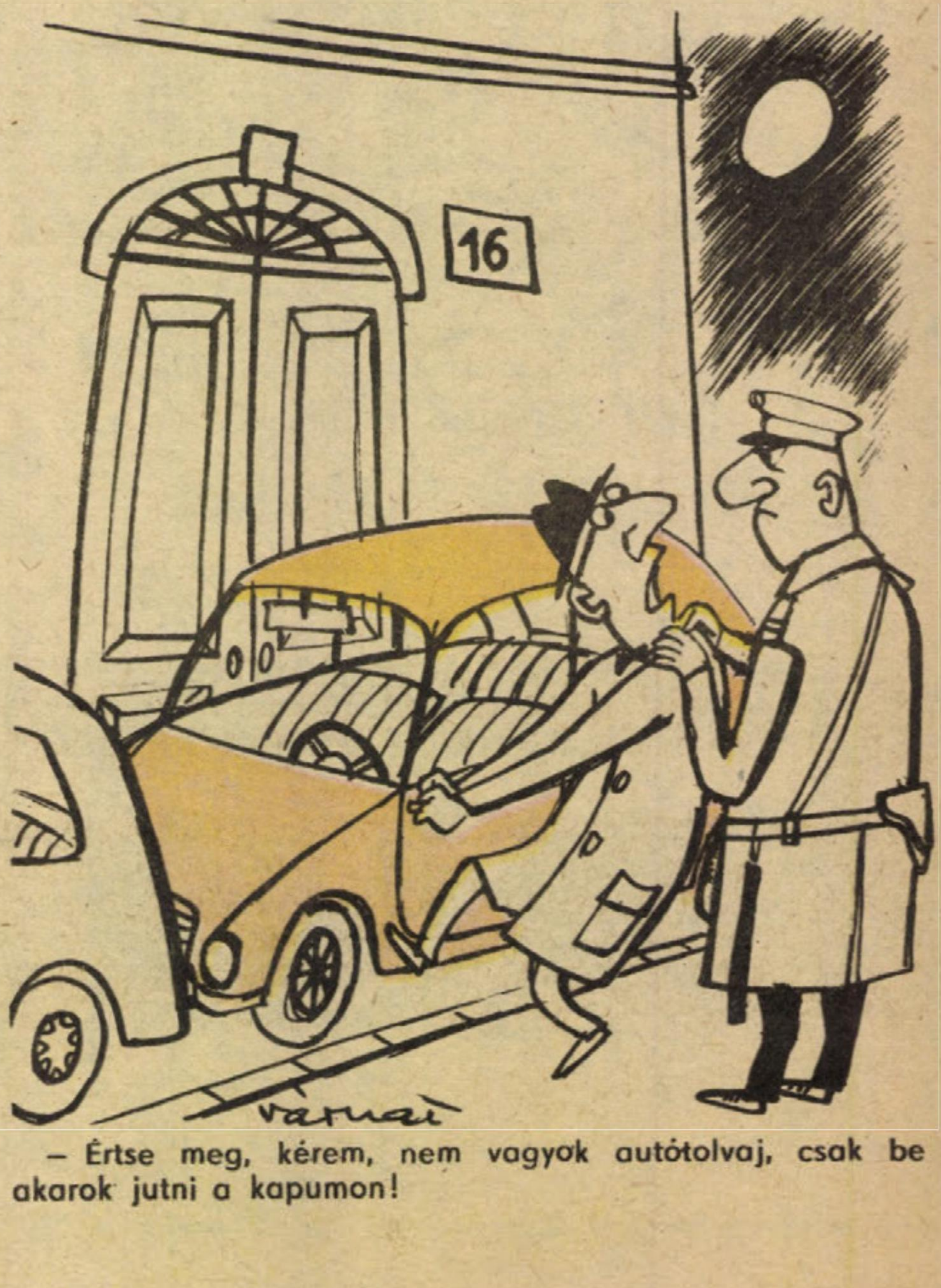

– Értse meg, kérem, nem vagyok autótolvaj, csak be akarok jutni a kapumon!

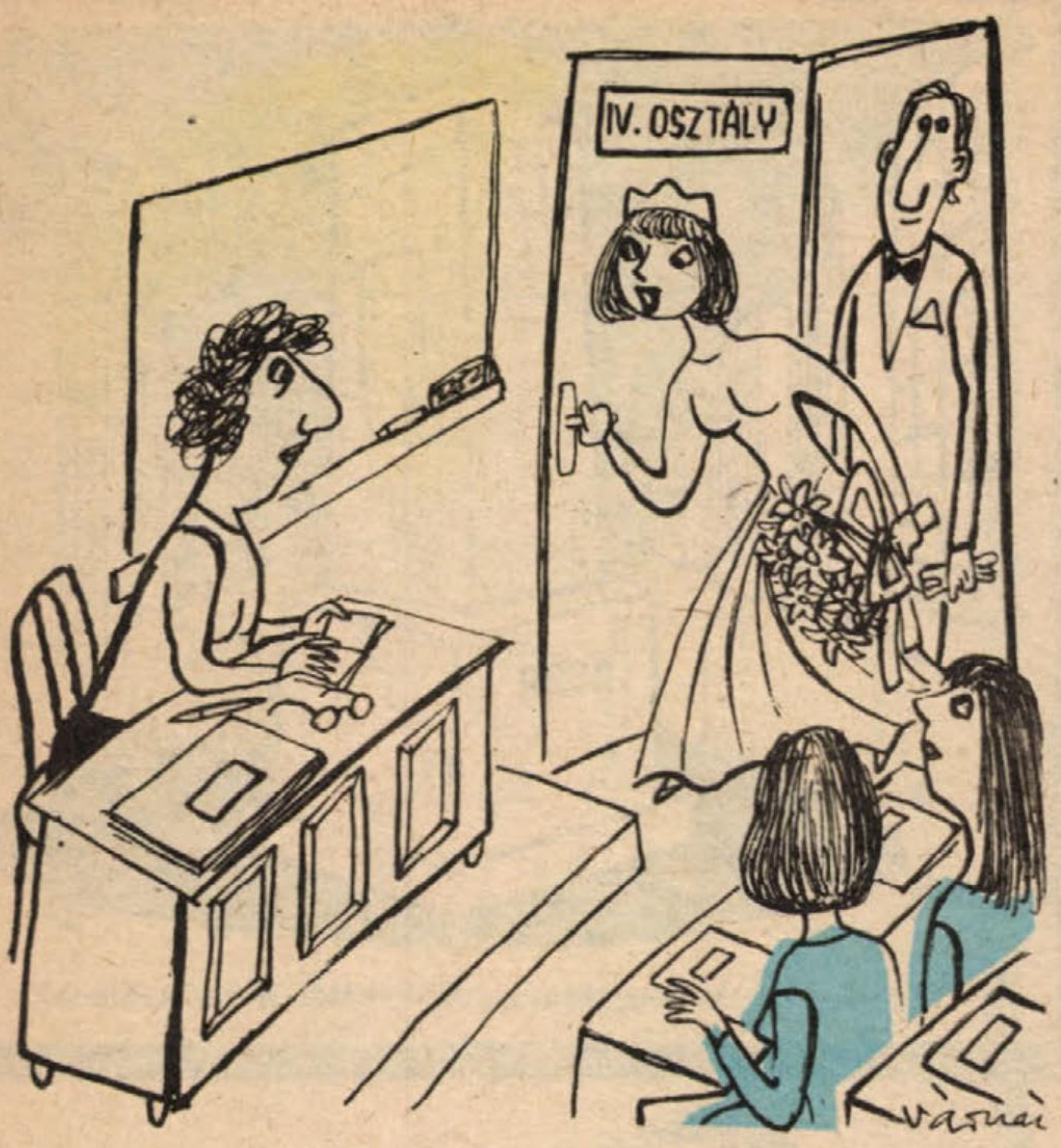

– Csak be akarom jelenteni, hogy kimaradok!

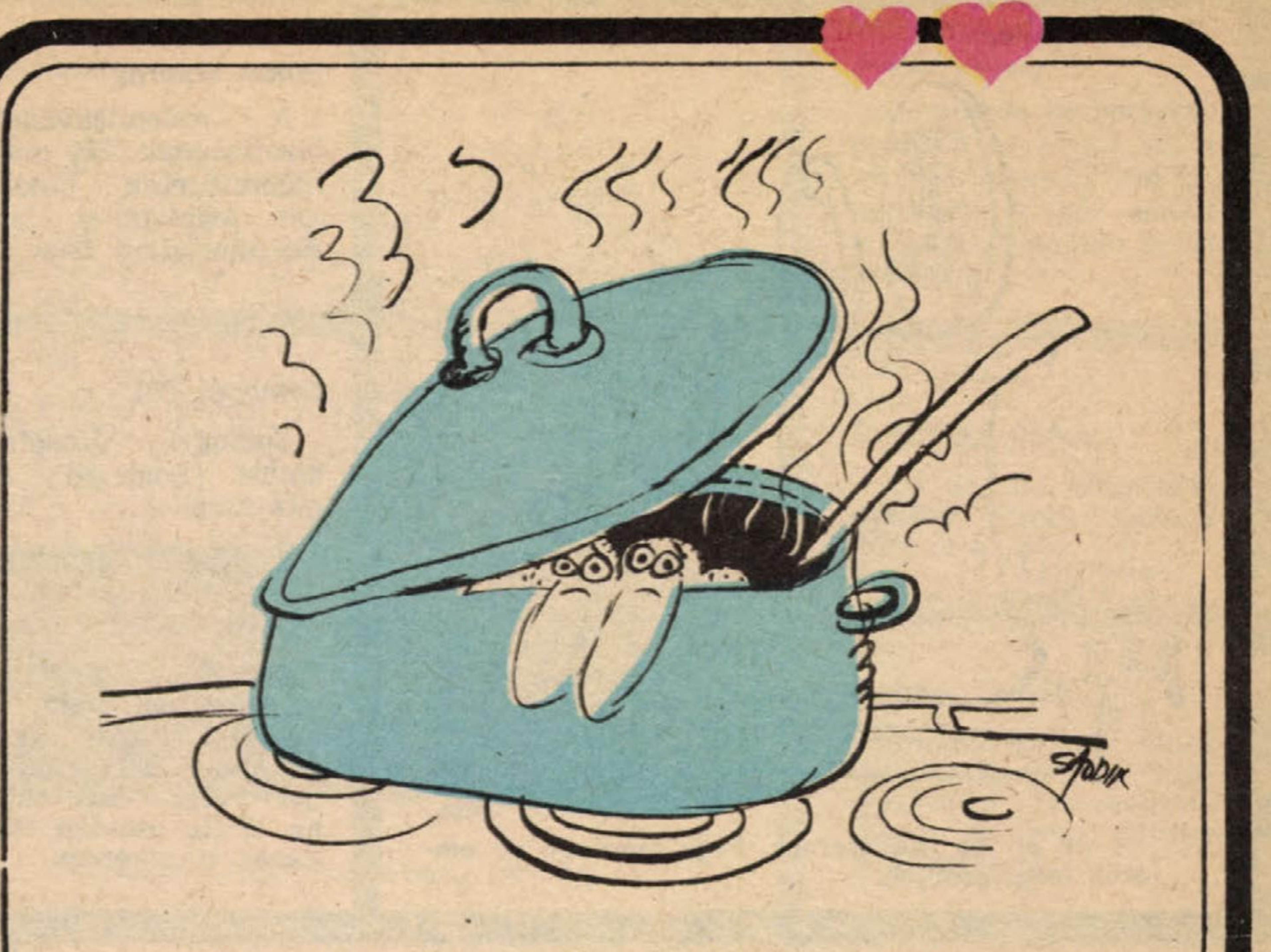

– Nehogy pletyka legyen belőle, hogy ketten meztelenül vagyunk egy fazékban.

MODERN NÉPMESE

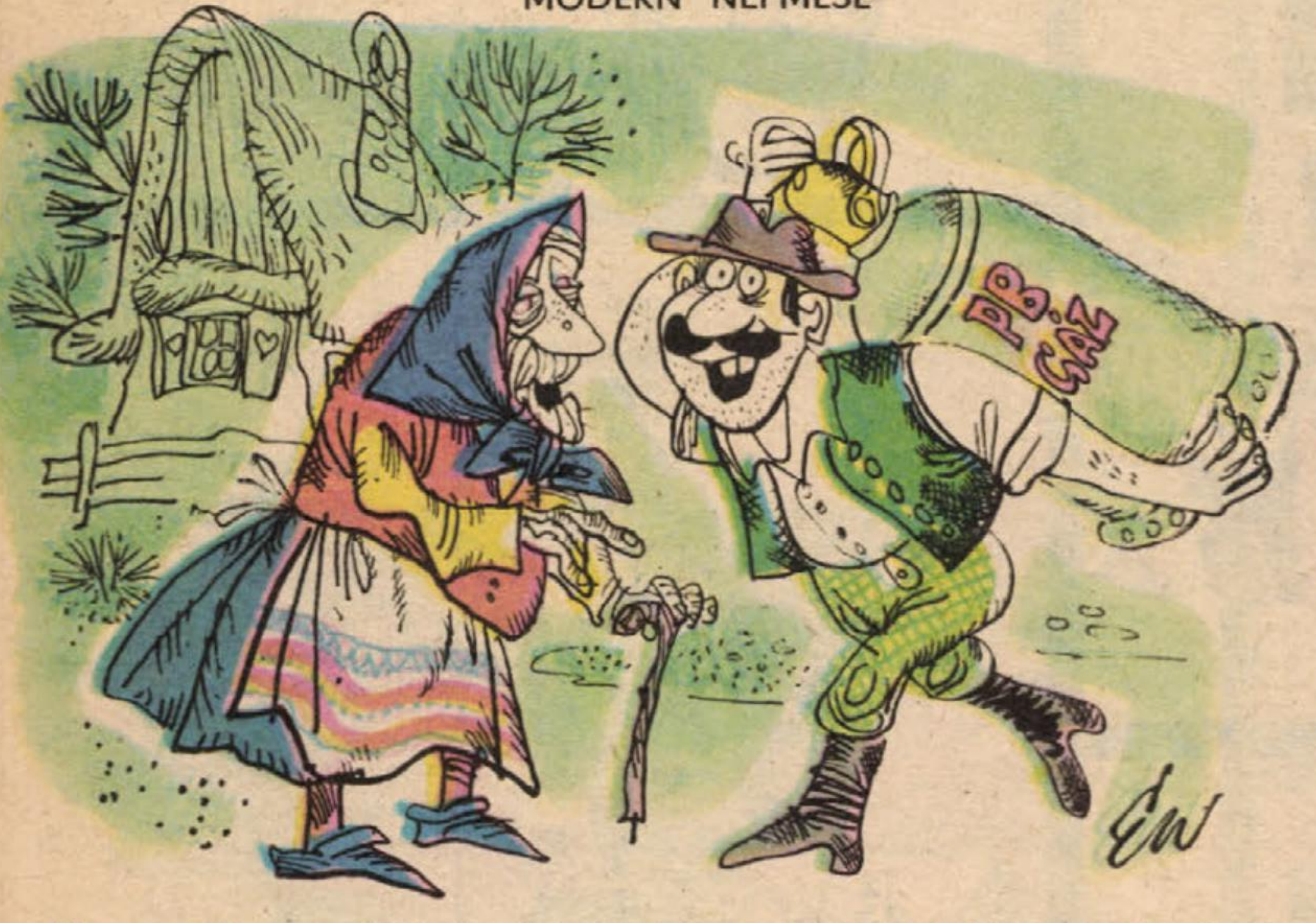

– No, mert hazasegítetted a tüzelőcskémet, teljesítem három kívánságod!

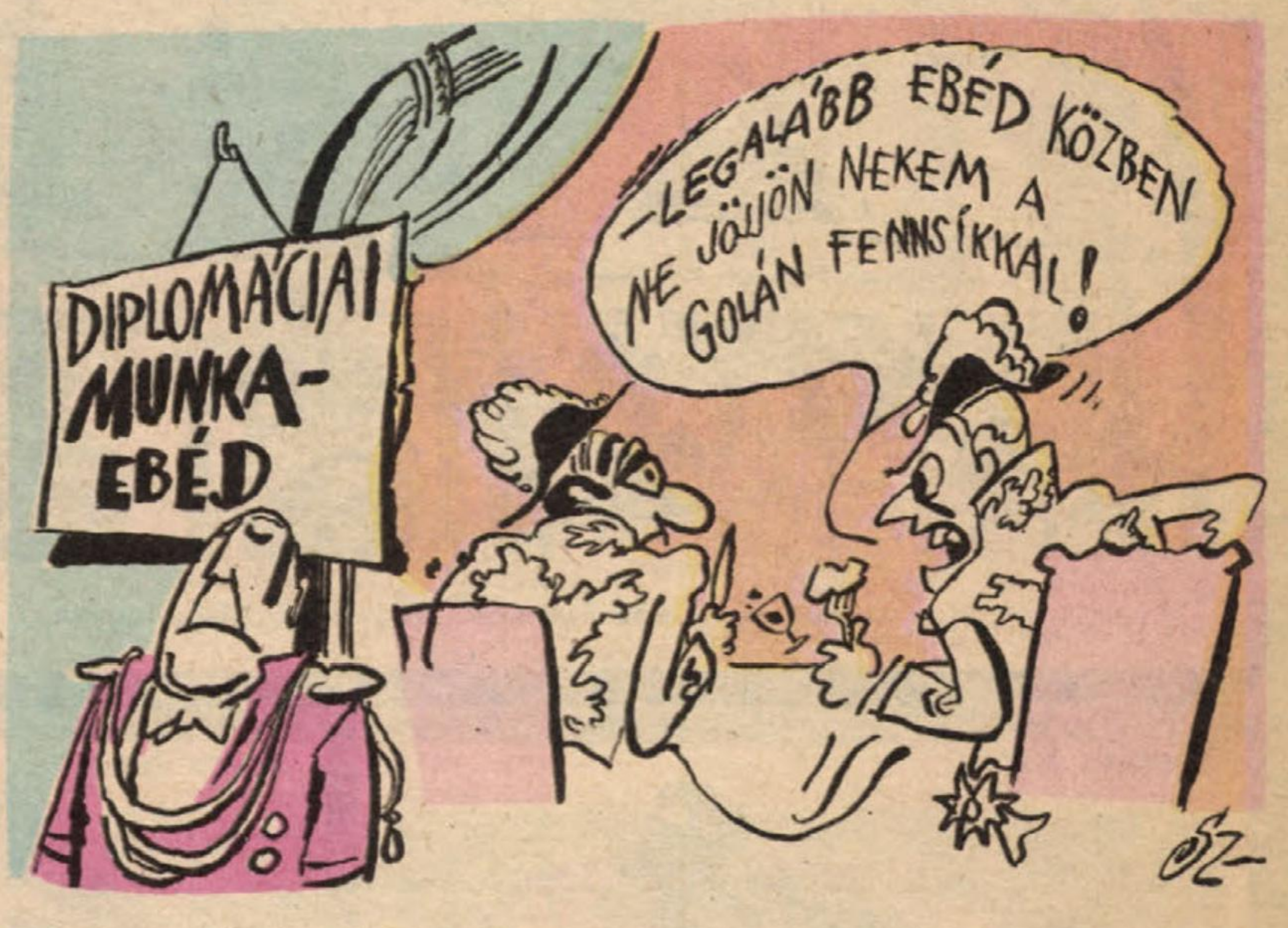
DIPLOMÁCIAI MUNKA-EBÉD
–LEGALÁBB EBÉD KÖZBEN NE JÖJJÖN NEKEM A GOLÁN FENNSÍKKAL!

BEHI !

(LÍBIAI ÚTINAPLÓ BEFEJEZŐ RÉSZ)

A *szuk*on, a hagyományos arab piacon illik megalkudni az árura, szemben az államosított üzletekkel. Most elmondom, hogyan alkudtam én meg a szukon egy valódi műteveszőr takaróra:

— Tamentatas — mondja a kereskedő és barátságosan dörzsöli a markát. Namármost: a számneveket fonetikusan felírtam magamnak egy hosszú kutyanyelvre, ezen meg kell keresni, mennyi az a tamentatas, ami lehet tamenatas, esetleg hamennatas, aszerint, hogy mondta ő és hogy hallottam én. Alighanem tizennyolc lesz, ezért én a felét fogom beígérni, az annyi mint kilenc, az a jegyzeteimben kiejtve tsud. Ezt ő kevesli majd, erre én beígérek tanast, tizenkettőt, mire ő megcsóválja a fejét és azt mondja: behi — ami azt jelenti, hogy jó.

Öt perc memorizálás után kívülről fújom az általam betanult alkujelenetet és visszaballagok az én kereskedőmhöz. Felkészülten mutatok a takaróra és várom, hogy a kereskedő tamentatast mondjon.

— Hadas! — mondja ő.

Bambán állok előtte, erre nem számítottam, hogy önkényesen megváltoztatja a szöveget. Most mehetek megkeresni, mennyi az a hadas, vagy alkuszom az én forgatókönyvem szerint. Ezt teszem:

— Tanas! — mondom óvatosan.

— Behi! — csóválja a fejét lelkesen. Leszámolom a kezébe a tizenkettőt és viszem a takarót. De mennyi lehetett az a hadas? Megnézem a jegyzetemben: az *tizenegy*. Ezek szerint *fel*alkudtam egy dinárral a takarót.

Behi egy üzletember vagyok, annyi szent!

*

Tripoli — nevéből megfejthetően — három várost jelent, melyről e terület görög, majd arab nevét kapta. E három romváros: Leptis Magna, Oea, Sabratha klasszikus szépségű maradványai kilométerekre nyúlnak el a tengerpart mentén, romjaikból is kiemelkednek színházainak, cirkuszainak fennmaradt nézőterei, karzatai.

Tripolinak ma nincsen színháza, nincsen színházi élet. Koncertek sincsenek, egy-egy népi együttes látogat el olykor a közel egymilliós lakosságú fővárosba. Kevés az esti program, az esti látnivaló.

Kár. De előnyét is fel lehet fedezni: A mi Thália Színházunk — itt Budapesten — a közeljövőben bizonyosan nem fog bemutatni líbiai színművet!

Behi.

*

Hazautazásom előtt számos üzenetet, megbízatást vállaltam — szíves örömest —, a Tripoliban dolgozó honfitársaktól. Valamennyi üzenetet gondosan felírtam, külön-külön, egy-egy cédulára. *Akkor és ott* valamennyi üzenetről tudtam, hogy ki küldi és kinek. Most azonban elbizonytalanodtam. Így hát kénytelen vagyok summázni a lelkemre kötött üzeneteket, kérem, minden hozzátartozó válogassa szét a maga számára érkezettet!

Vagyis üzenik anyunak, feleségének, a kisfiuknak: jól van, jól vannak, nyáron kicsit meleg volt, csókoltat apu, csókolja anyut, anyu a mamát, megkapták a levelet, egy kicsit későn kapta meg, nagyon várja tavasszal, megvették az autót. Majd csak hazautazáskor veszik meg, nagyon hiányzik a kislány. Még nem kapták meg a lakást, két szobát berendeztek. A két gyerek angol iskolába jár, az olasz postások sztrájkolnak, ezért késett a levél. Kérdi: megkaptátok-e a fényképeket? A szállodában étkezik egyelőre, de a koszt jó, mindennap makaróni az előétel.

Minden nagyon behi, de azért ne aggódjanak.

Somogyi Pál

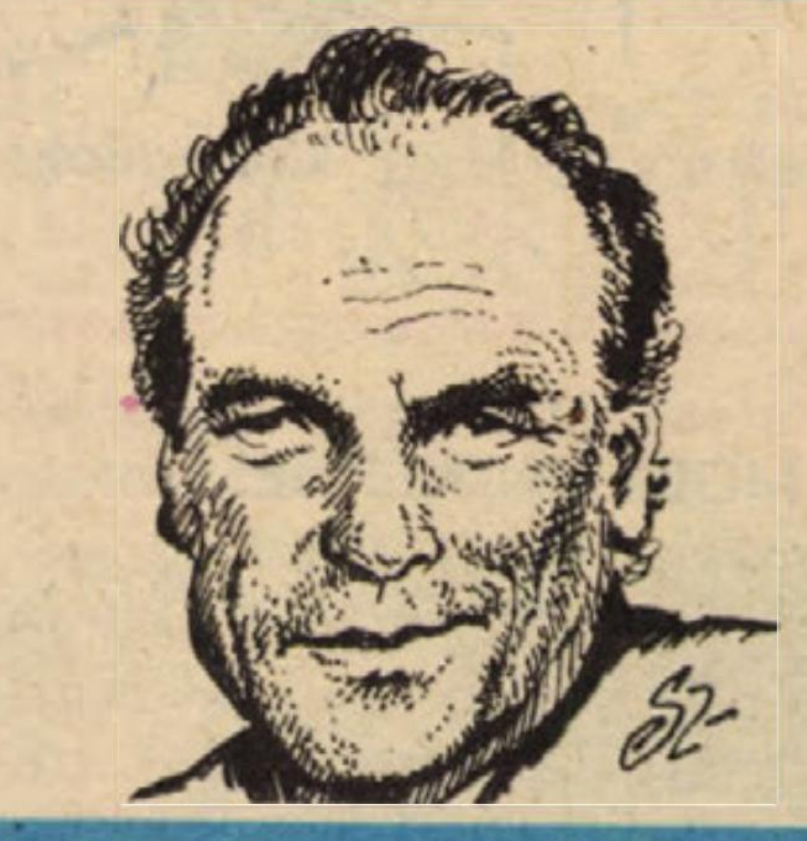

SOMOGYI JÓZSEF szobrászművész kérdezi a Ludas Matyi munkatársaitól: KINEK ÁLLÍTANÁNAK SZOBROT?

Sajdik Ferenc:

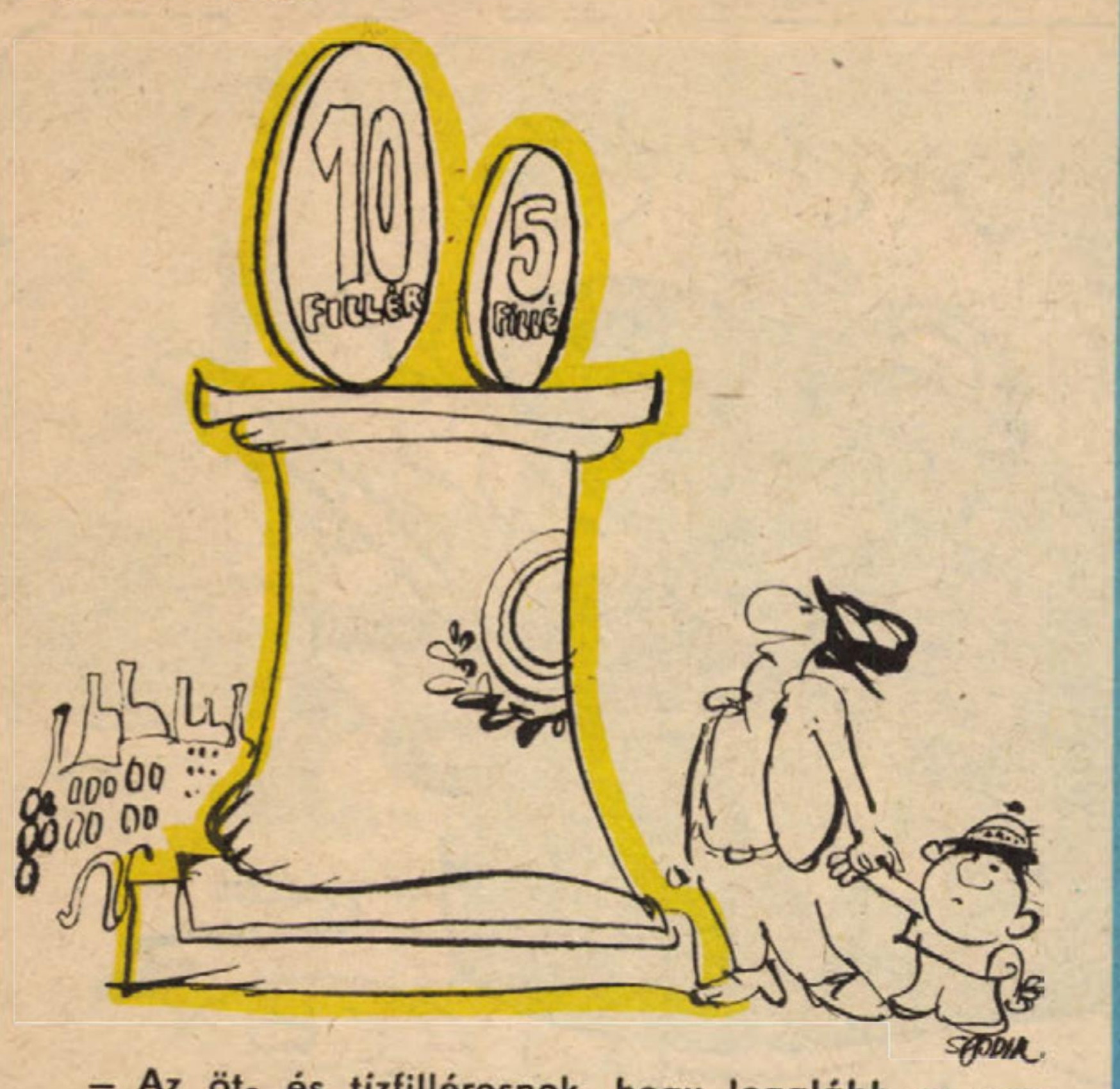

– Az öt- és tízfilléresnek, hogy legalább az emlékük megmaradjon.

Mikes György:

A műemlékvédelmi bizottságnak. Ha már a műemlékeink pusztulnak, legalább a bizottság maradjon fenn.

Somogyi Pál:

Somogyi Józsefnek, amint Somogyi Pált mintázza.

Peterdi Pál:

Annak a munkaügyi miniszternek, aki kimondja, hogy minden szombat szabad szombat. Persze csak akkor, ha előtte minden munkanap munkanap.

Barát József:

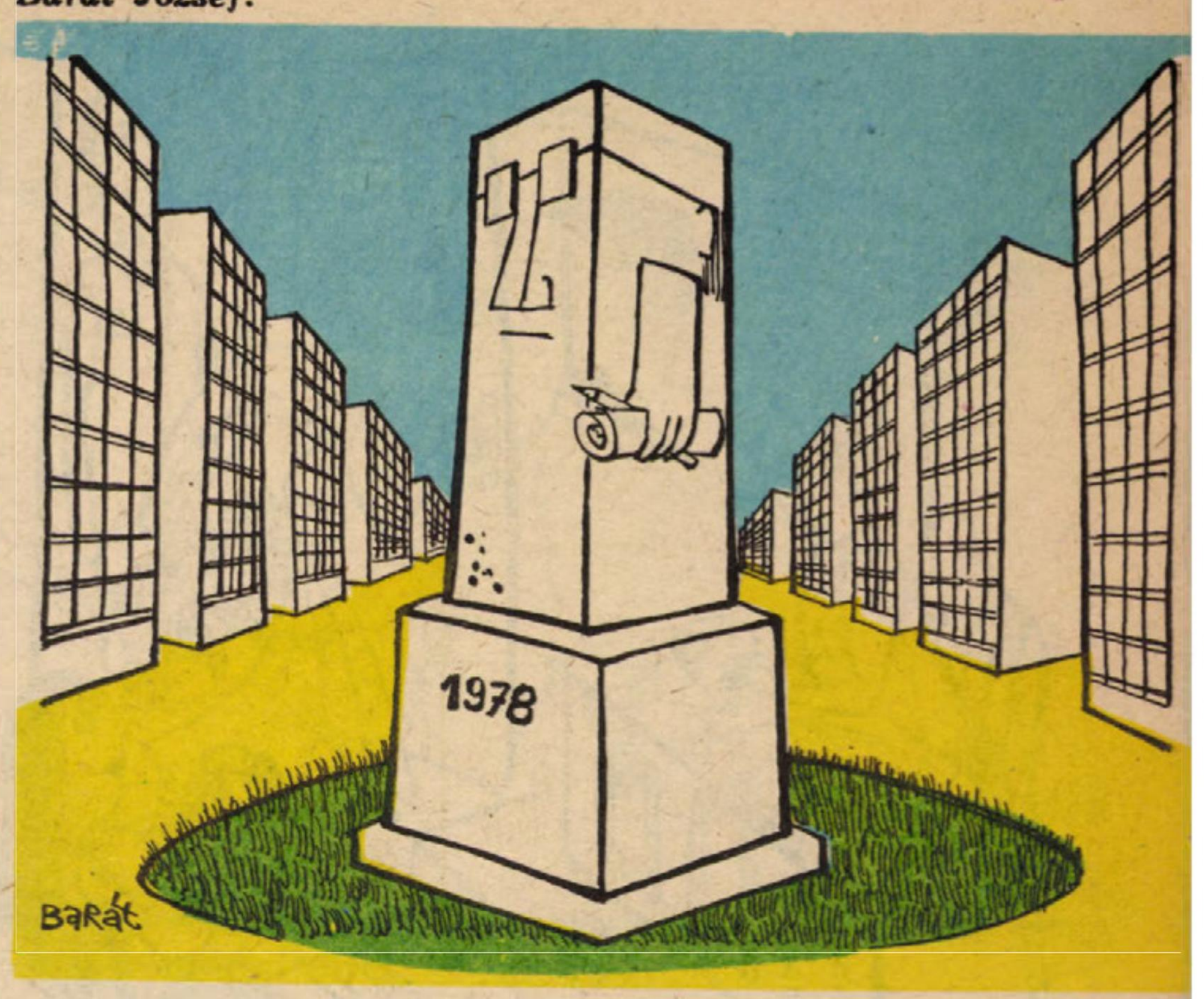

– Békásmegyeren az új lakótelep tervezőjének.

Szűr-Szabó József:

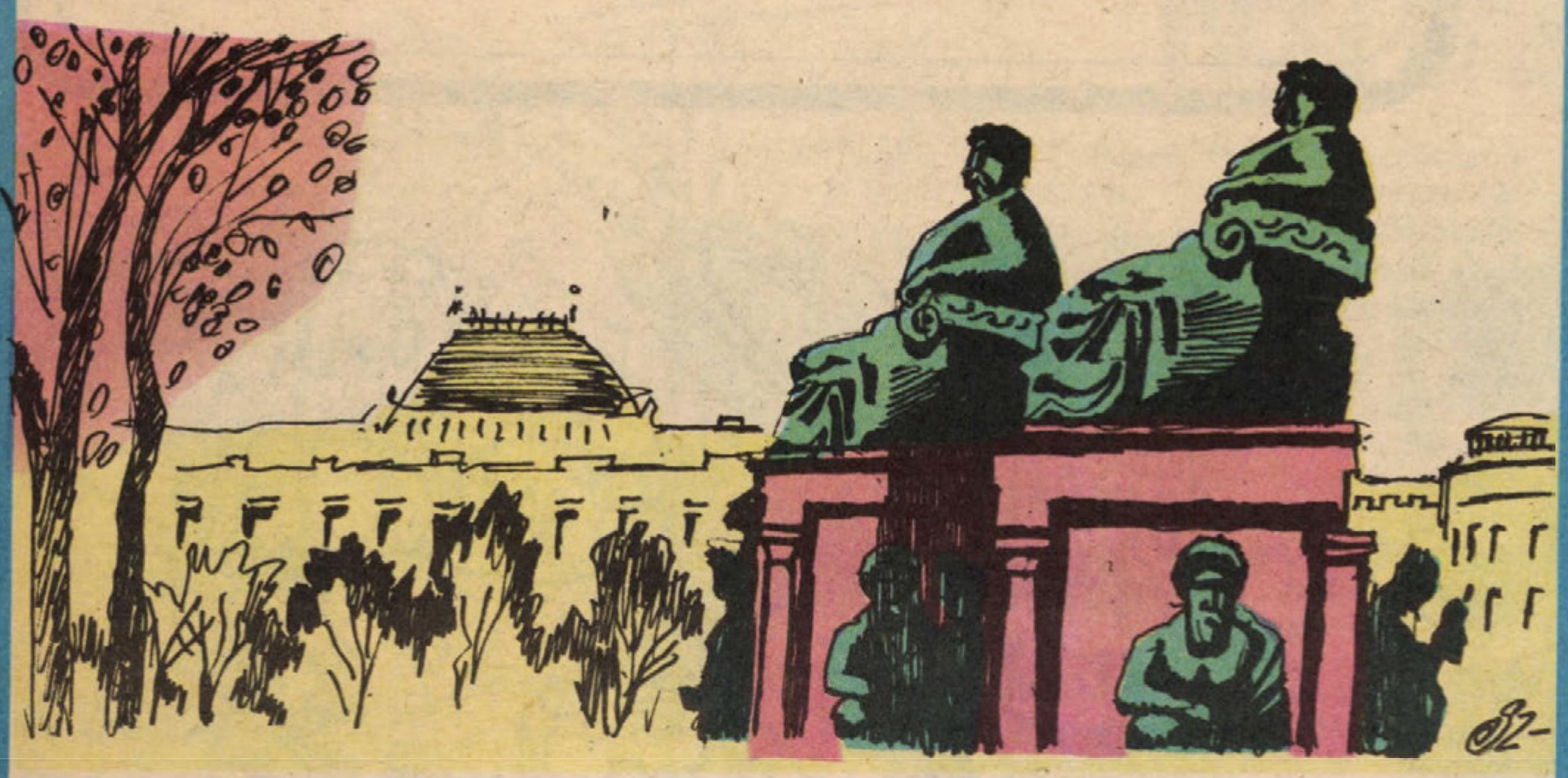

– Még egy Deák Ferencet, hogy több bölcs legyen.

Balázs-Piri Balázs:

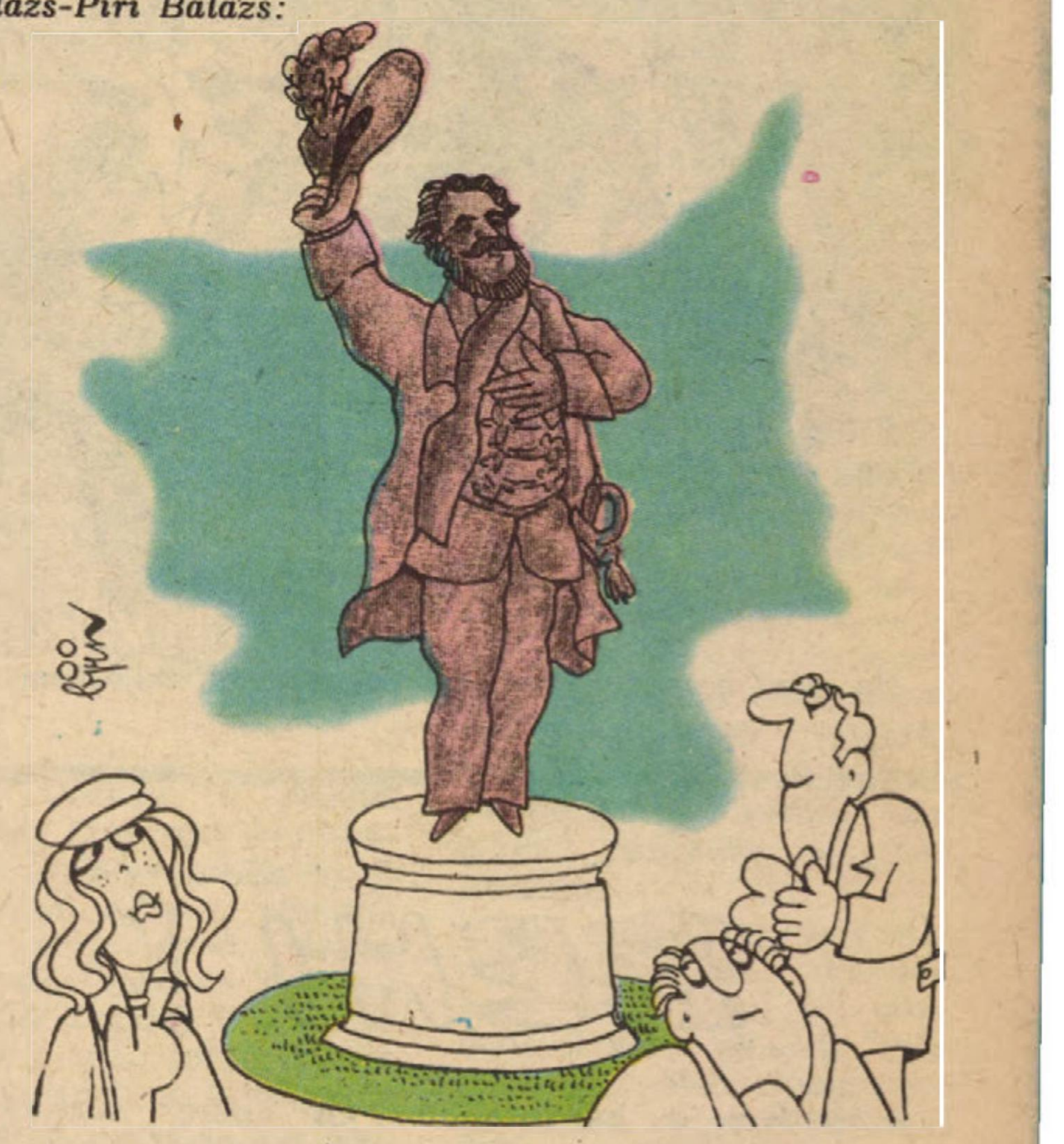

– Még több Kossuth-szobrot! Abból nem lehet baj

Hegedűs István:

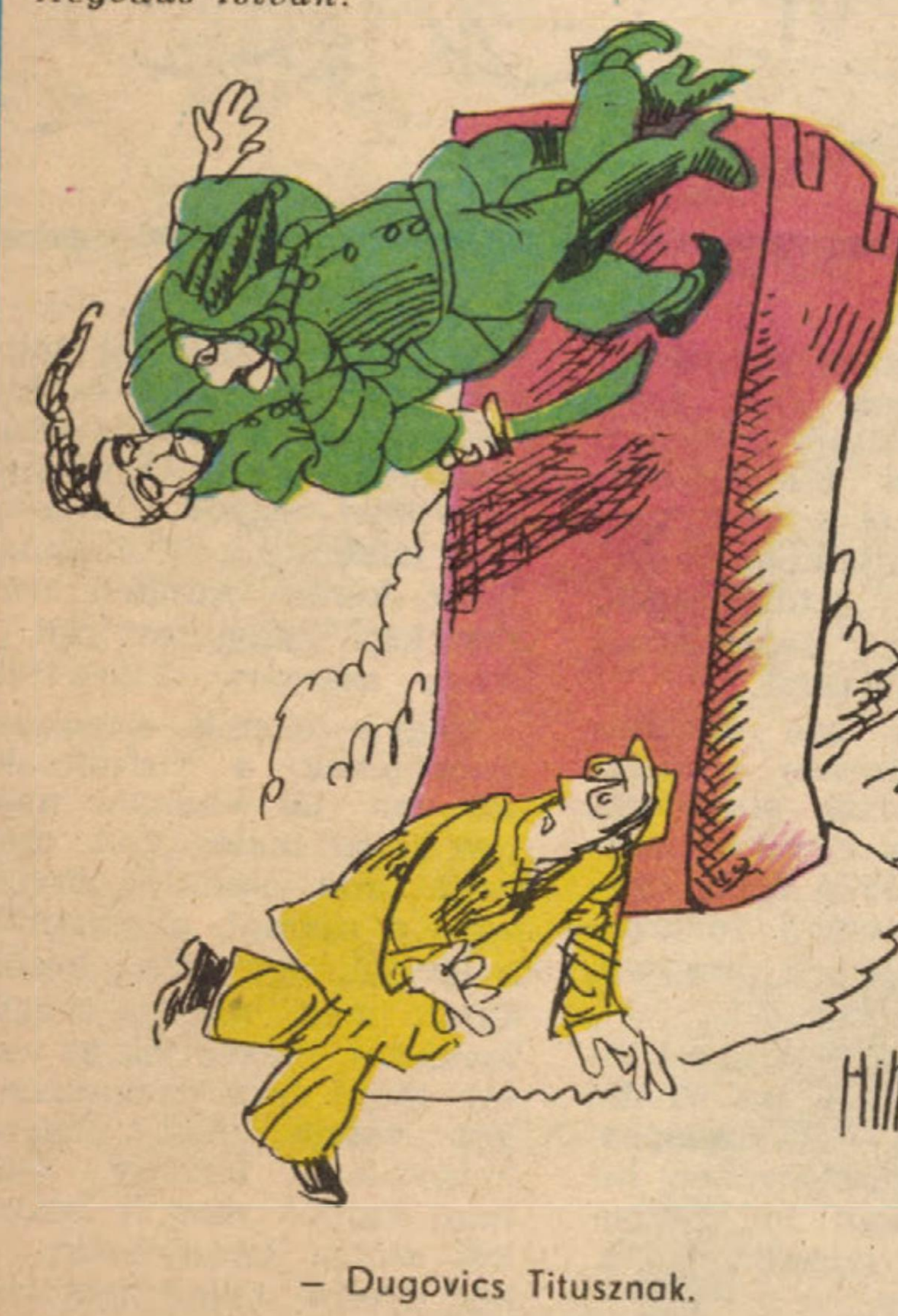

– Dugovics Titusznak.

Dallos Jenő:

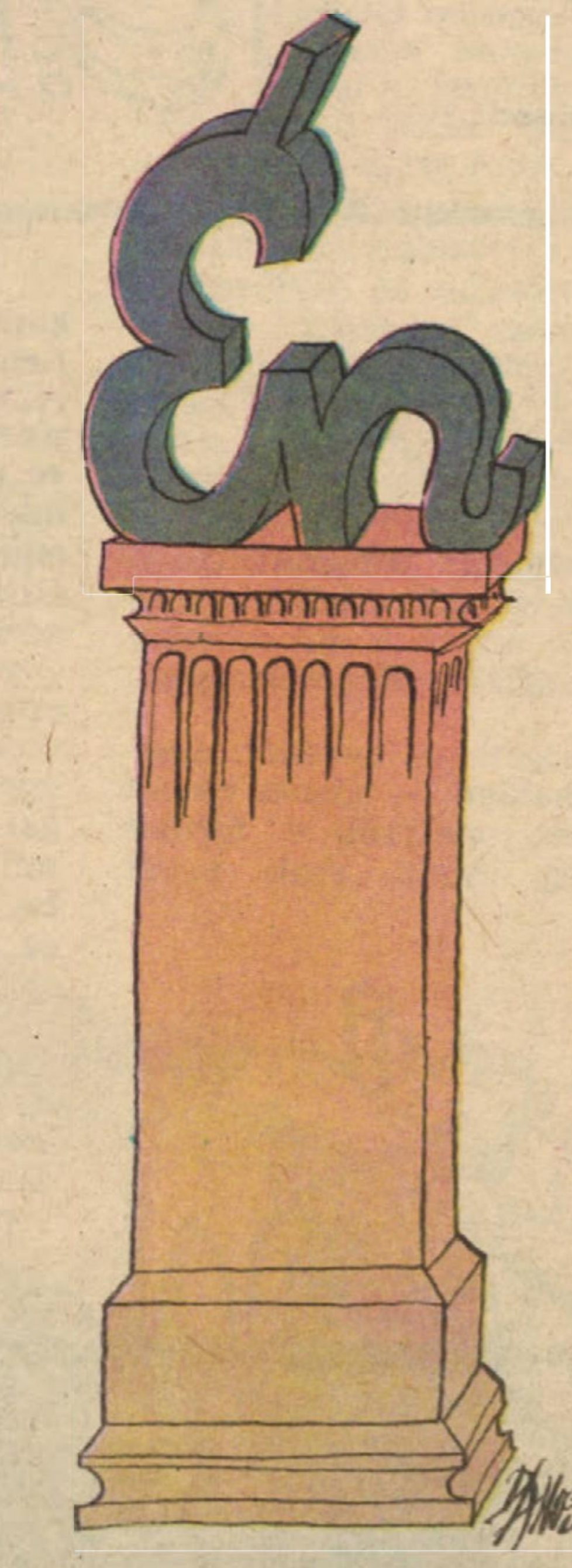

– Magamnak.

Szilágyi György:

Mindegy kiről van szó, kőből faragják,
vagy jobbnak tartják az ércbe öntést,
a magam részéről mindkét esetben
az utókorra bízom a döntést...

Fülöp György:

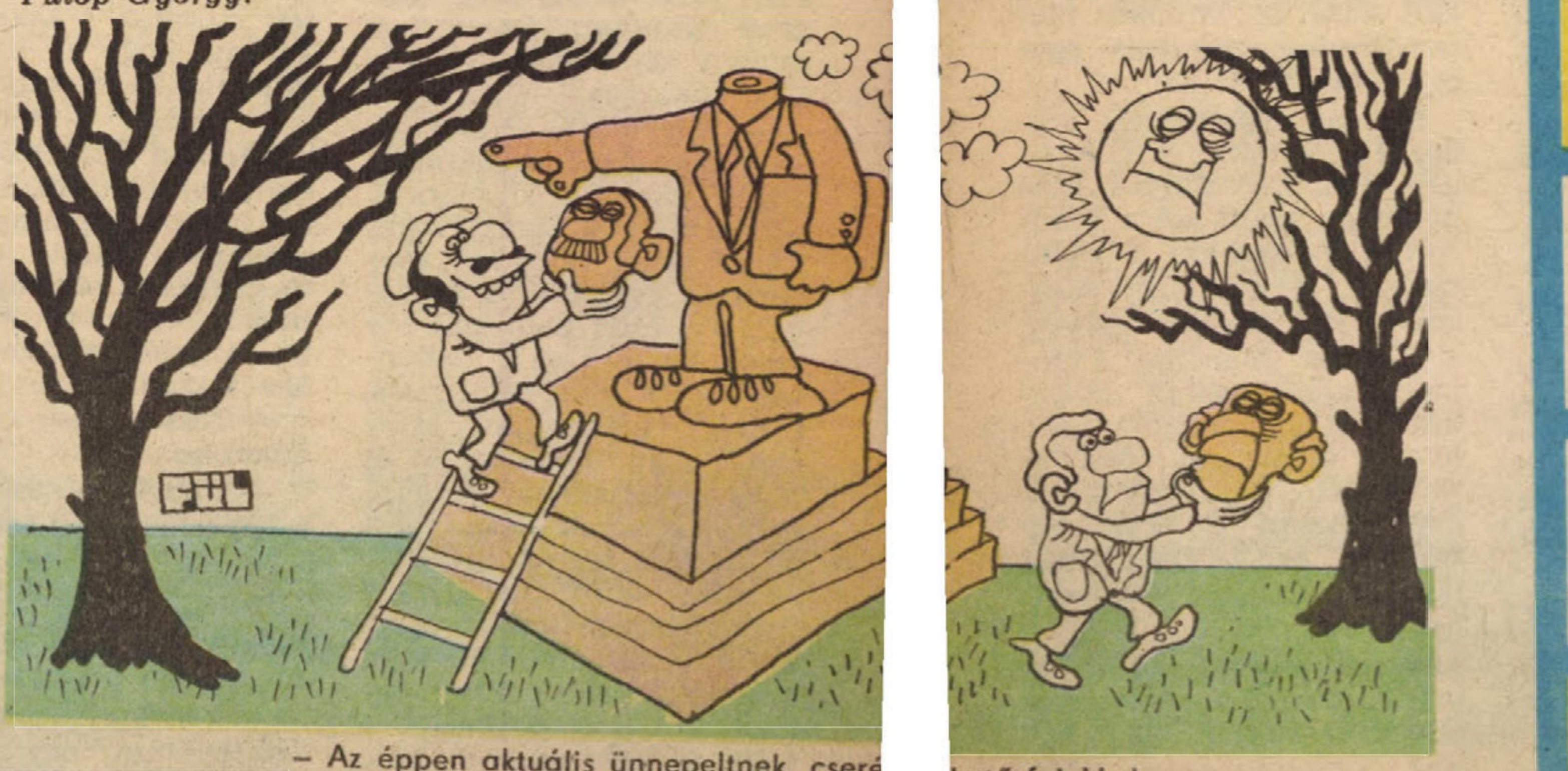

– Az éppen aktuális ünnepeltnek, cseré hető fejekkel.

Brenner György:

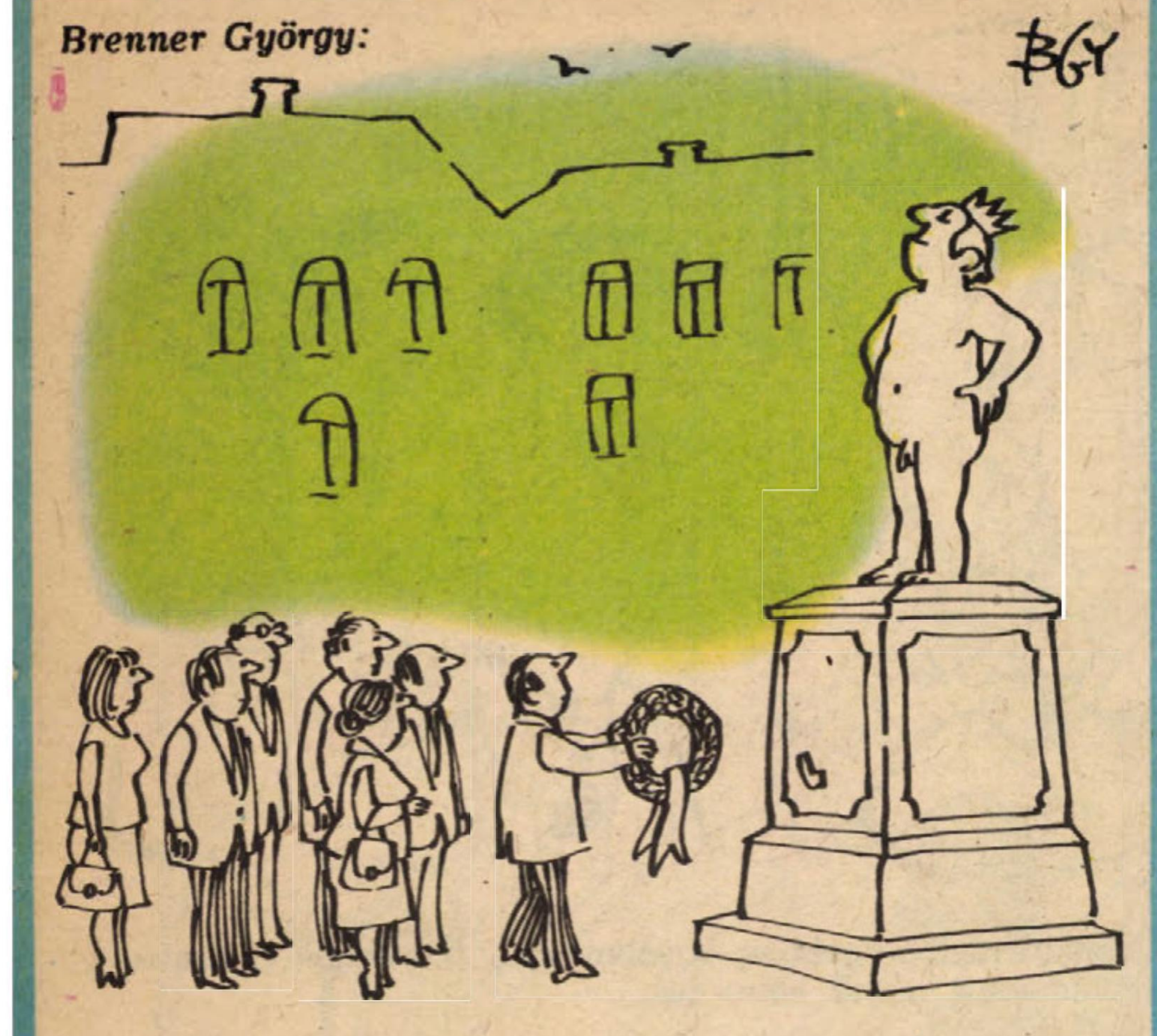

– Pomádé királynak.

Lehoczki István:

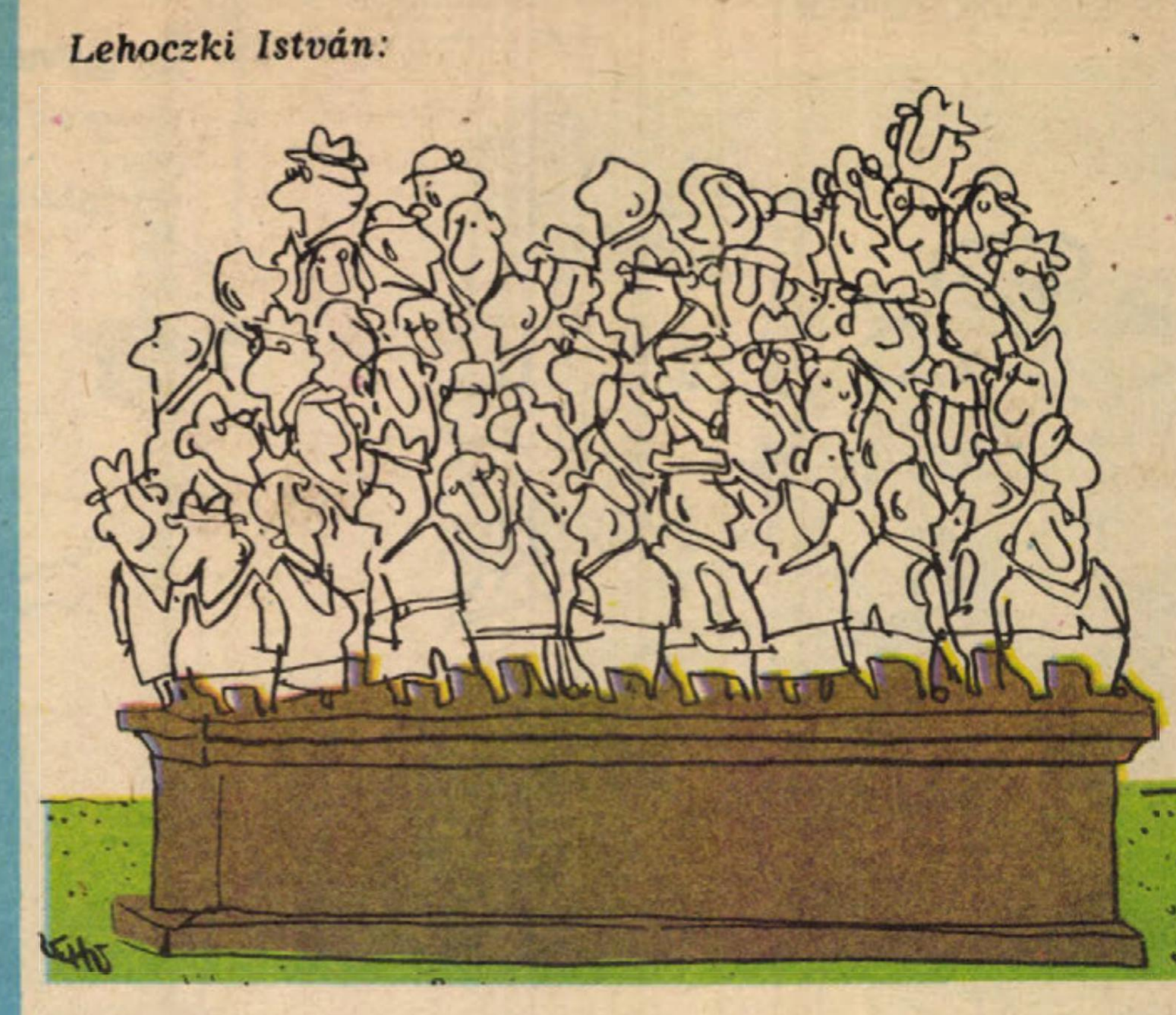

– Mindenkinek, akinek még nincsen.

Árkus József:

Kétalakos szoborkompozíciót az árnak és a bérnek. Amennyiben lehetséges, a bér emelt talapzatról nézzen le az árra.

Radványi Barna:

Annak, aki eltüntetne néhány rémes szobrot köztereinkről.

Tormai László:

Annak, akinek nincs másodállása, mert nem szeretném, ha szobrom munkaidejében ellógna a talapzatról.

Erdei Sándor:

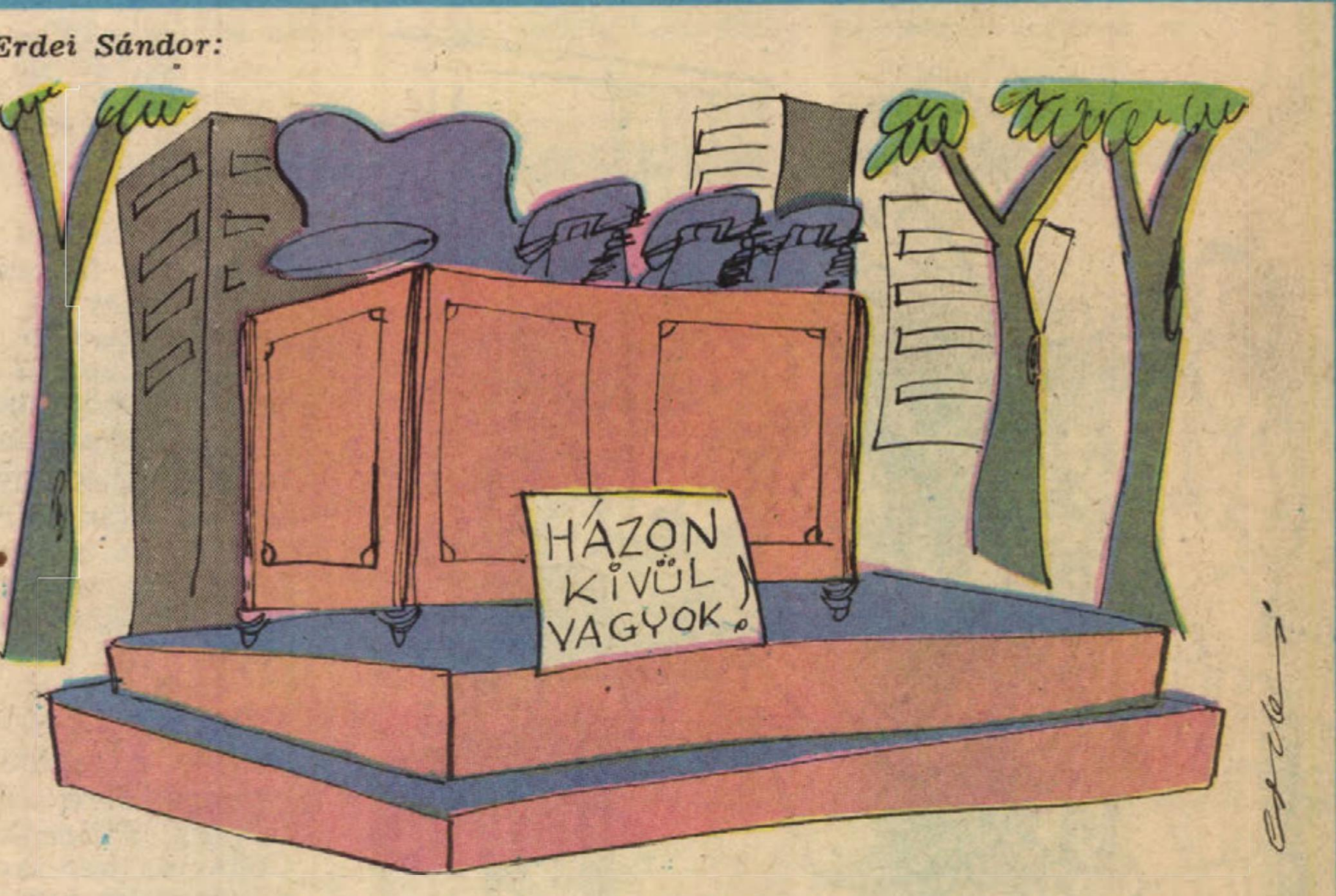
HÁZON KÍVÜL VAGYOK!

– Az elérhetetlen főnöknek.

Várnai György:

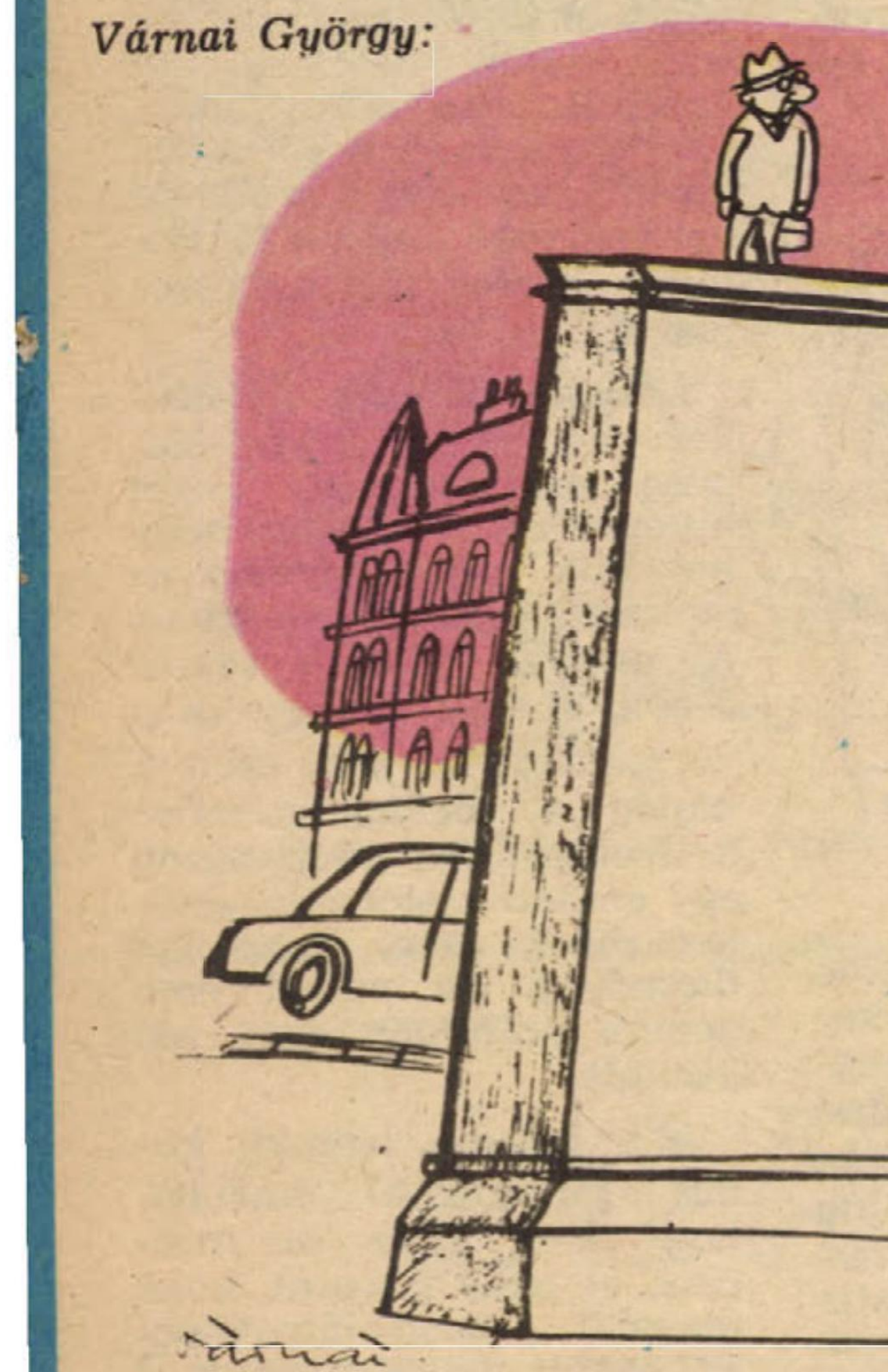

– A kisembereknek. A nagyoknak már van.

Tót Gyula:

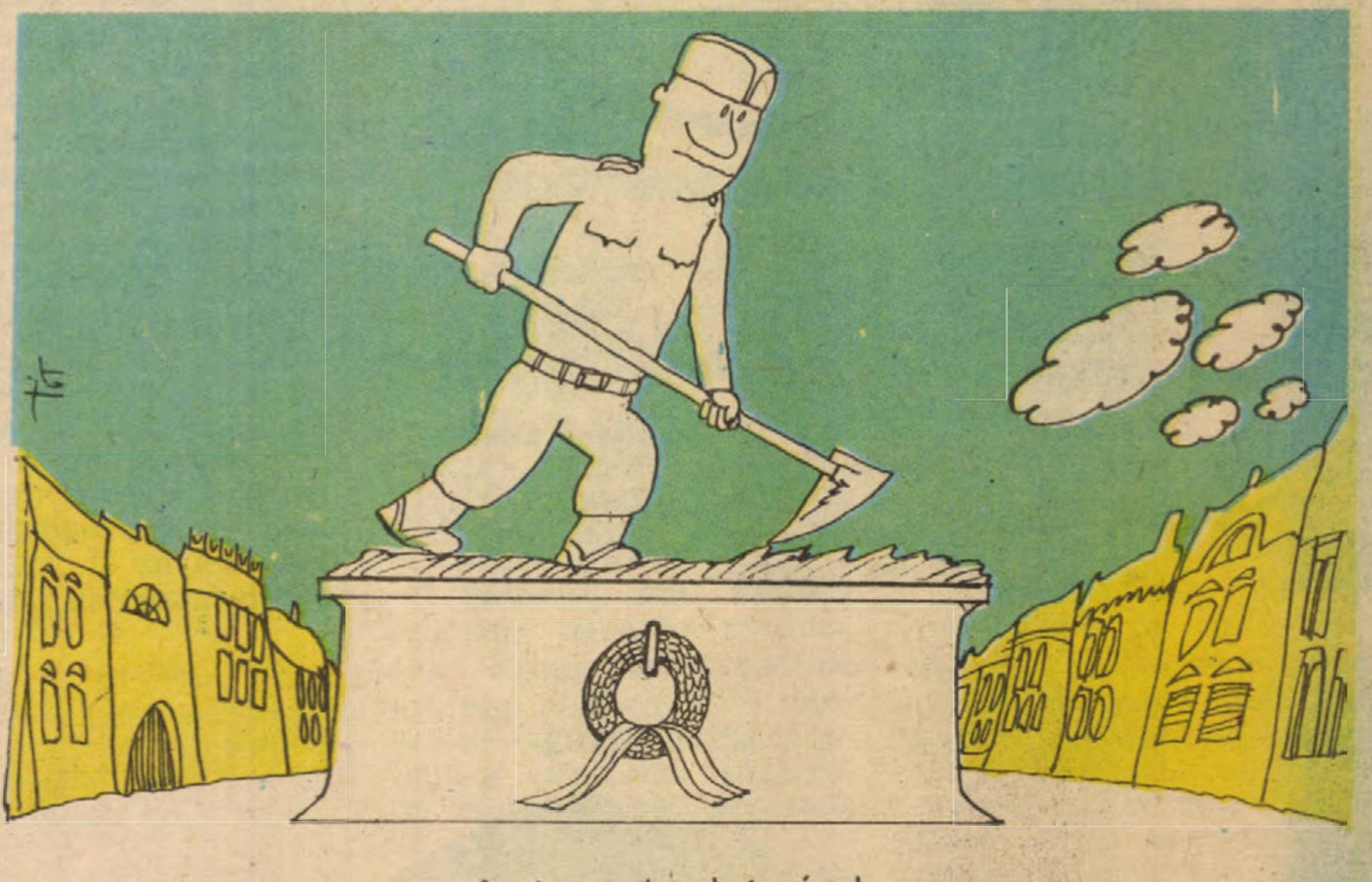

– Az ismeretlen katonának.

Galambos Szilveszter:

A szociális otthon vezetőjének, aki egymaga nevelt háromszáz szülőt.

Palásti László:

A kezesemnek színaranyból, mert úgy életem végéig jótállhatna értem az OTP-ben.

Selmeczi Tibor:

A szocialista elosztás elvei szerint mindenkinek. Egyenlő munkáért – egyenlő szobrot.

Sólyom László:

A Nagy Magyar Varázslónak, aki havi ötezer forintos fizetéséből tízezret tesz a takarékba.

ÜNNEPEK ELŐTTI CSÚCSFORGALOM

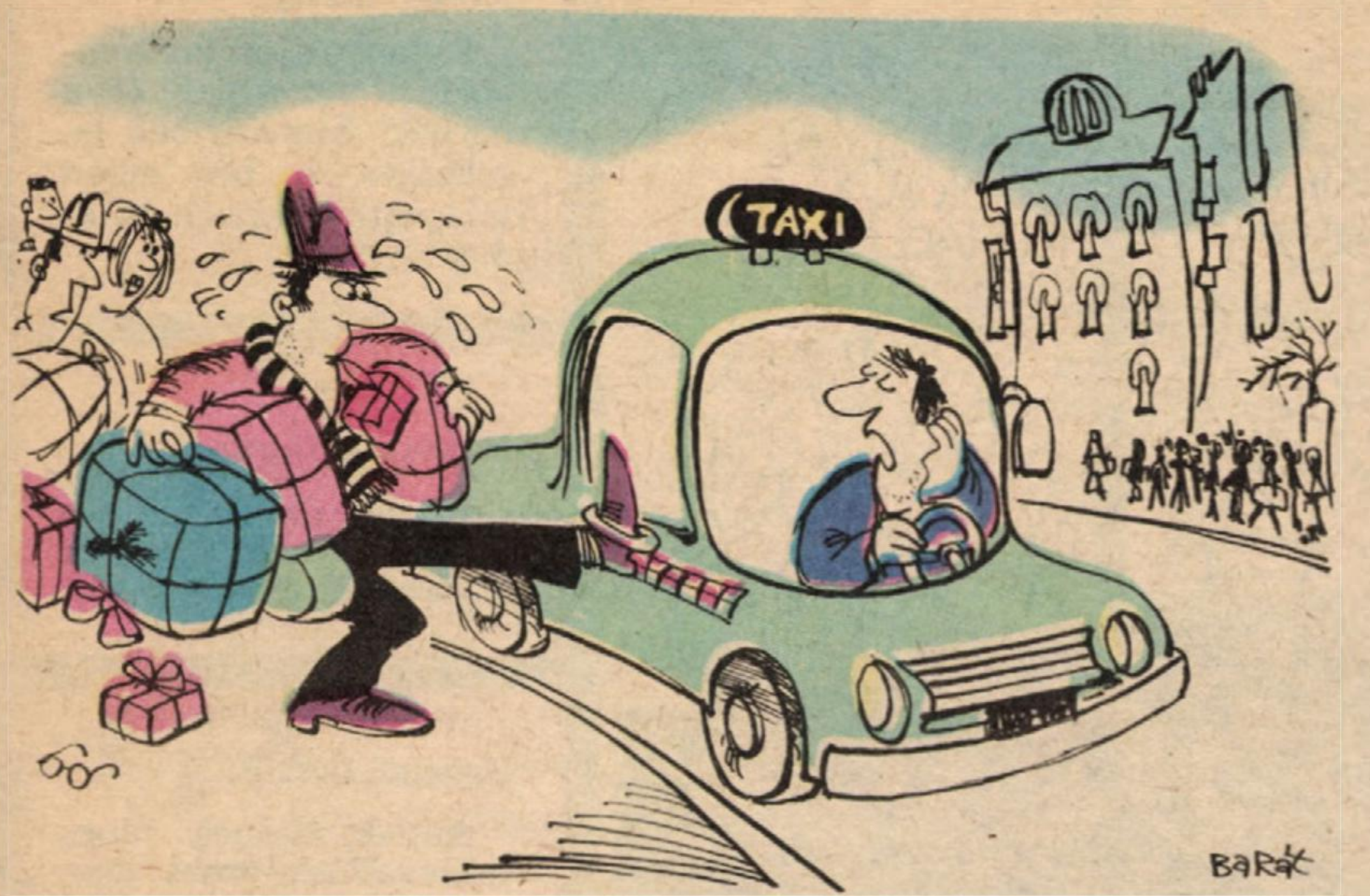

– Kifelé nyílik!

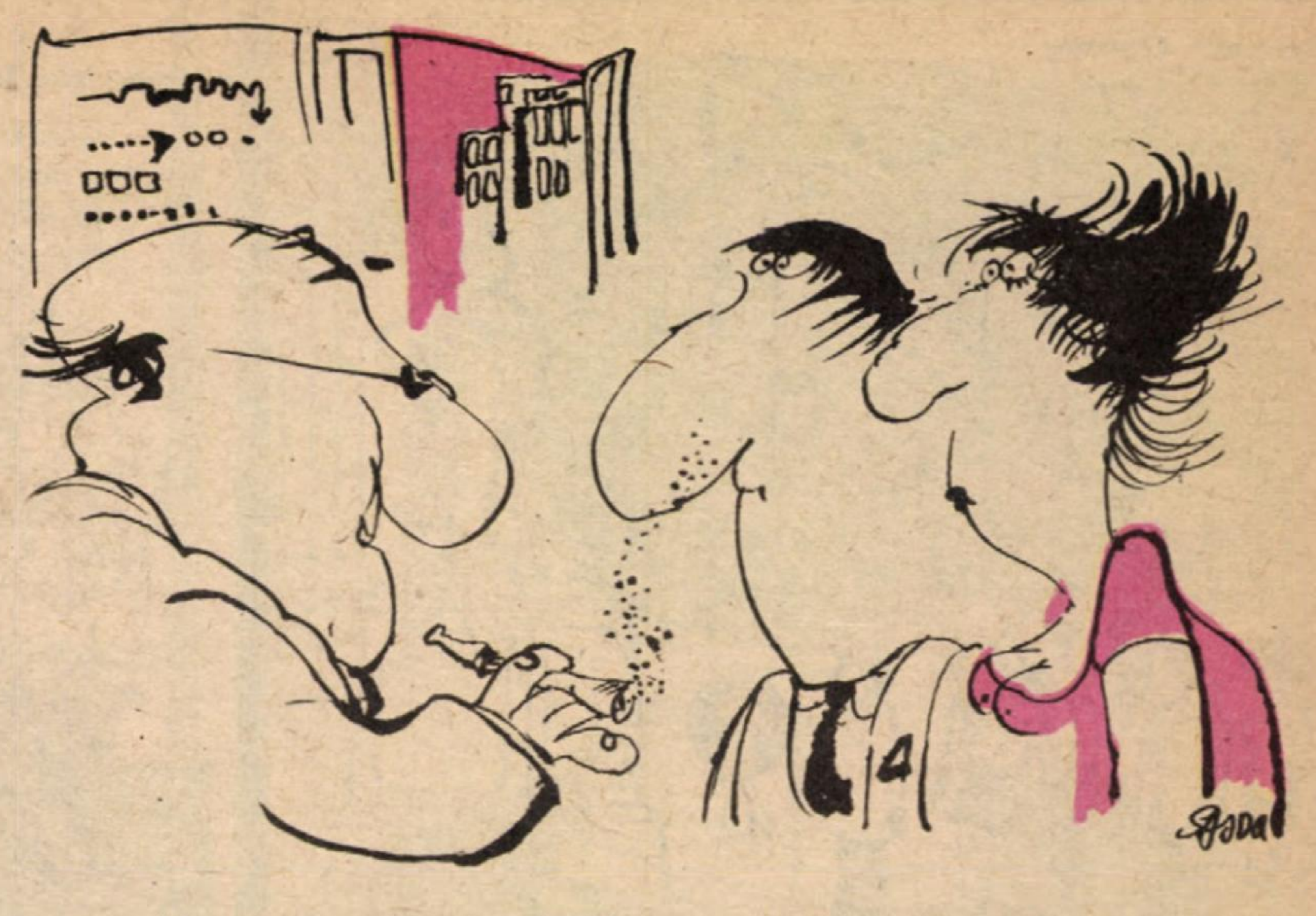

– Maguk vannak a legrégebben a vállalatnál, felemeljük a fizetésüket annyira, mintha most léptek volna be...

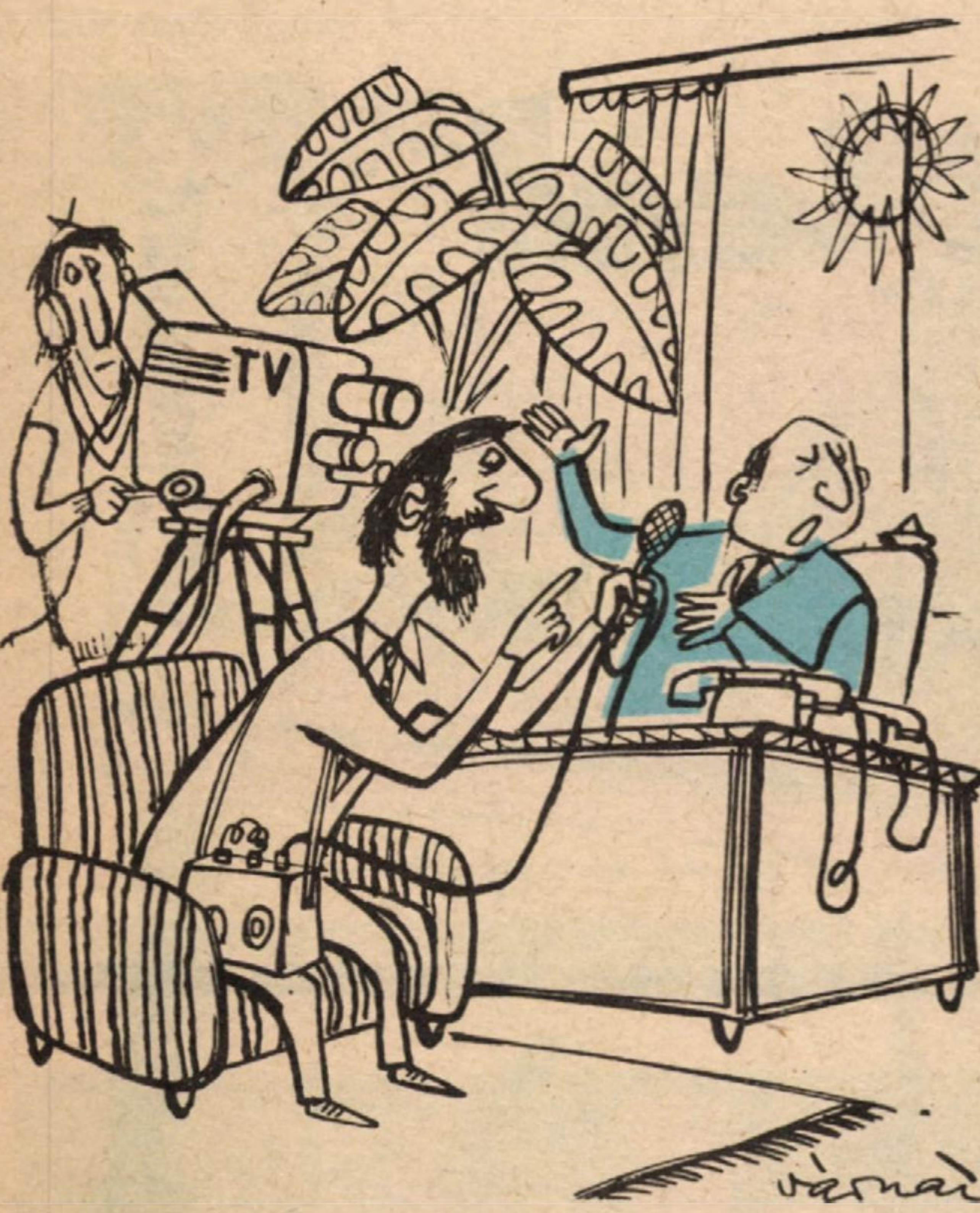

– A mikrofonba beszéljen, vezérigazgató elvtárs, ne mellé...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A férj így szól a feleségéhez egy nagy családi perpatvar után:

— Ha te valóban annyira szerettél volna engem, mint ahogy állítod, akkor valaki máshoz mentél volna férjhez, nem hozzám!

KIVÁLASZTÁS

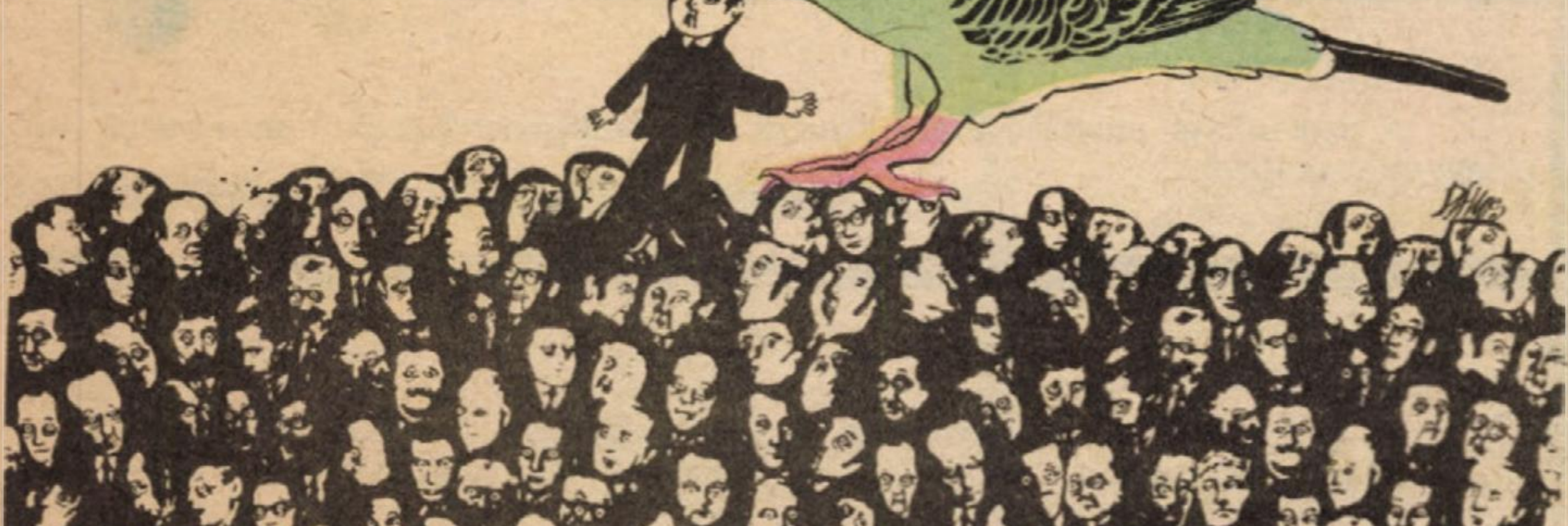

Külföldi tárgyalásaim

Frech Béla, a Kötőtűgép Gyár főosztályvezetője örült, hogy a karácsony előtti hetekben utazhatott ki négy napra Londonba öt vagon kötőtűgép-tasztert eladni. Persze, az is igaz, hogy a karácsony előtti hetekben akár a Trondheim-fjordra is elutazott volna, akár tíz mázsa barázdás spulnit eladni, hogy teljesíthesse évi külkereskedelmi célkitűzéseit.

De így Londonban landolt, s a repülőtéren tárgyalópartnere, Mr. Eugene Iceberg, a Needle Machine Company kereskedelmi osztályvezetője fogadta. A kézfogás után rögtön megegyeztek, hogy a több millió forint értékrendű tárgyalás kezdetét másnap délelőtt tíz órára halasztják. Ezek után természetes, hogy Frech Béla magyar üzletember egész éjjel nem tudott az izgalomtól aludni. Állandóan megbízatása járt az eszében és délelőtt tíz órakor karikás szemmel támolygott ki a szálloda ajtaján.

Az utcán már Vauxhall Chevette kocsijában várta Mr. Iceberg, majd megkérdezte magyar partnerét, hogy hol a legmegfelelőbb számára az öt vagon kötőtűgép-taszterről tárgyalni. A Kötőtűgép Gyár főosztályvezetője azt válaszolta, hogy he is very sorry, de neki ezen a napon mindenáron vásárolnia kell a feleségének egy hosszú szárú, ovális orrú bőrcsizmát és egy pézsma muffot, mert különben a külföldi tárgyalásról hazatérve a neje fejét veszi.

Mr. Iceberg, a Needle Machine Company kereskedelmi osztályvezetője megértő volt és azt mondta, hogy very good. Aztán Vauxhall Chevette kocsiján bejárták London három negyedét hosszú szárú, ovális bőrcsizmáért, és London öt negyedét pézsma muffért. Este halálfáradtan azzal búcsúztak, hogy a tárgyalásokat másnap délelőtt tíz órakor folytatják. Ezért csak természetes, hogy Frech Béla magyar üzletember egész éjjel le sem hunyta a szemét, mert a gyerek megbízatása járt a fejében.

Másnap délelőtt tízkor remegő lábakkal vágta be magát Mr. Iceberg kocsijába, aki megkérdezte, hogy hol folytassák a tárgyalásokat az öt vagon kötőtűgép-taszterről. A főosztályvezető azt felelte, hogy he is very sorry, de neki ezen a napon mindenáron vásárolnia kell a gyereknek egy csuklyás esőkabátot réz csatokkal, mert enélkül jobb, ha nem is megy haza Magyarországra.

Az angol kereskedelmi osztályvezetőnek is volt egy bakfis lánya és azt mondta, hogy very good, aztán végül London nyolcadik negyedében kaptak csuklyás esőkabátot, bár csak alumínium csatokkal. Este a keresgéléstől kimerülten azzal búcsúztak, hogy a tárgyalásokat másnap délelőtt tíz órakor befejezik és Frech Béla negyednap utazhat haza. Ezért ő egész éjjel hánykolódott a szállodai ágyneműben, mert a főnöke külön kérése járt az eszében.

Másnap délelőtt tíz órakor bevánszorgott Mr. Iceberg kocsijába, aki angol hidegvérrel kérdezte, hogy hol ütik végleg nyélbe az öt vagon kötőtűgép-tasztert. A magyar főosztályvezető erre kijelentette, hogy he is very sorry, de neki ezen a napon a főnöke számára kell vásárolnia mindenáron egy eredeti angol rózsagyökér pipát, mert mégiscsak disznóság, ha valaki nem gondol külföldön arra, aki kiküldte.

Mr. Eugene Iceberg ködös pillantással mondta, hogy very good, de mindent el akar követni, hogy magyar tárgyalópartnere jól érezze magát odakint, s estére kaptak is egy eredeti rózsagyökér pipát a West Hamen. Aztán a jól sikerült vásárlás örömére merevgörcsben megittak egy-egy whiskyt.

Másnap délelőtt tíz órakor Frech Béla, a Kötőtűgép Gyár főosztályvezetője boldogan szállt fel a vásárolt ajándékokkal a repülőgépre. A repülőgép teraszáról Mr. Eugene Iceberg, a Needle Machine Company kereskedelmi főosztályvezetője integetett neki, hiszen olyan jól összebarátkoztak a tárgyalások alatt. Aztán a repülőgép felszállt és a Londonban tárgyaló magyar üzletember hazarepült.

Szerencsére, azért az öt vagon kötőtűgép-taszterrel is lett valami.

Tormai László

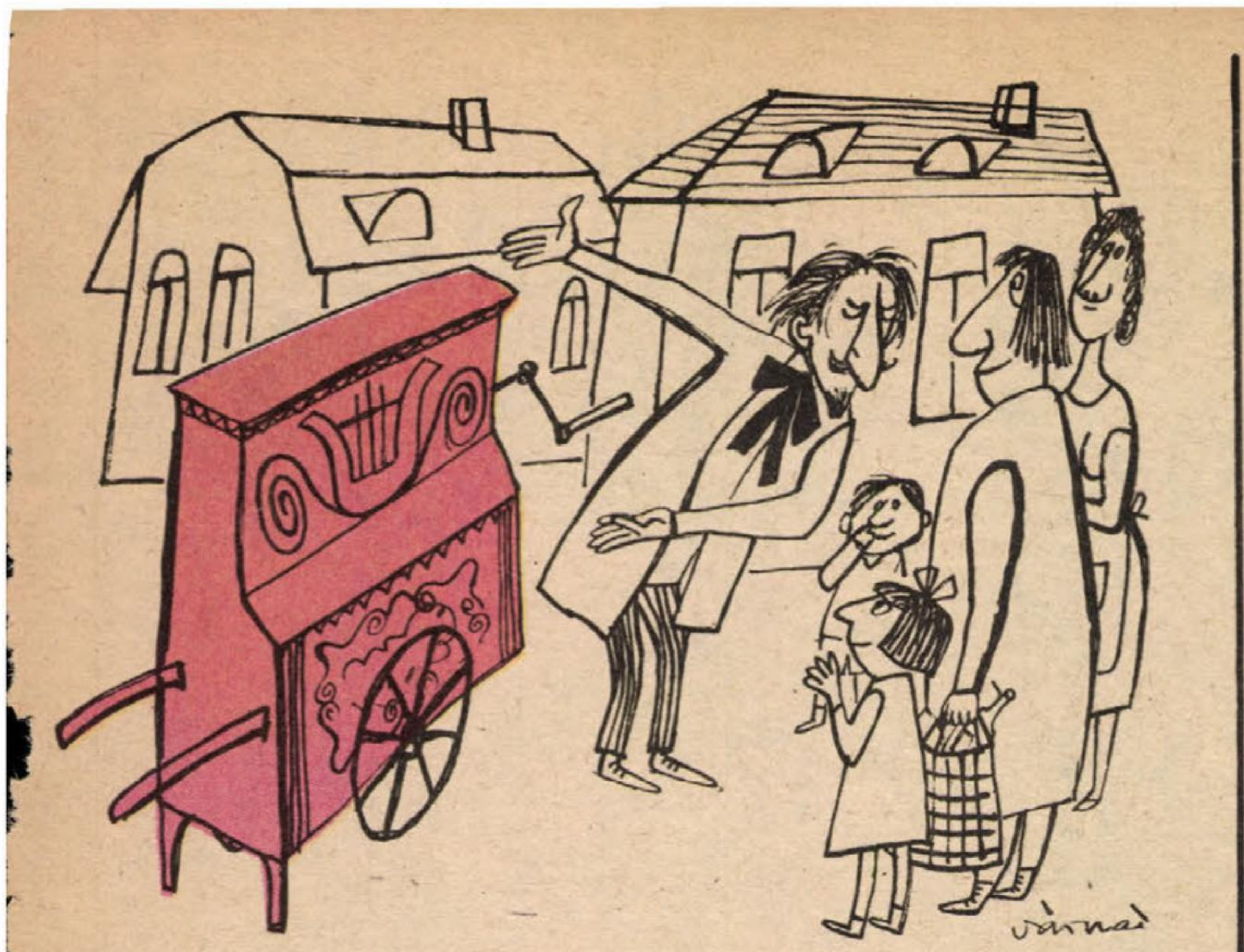

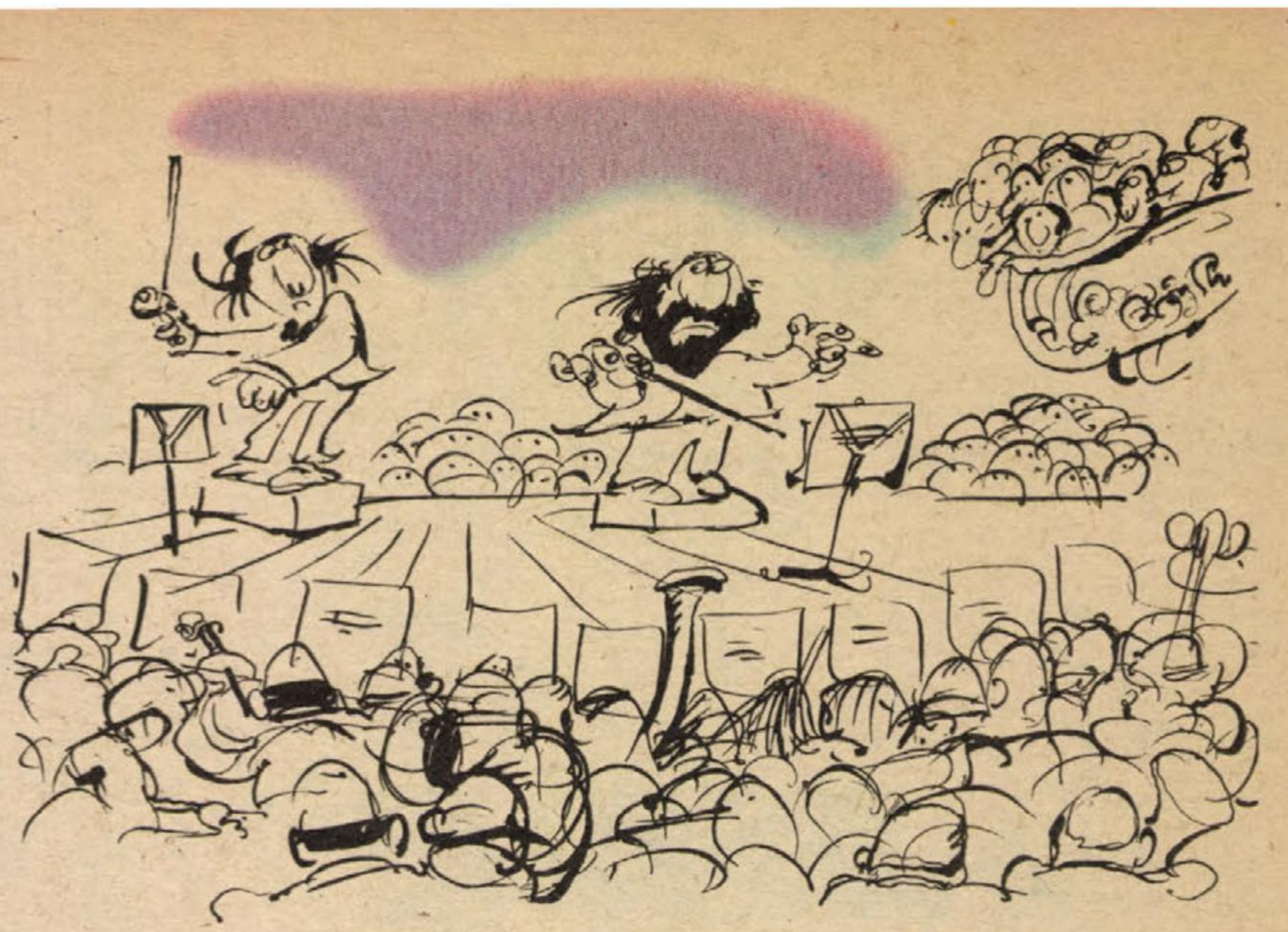

MAESTRO

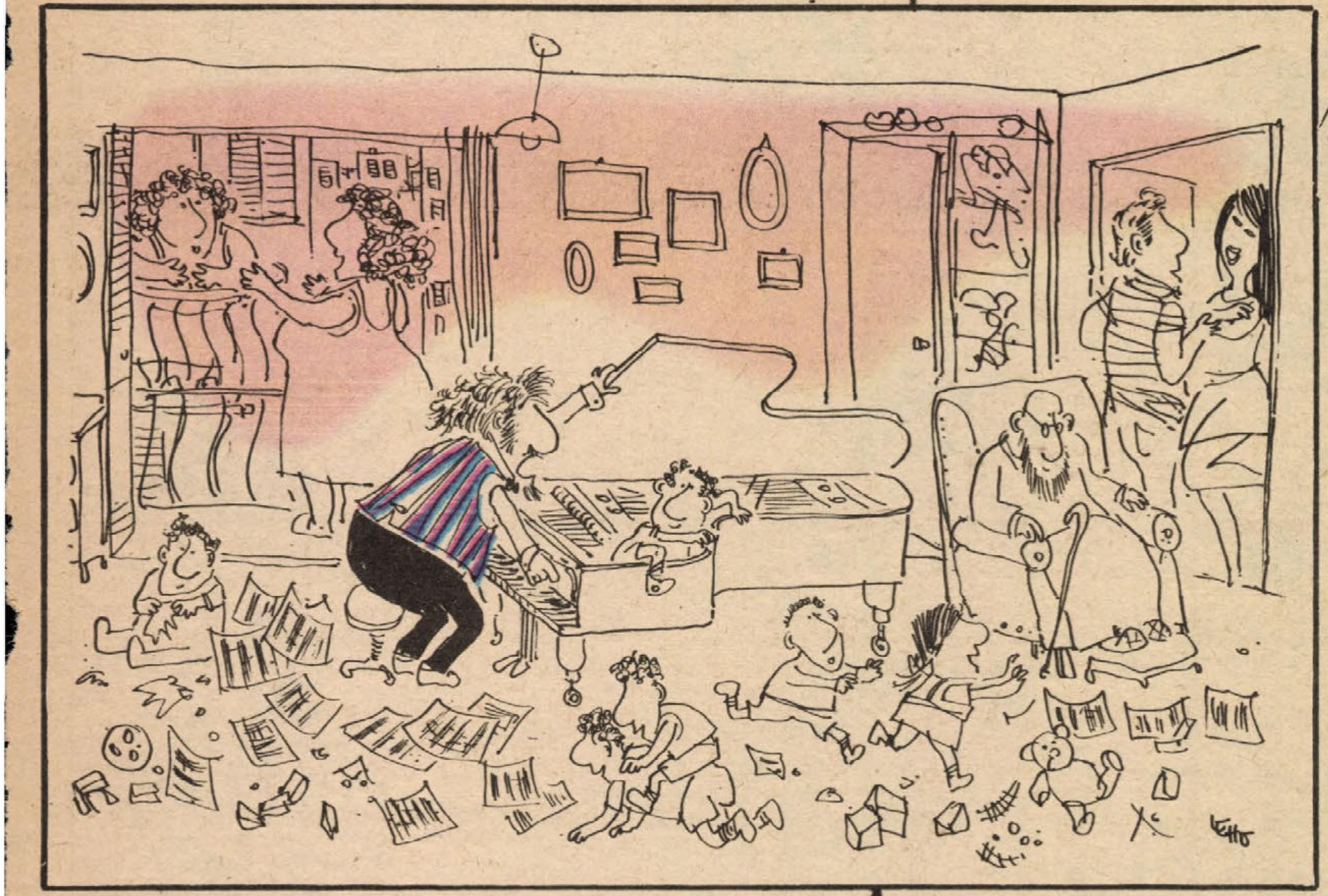

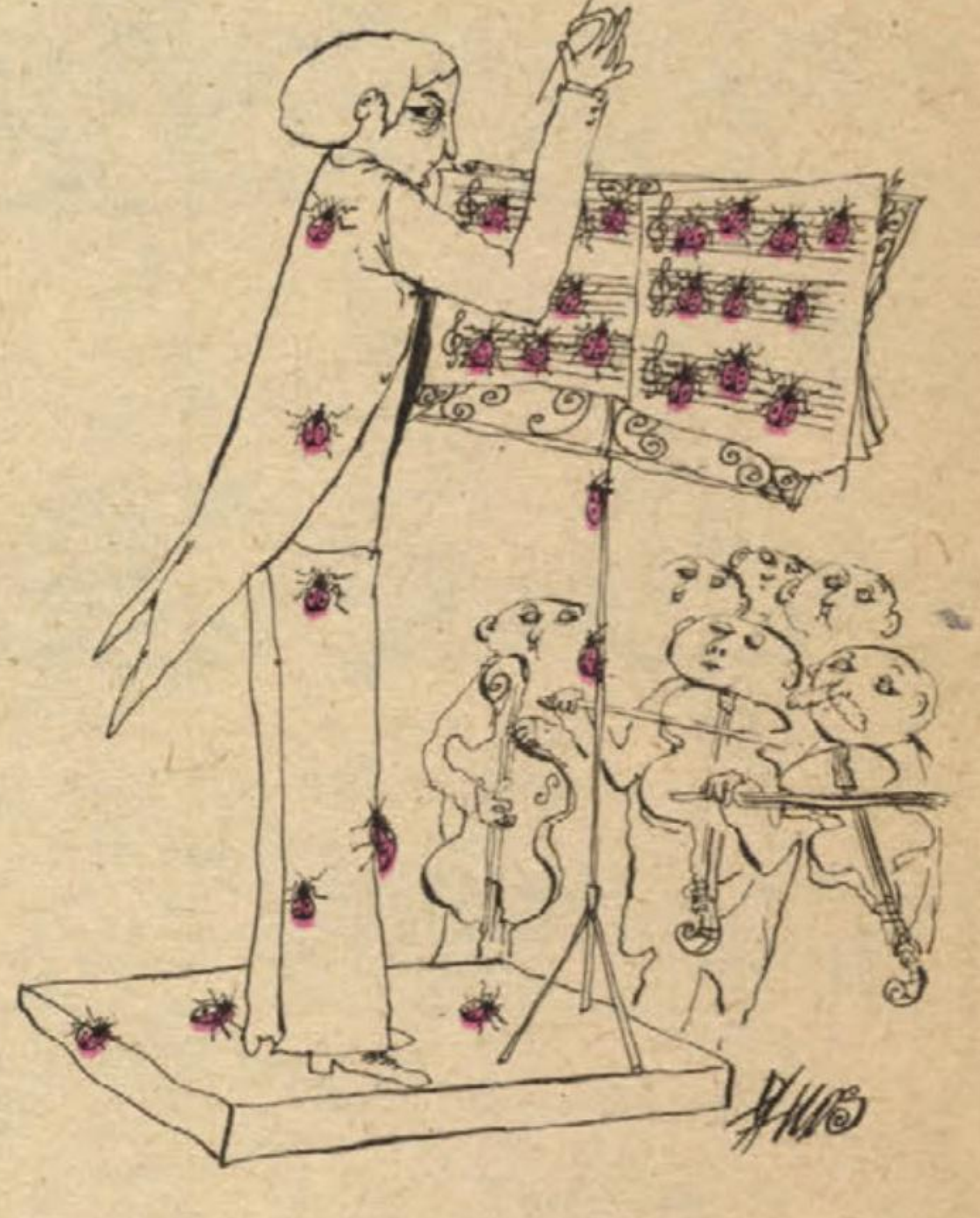

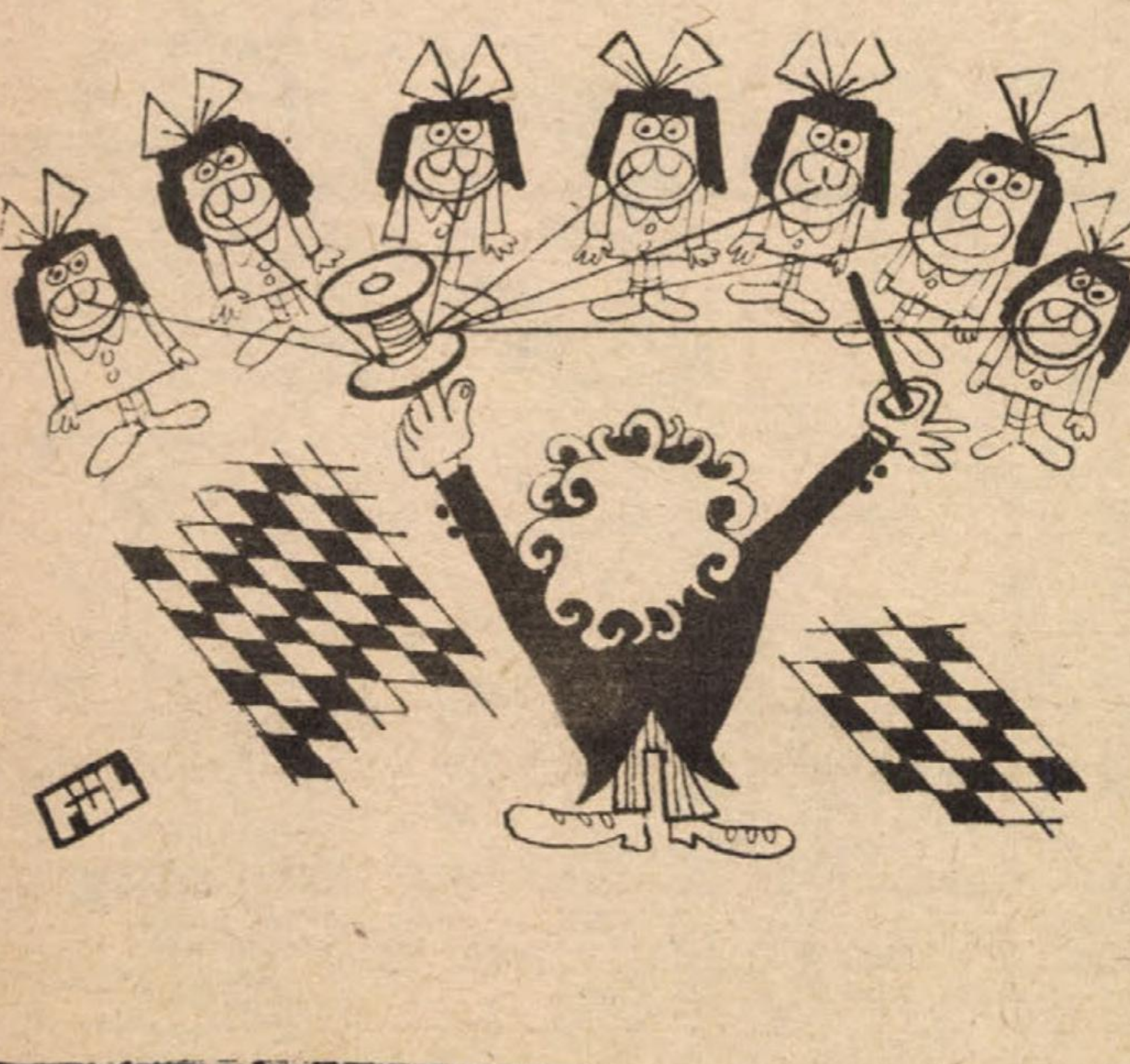

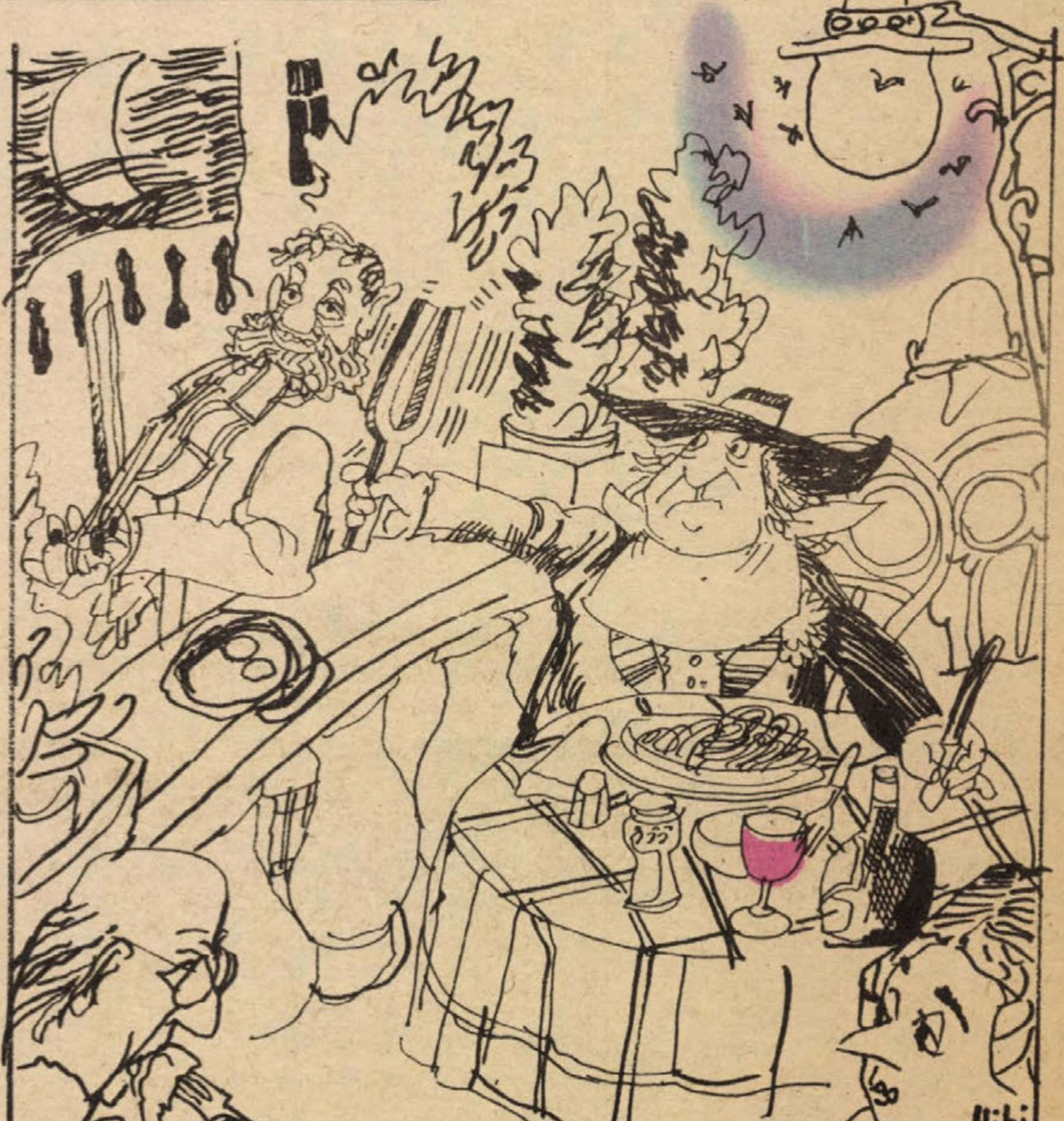

VARNAI, SAJDIK, LEHOCZKI,
DALLOS, FÜLOP, HEGEDÜS

IMPORT HUMOR

Rajzok pozsonyi testvérlapunk, a Roháč 1979-es kalendáriumából

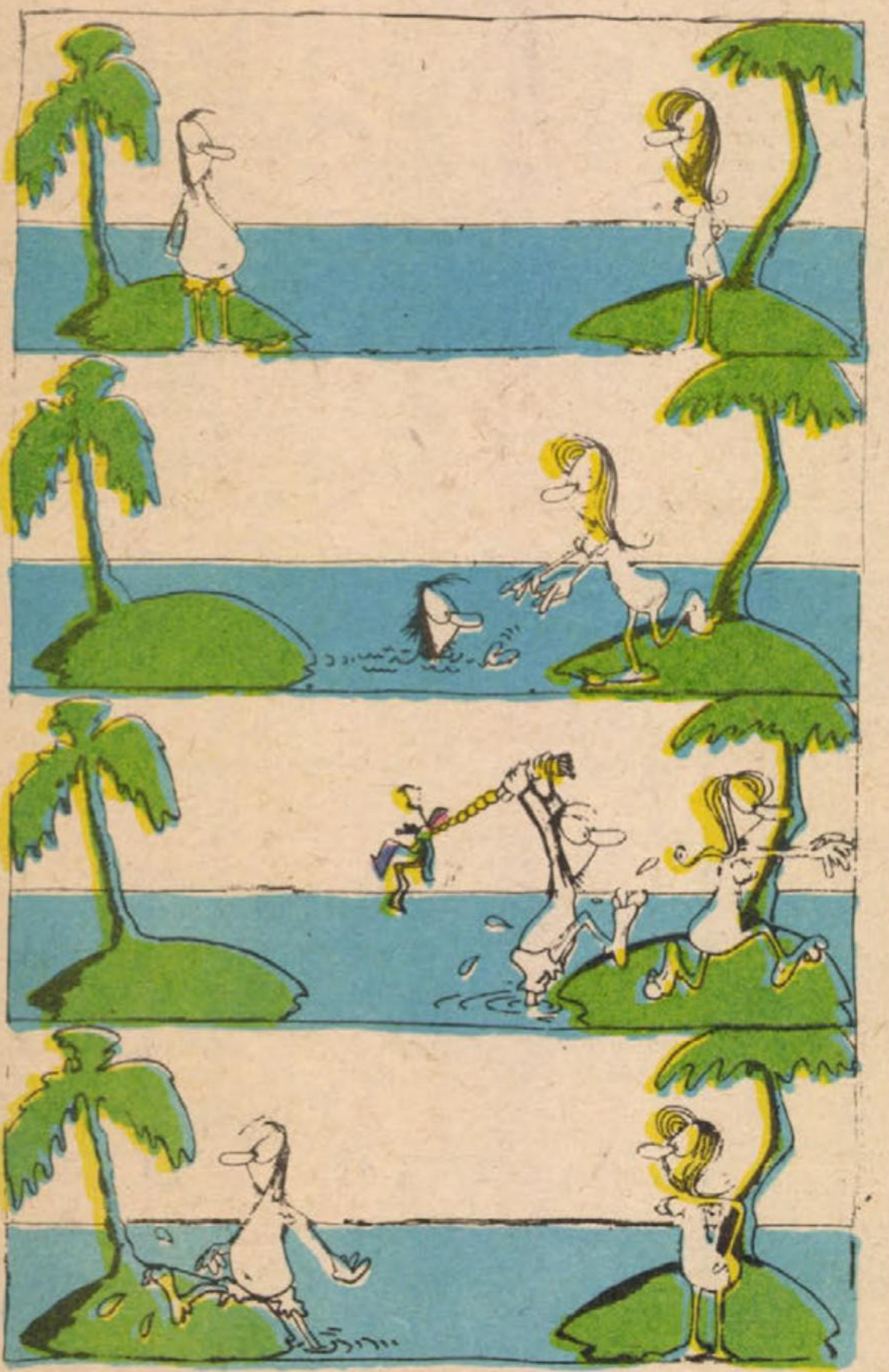

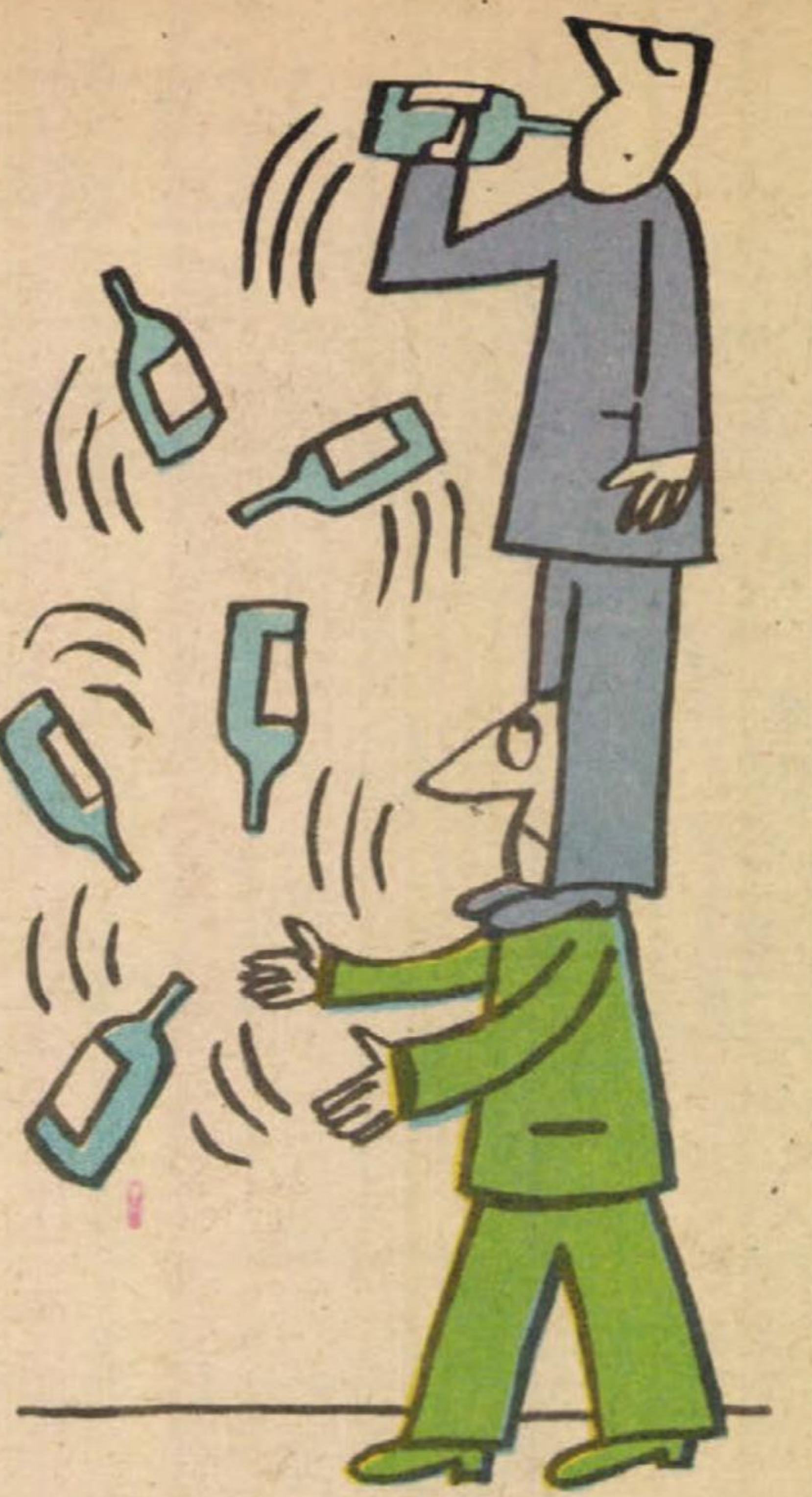

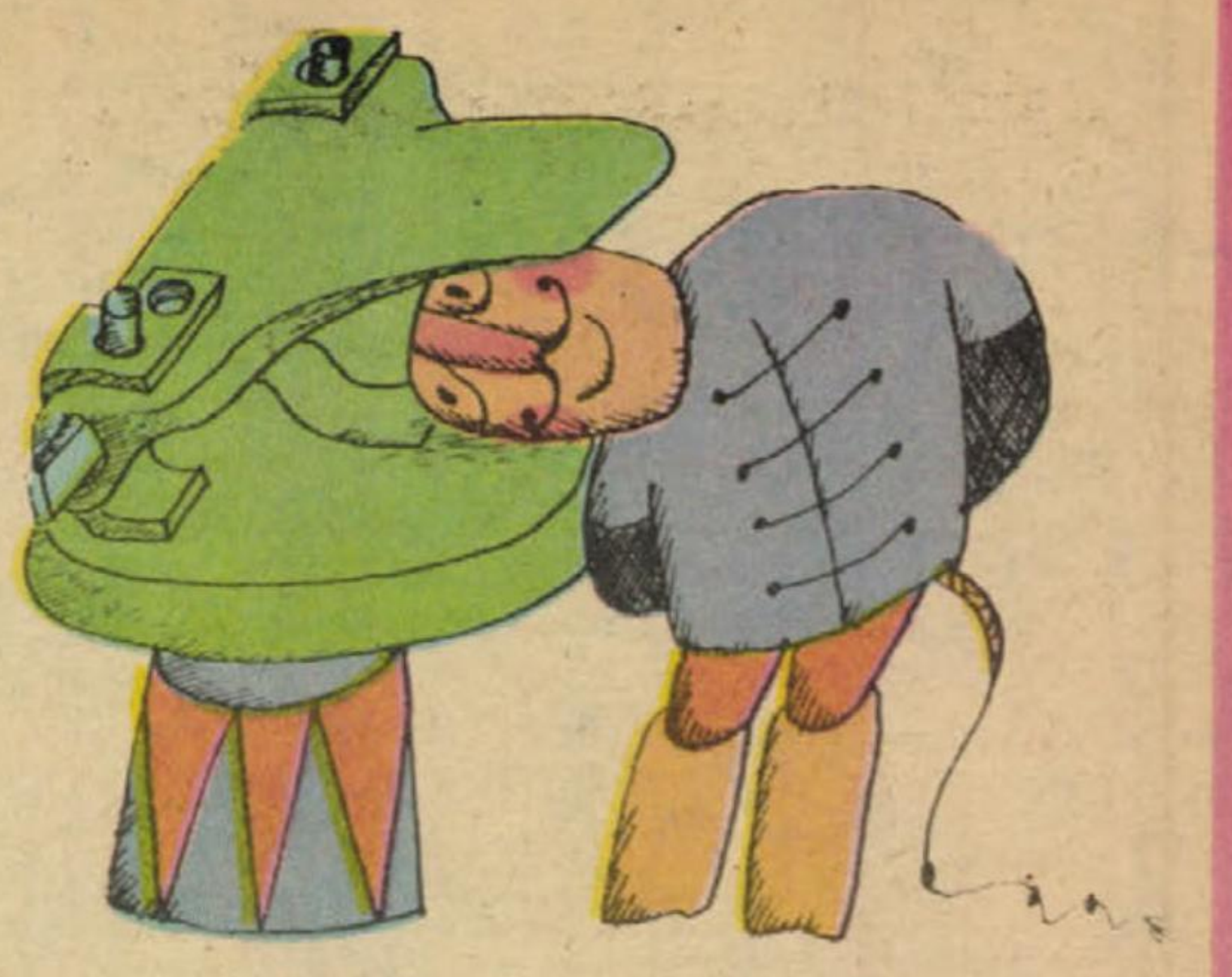

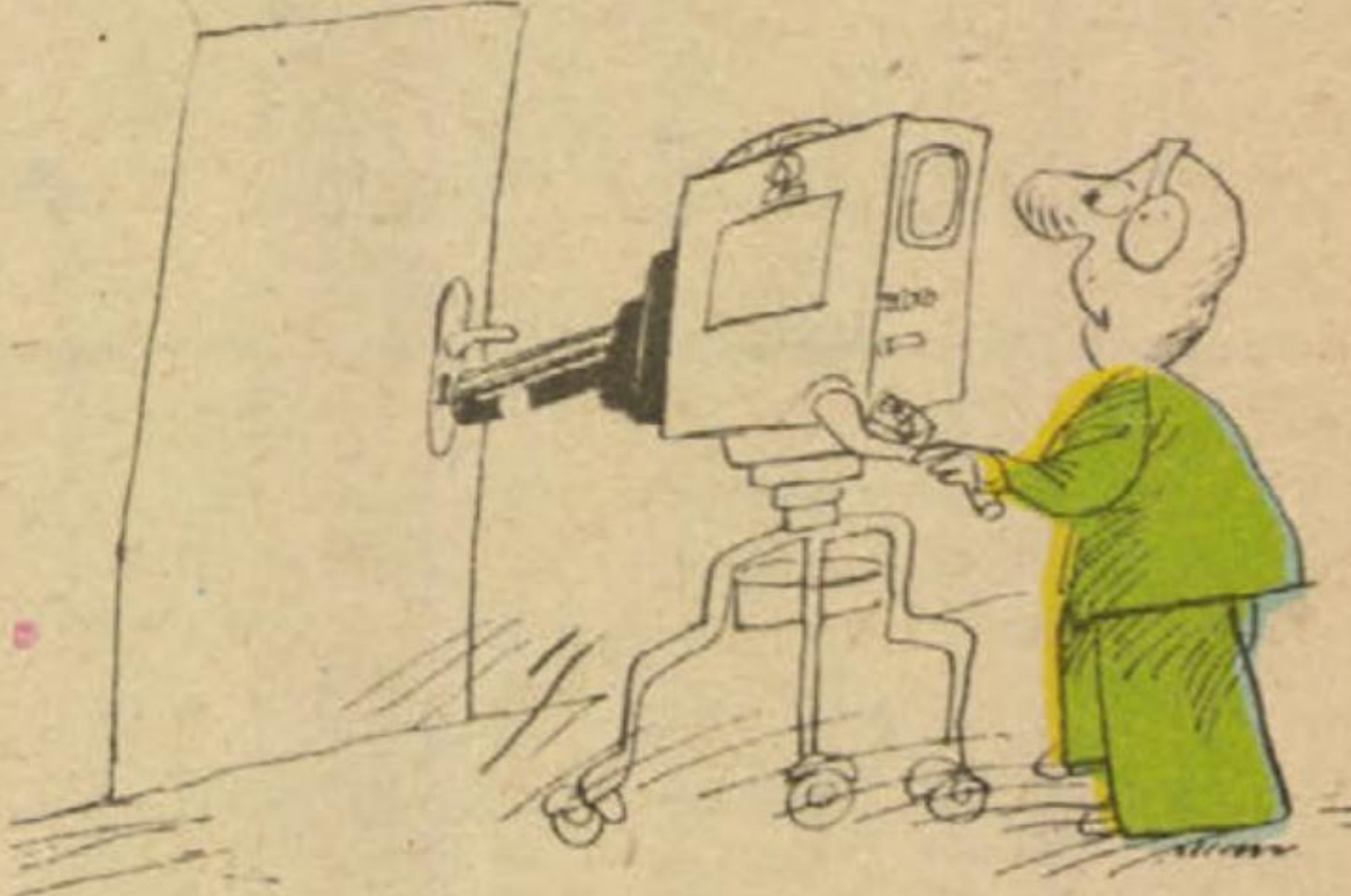

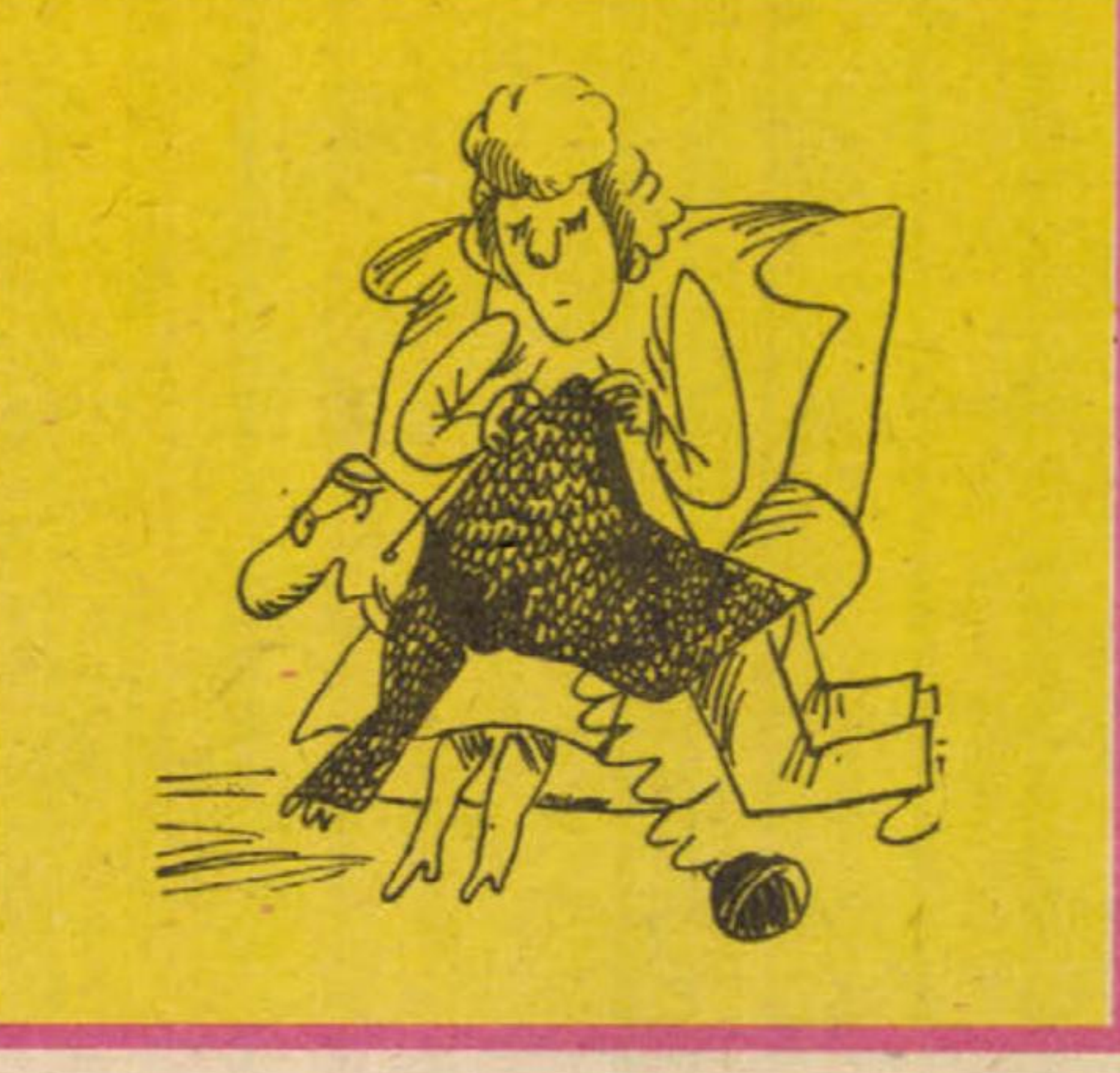

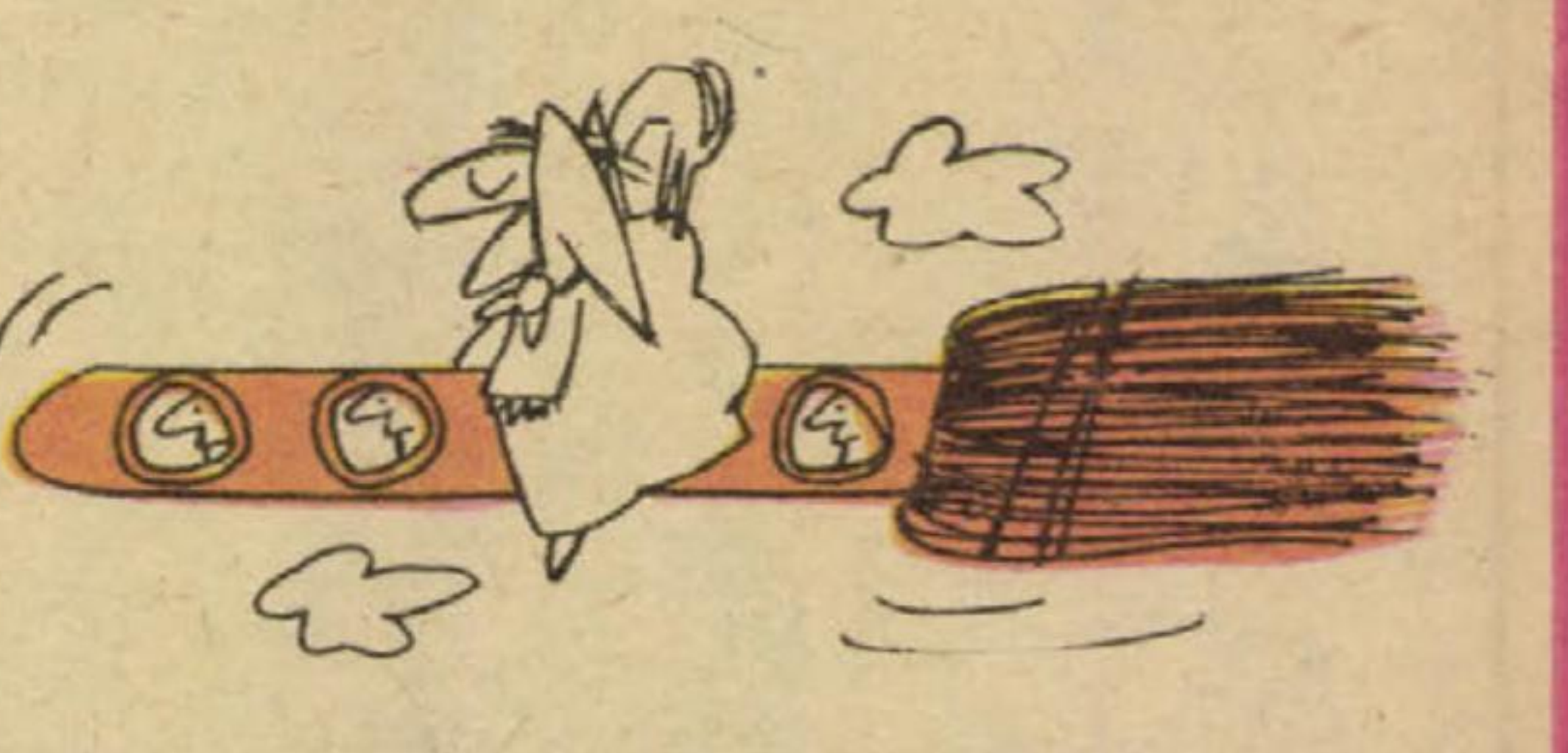

SZILÁNKOK

ÍTÉLET

A garázda férjet kötelezték, hogy harminc éven belül hagyja el a közös lakást, de ő egy kis haladékot kért.

PIACON

— *Én tesztvizsga alapján döntöm el, hogy melyik vevő érdemel szép árut.*

KOCSMÁBAN

— Fizet nekem tizenöt nagyfröccsöt, s elmegyek maga helyett a kényszerelvonókúrára.

HARMONIKUS HÁZASSÁG

— *Négyszer nősültem. Minden házasságom harmonikus, kiegyensúlyozott volt. Bízom benne, ilyen lesz az ötödik-hatodik házasságom is.*

ÓVATOSSÁG

A kamionos óvatosan kitért a Trabant elől, mert féltette a kocsija épségét.

PEDAGÓGIA

— *Ha a verés nem használ, kénytelen leszek a végsőkig elmenni: szép szóval fogok próbálkozni.*

BARÁTI FIGYELMEZTETÉS

— Vigyázz, mert náthás vagyok, s elkaphatod tőlem.

— Inkább egy jó ismerőstől kapjam el, mint egy vadidegentől.

SZÉLHÁMOS

— *3000 forintért szerzek magának egy összkomfortos öröklakást.*

— *Ez nekem egy kicsit drága. Nem létező öröklakást 2000 forintért is kaphatok.*

NOVELLA

Ezen az éjszakán már huszonkilencedszer berregett fel a telefon. A szolgálat munkatársa fáradtan simított végig a homlokán, aztán beleszólt a kagylóba:

— Lelki Segélyszolgálat. Miben segíthetek?

A drót túlsó oldalán tompán kopogtak a szavak:

— Az életem, az elrontott életem... Minden olyan uncsi.

— Talán a kedves feleségével van valami probléma?

— Az én Emíliám áldott jó asszony. Senki sem tud olyan rakottkáposztát készíteni, mint Emília.

A munkatárs halkan sóhajtott:

— Irigylem magát. Bezzeg az én feleségem még egy rántottát sem tud készíteni. Beszéljen tovább, kérem. Könnyítsen a lelkén. Talán nehéz gyerekkora volt?

A hívó fél felkacagott:

— Nekem vidám, derűs gyerekkorom volt, kérem. Fürödtem a szülői szeretetben.

A Szolgálat emberéből mostmár ömlött a panasz:

— Mi nyolcan voltunk gyerekek.

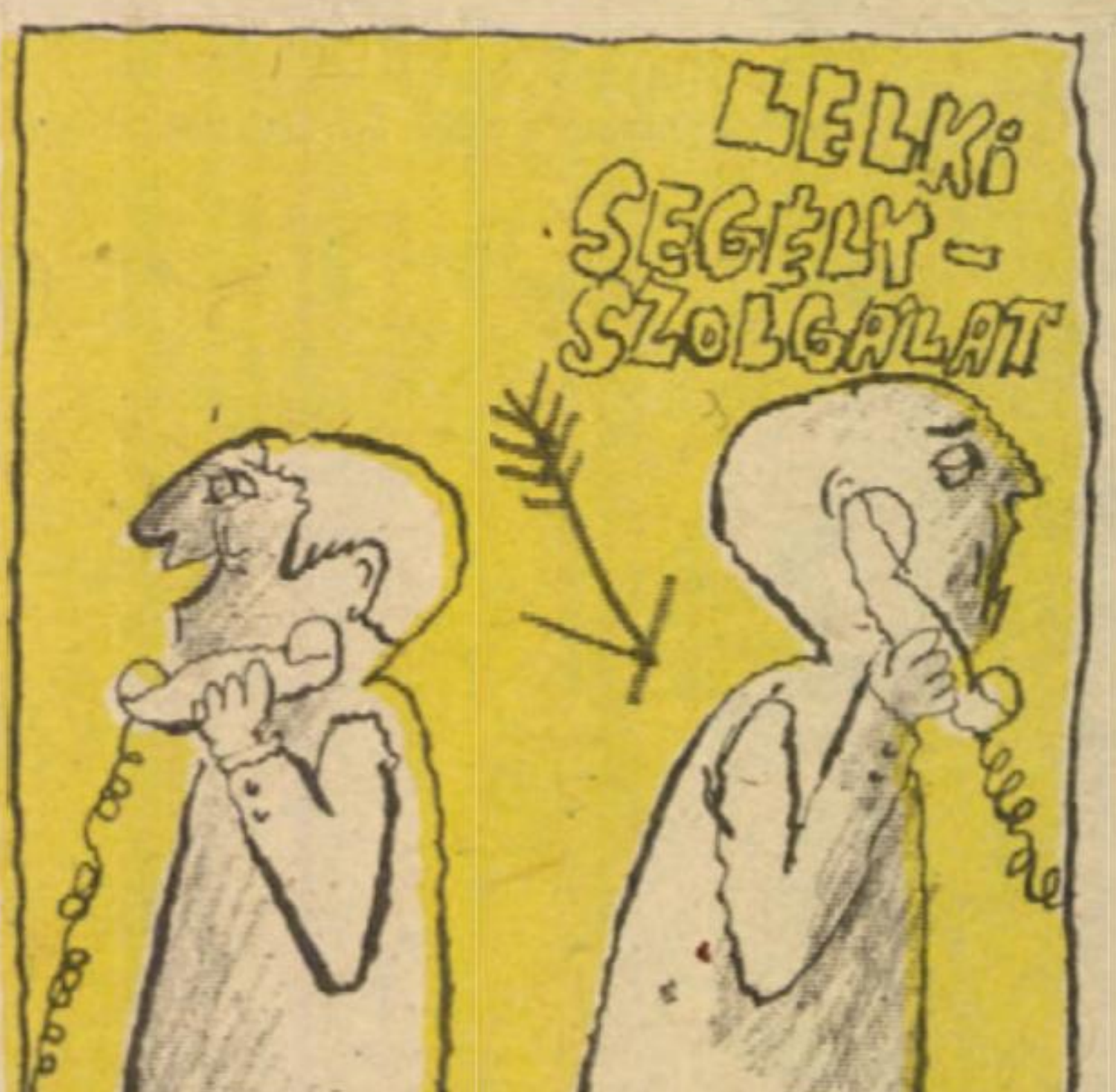

Az apám korán elhagyott minket és csak egy kereső volt a családban. Az anyám. A segédmunkási fizetéséből nem sokra tellett. No de folytassuk. Talán valami szerelmi csalódás érte?

— Szó sincs róla. Én szerelmi házasságot kötöttem és ma is szívvel-lélekkel szeretjük egymást.

— Sajnos, én ezt nem mondhatom a házasságomról. Magda, a feleségem, fél éve egy szó nélkül összecsomagolt és elment. Azóta együtt él egy fizetőpincérrel. De én ma is megbocsátanék neki. Képtelen vagyok elfelejteni.

A hívó fél hangja aggódóra váltott:

— Meglátja, majd elfelejti. Az idő gyógyít. Biztosan megtalálja még a párját. Hiszen úgy gondolom, még nem idős ember. Bizalom, türelem!

— Könnyű azt mondani. De így is nagyon jólesett egy kicsit elbeszélgetni Önnel. Köszönöm.

— Embertársi kötelességem. Most megadom az otthoni telefonszámomat. Hívjon bármikor. És fel a fejjel! Szép az élet!

JAVASLAT

Aluljáróinkba csak erkölcsi bizonyítvánnyal lehessen belépni.

KLUB

— A Magányosok Klubjába járok. Ott annyi sok elrontott házasságról hallok, hogy inkább magányos maradok.

Galambos Szilveszter

Aszongyák

hogy amerikai tudósok szerint növényeket is érhet stresszhatás.

Ez megrázóan hat rám, de azt hiszem, mindenkire, hiszen szegény növény még csak nem is tiltakozhat a stressz ellen, sőt még csak nem is panaszkodhat miatta, mint az ember (igaz, hogy az ember is hiába tiltakozik és panaszkodik, de mégiscsak megkönnyebbül tőle egy kicsit), nem, a növénynek nincs szája, ami a stressz esetében határozottan előny, mert nincs, amit hiába koptasson, a növénynek idegei sincsenek, legalább is úgy gondolom, bár nem vagyok botanikus, hiszen ha volnának idegei, nemcsak a kúszónövények másznának a falra; a növény süket (ez neki jó) és néma (ez viszont a szomszédjának jó), a levegőszennyeződés ellen viszont a növény se talál védelmet, a kipufogógázoknak (például) a növény éppúgy ki van szolgáltatva, mint az ember, legfeljebb (ha tudna beszélni) tehetetlenül dühöngve jegyezhetné meg a gyöngyvirág, hogy nézze, Virág szomszéd, már ennek a mákvirágnak is autója van, biztosan sikkasztott, laza az ellenőrzés, ebben a kertben még nem is volt rovancsolás, persze, a másik kertben nincs baj a stresszhatással, mert ott dohány is van, de mennyi, ha a tulipánt bántja a stressz, egyszerűen elköltözik egy kellemesebb, stresszmentes környezetbe, hiszen — ezt még a növények is tudják — minden csak dohány kérdése, de hirtelen eszembe jut valami, lehet, hogy butaság, sőt biztosan az, de jellemző, egy fiú és egy lány gombát szed az erdőben, s a fiú rákiált a lányra, ezt hagyd ott, ez bolondgomba, mire a lány szelíden válaszolja:

— Nem tehet róla, szegény, biztosan a sok stresszhatás bolondította meg.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

kisz
szervezet
életéből

Ennek a KISZ-szervezetnek aztán nem unalmas az élete.
(Mezőhéken fotózta Szabó Dénes, orosházi olvasónk)

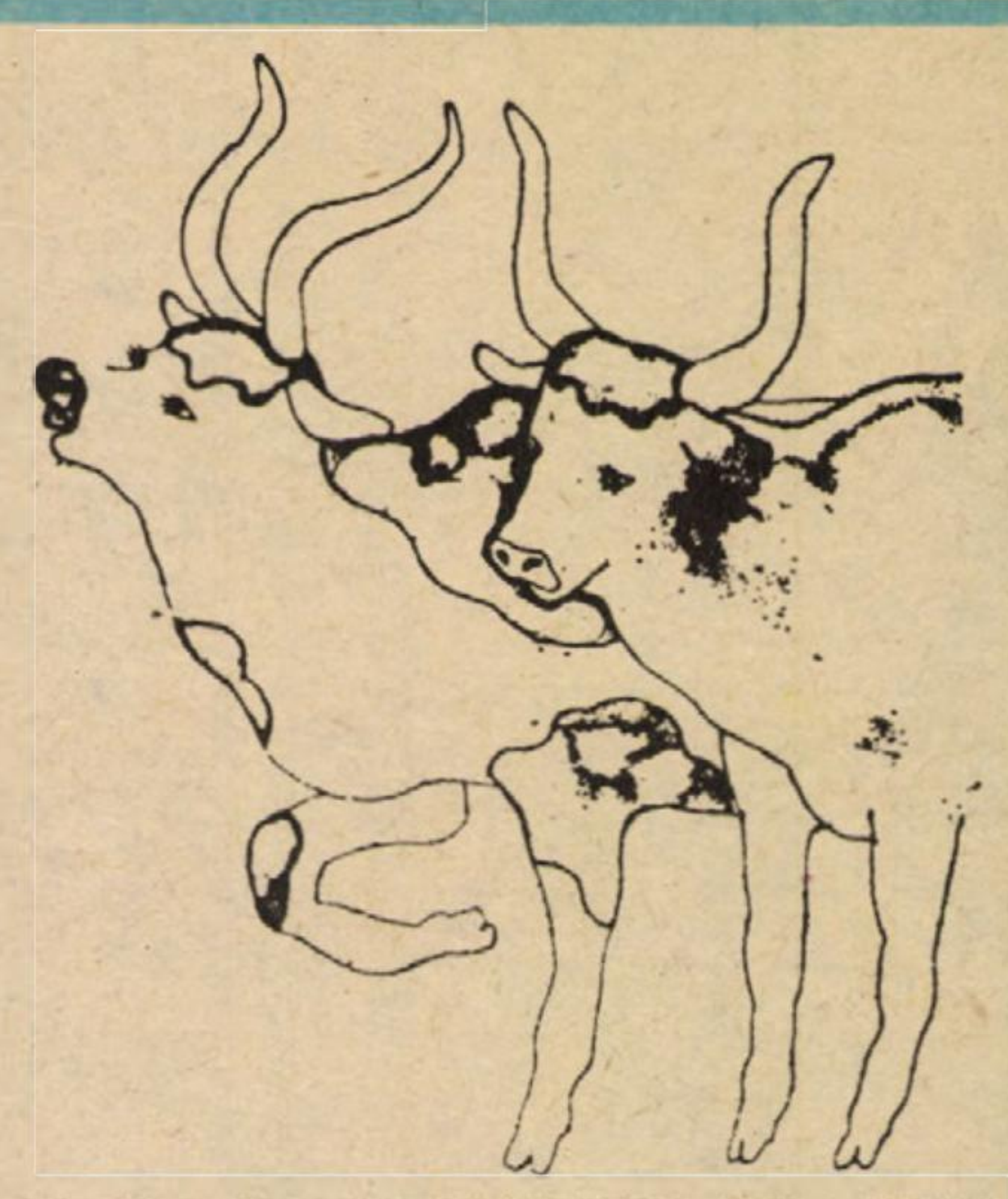

Heinzelmann Emma illusztrációja Marcel Aymé A hattyúk című elbeszéléséhez, amelyet a Móra Kiadó jelentetett meg.

Tanulj, hattyú, ökör lesz belőled?
(A Magyar Nemzetből ollózta Pick László)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Némiképp javított a helyzeten, hogy azok a gyermekek, aki szeptember elsejéig töltötték be harmincadik életévüket, s bölcsődébe járnak, még egy esztendeig a bölcsődék kis lakói lesznek.

Oh, hogy egyem a kis szívüket!
(A Pest megyei Hírlapból ollózta Virga István, gödöllői olvasónk)

Várpalota—Ózdi Kohász 19:19 (9:9). Várpalota, NB I. B, férfi. Az ózdiak újabb meglepetésszerű vereséget szenvedtek. A Kohász fegyelmezetlenül játszott. Ld.:

Pedig a félidőben még vezettek!
(Az Észak-Magyarország című lapból nyírta Kopasz Sándor, felsőzsolcai olvasónk)

HIRDETÉS — HIRDETÉS

Az ajándékozás pillanata elmúlik, de a könyv olyan ajándék, amit nem egyszer adunk át: valahányszor kézbe veszik, emlékeznek ránk.

KÖNYVAJÁNLAT FELNŐTTEKNEK

Dániel Anna: ROLAND POLGÁRTÁRSNŐ —	23 Ft
Angela Davis: ÉLETEM — — — — — —	35 Ft
Hámos György: MI KELL A HALHATATLANSÁGHOZ? — — — —	40 Ft
Stefan Heym: LASSALLE — — — — — —	41 Ft
Kormos Zsófia: ASSZONYSORSOK INDIÁBAN	37 Ft
Pablo Neruda: BEVALLOM, ÉLTEM — — —	38 Ft
Pethő Tibor: SZÖGLETES FÖLDGÖMB — —	46 Ft
Vitkor Sklovszkij: EIZENSTEIN — — — — —	43 Ft

A TÉLI KÖNYVVÁSÁRON GAZDAG VÁLASZTÉKKAL VÁRJÁK ÖNT AZ ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT KÖNYVESBOLTJAI ÉS A MUNKAHELYI KÖNYVTERJESZTŐK

ÁK

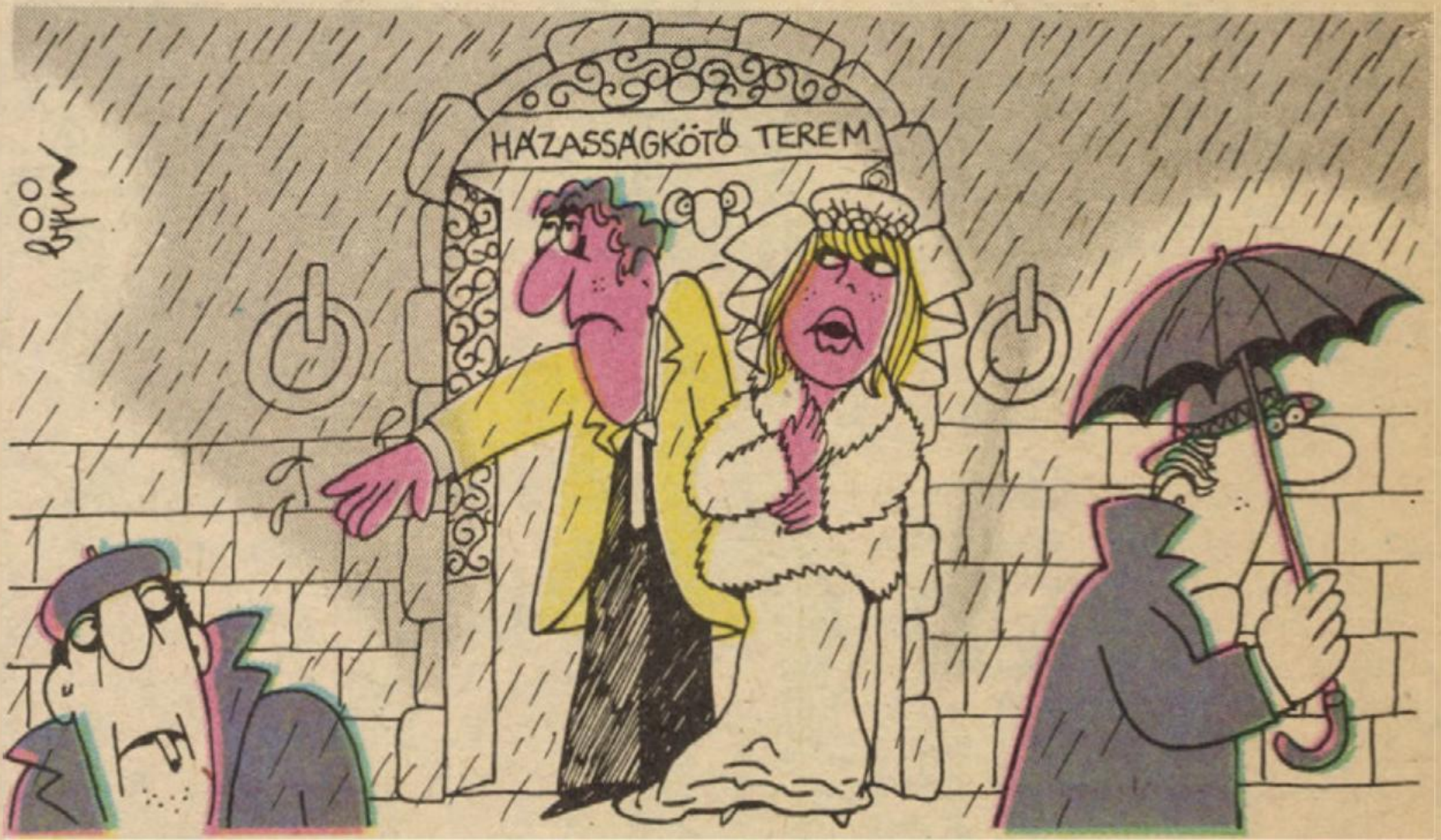

– Te idióta! Hát nem rendeltél taxit?

GRAFOMÁNIA

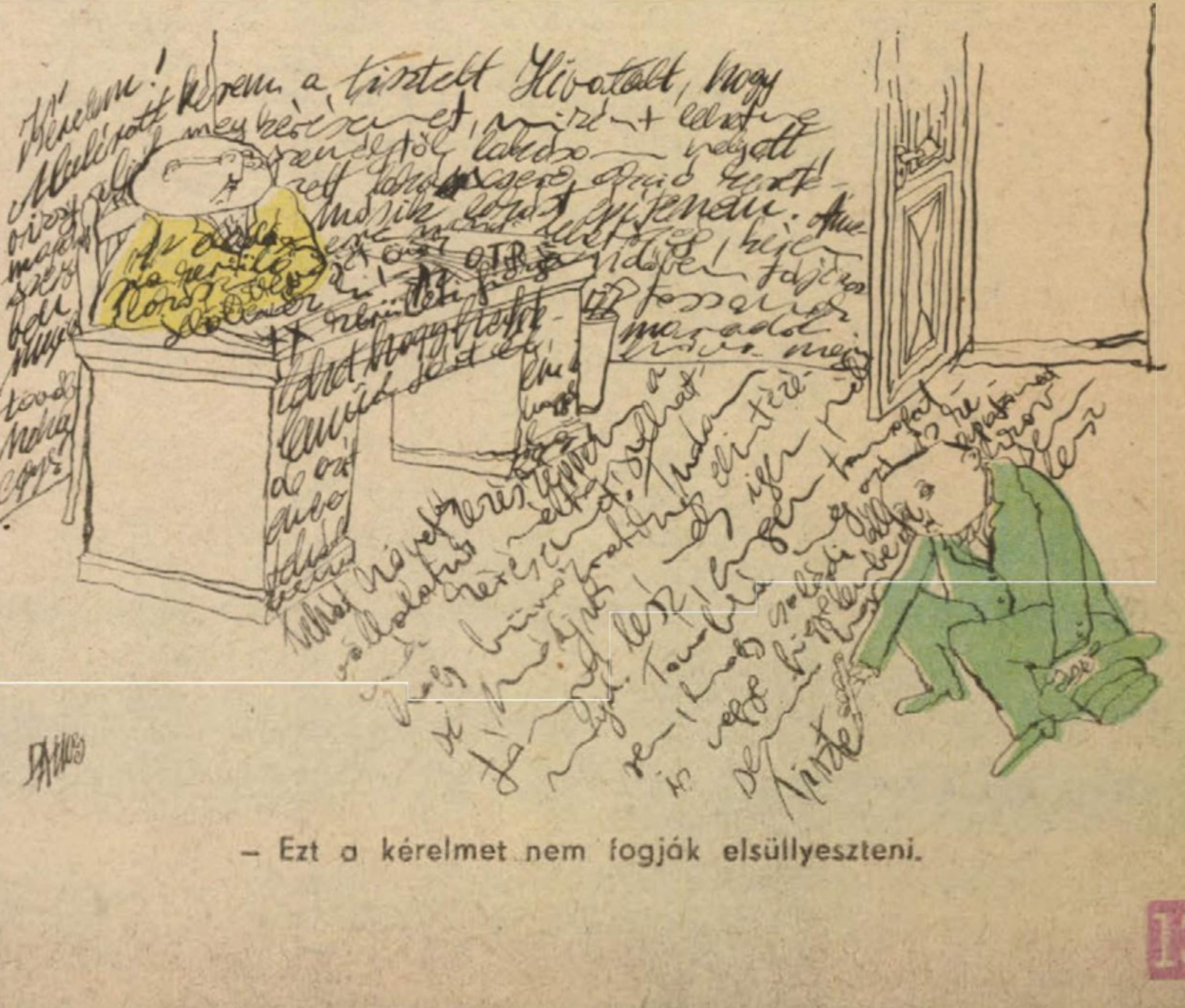
Kérem a tisztelt Hivatalt, hogy
OTP

– Ezt a kérelmet nem fogják elsüllyeszteni.

A TISZTA BUDAPESTÉRT

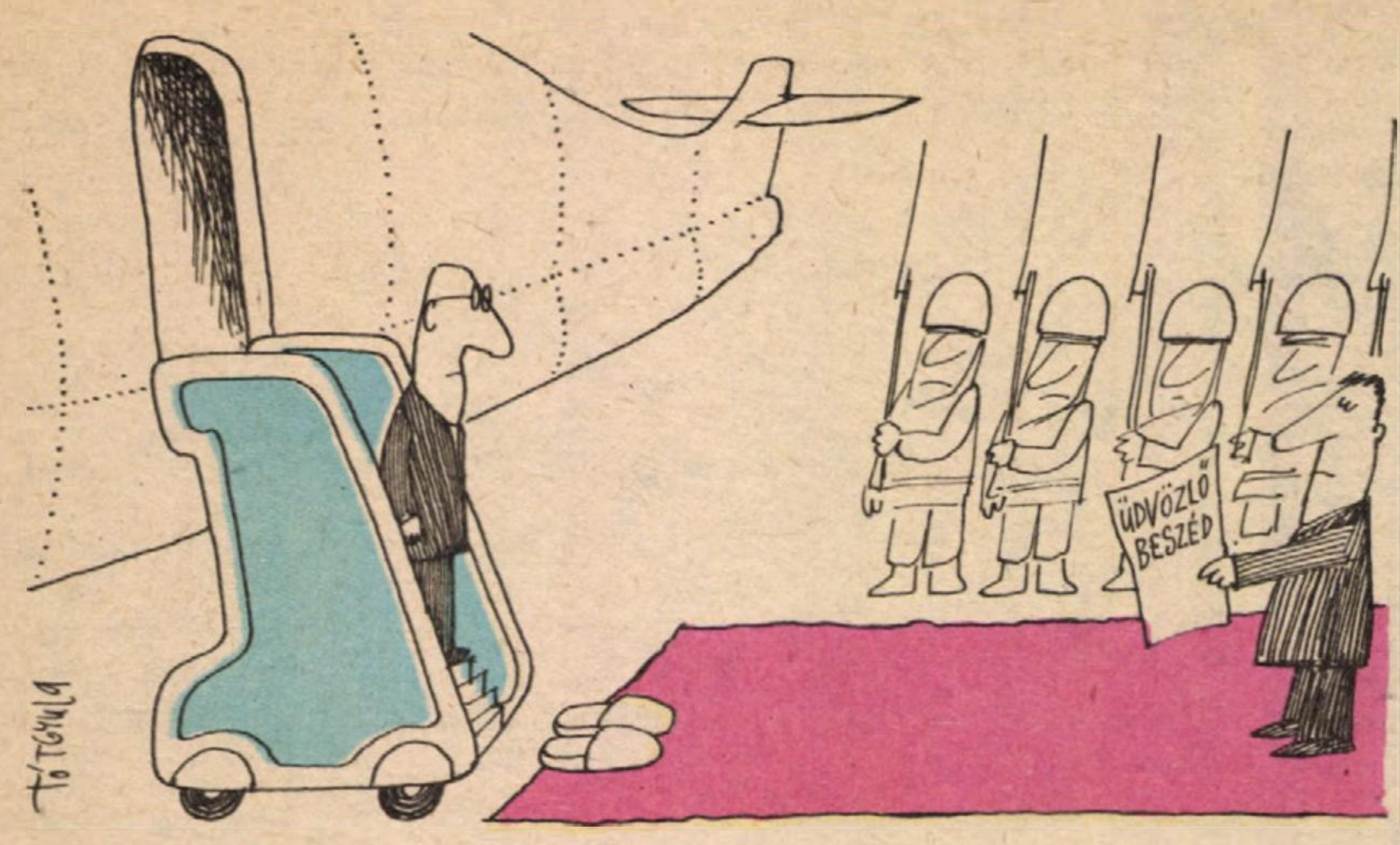

SOKKOLÓ MŰVÉSZET

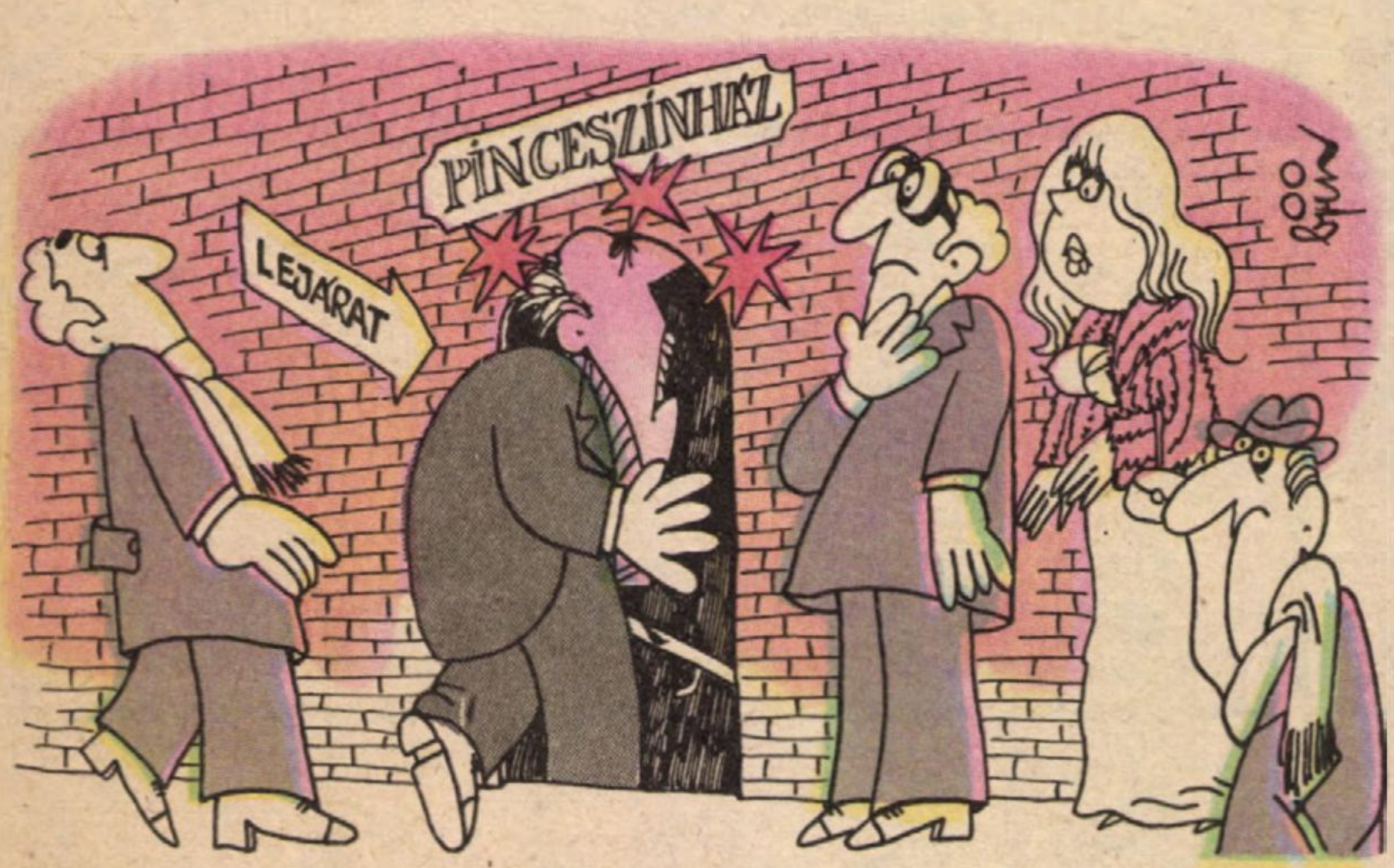

TRIBÜN

Alfred Schneebeli, a zürichi Sport című lap dél-amerikai levelezője hosszan kesereg a brazil futball hanyatlásán.

— A válogatott után most már a klubcsapatok is válságba jutottak — írja. — Szomorúan jellemző tény, hogy még a Flamengo—Fluminense rangadót is alig hetvenötezer szurkoló nézte végig.

Meg kell a szívnek szakadni...

*

Terry Venables, az egykori angol válogatott érdekes esetet mesél Henry Manciniről, akivel akkortájt együtt játszott a Queen's Park Rangers csapatában.

— Henry egyszercsak felfedezte, hogy ír vér is folyik az ereiben. Pár napra rá már az ír válogatott zöld ingében állt a budapesti Népstadion gyepén és hallgatta, hogy a katonazenekar végtelen hosszan játszik egy dallamot. „Az ördögbe is — súgta oda a mellette állónak —, de hosszú himnusza van ezeknek a magyaroknak." „Fogd be a szád — sziszegte vissza a szomszéd. — Ez a miénk!"

*

Még egy Venables-sztori.

— Egy időben a Chelsea kapitánya voltam és egy meccs előtt be kellett mutatnom a fiúkat Fülöp hercegnek. A kis Joe Fascione aznap debütált a csapatban, így hát rá mutattam: „És ez itt Joe Fascione, ő ma játszik először". A herceg elcsodálkozott: „Úgy érti, hogy még életében nem futballozott?"

*

Ron Aktinsont, az angol West Bromwich Albion menedzserét mesés ajánlattal próbálta Amerikába csábítani a Philadelphia Fury csapata. Atkinson nem állt kötélnek.

— W. C. Fields, a komikus bizonyára örült volna Atkinson elhatározásának — írta Kevin Moseley. — W. C. Fields ugyanis annyira gyűlölte azt a várost, hogy kikötötte, sírkövére ezt írják: „Még itt is jobb, mint Philadelphiában".

*

A Norwich City csapata a nézőtéri huliganizmus megfékezésére jókora jelvényeket bocsátott ki, „Békesség és megértés" — felirattal. A legutóbbi meccs előtt Martin Peters, a csapatkapitány a nézőtérre hajított egy ilyen jelvényt. Két huligán összeverekedett felette. Mindkettőt a mentők szállították kórházba.

(p. p.)

ZSÖLLYE

A vígjátékkedvelők nagy örömére mutatták be filmszínházaink a „Mimino" című grúz filmet, melyben hol angyalian bájos, hol szatirikusan maró jelenetek nevettették a nézőket. Az egyik előadást végignézte Gálvölgyi János is, kollégájával, Mikó Istvánnal. Kifelé jövet a moziból Mikó megkérdezte:

— Neked hogy tetszett, Jánoskám?

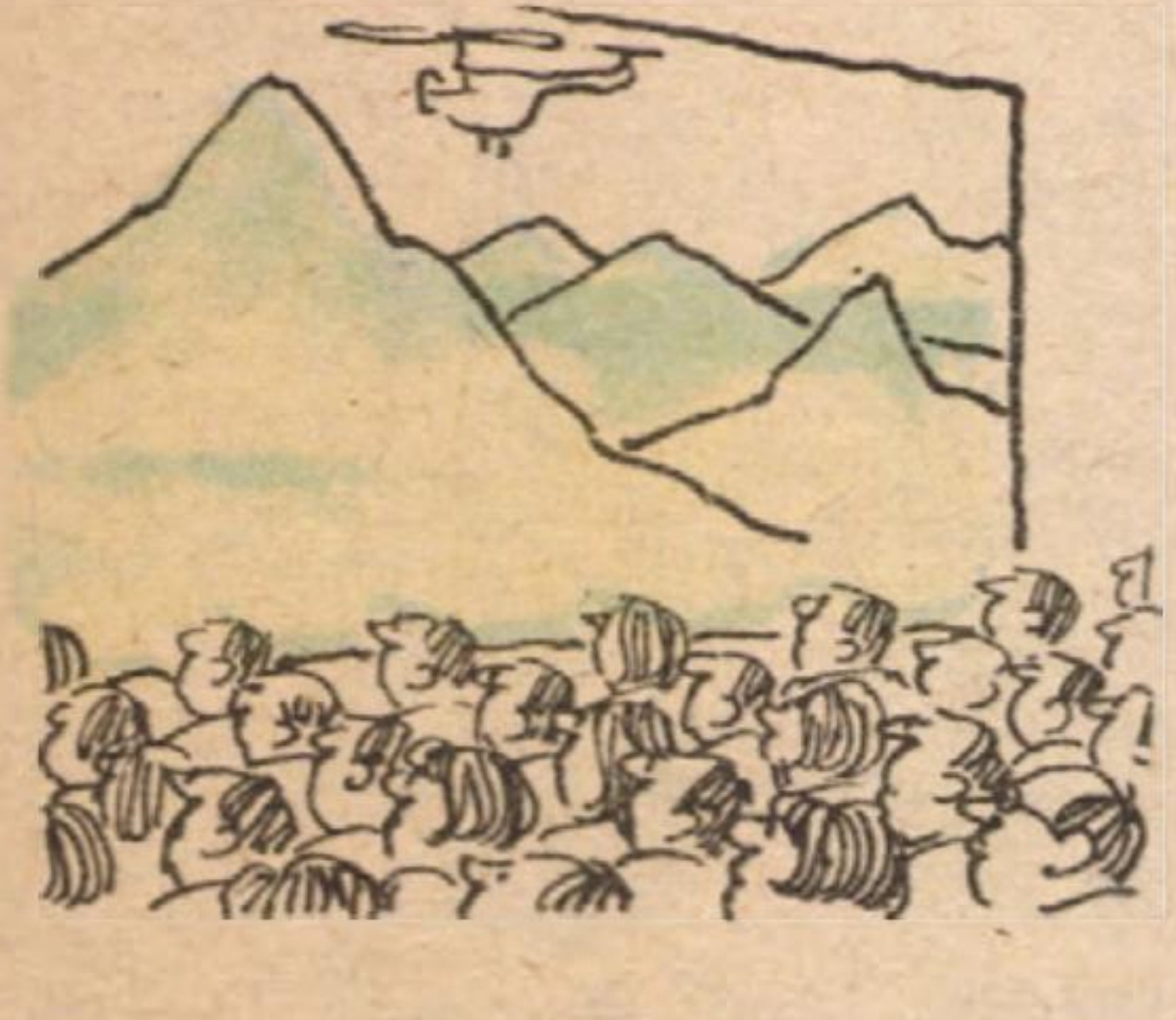

Gálvölgyi lelkendezett.

— Remek volt! És különösen az az örmény komikus tetszett! Kimondhatatlanul! Kimondhatatlanul!

Azzal Gálvölgyi rámutatott a mozi előtt kitett plakátra, melyen nagy betűkkel virított az említett művész neve:

„Frunze Mkrtcsjan."

A Cirkuszvilág című nemzetközi artistamagazinban ezzel a címmel jelent meg egy riport: „Az év leglogikusabb házassága." A riportban az újságíró beszélgetést folytat a leedsi Nagycirkusz tűznyelőnőjével, aki örök hűséget esküdött a cirkusz főtűzoltójának.

*

Csala Zsuzsa és Mányai Zsuzsa, akik a Vidám Színpad társulatában a könnyű műfaj nehézsúlyú képviselői, a napokban elhatározták, hogy energikus fogyókúrába kezdenek. Egyik próba szünetében betértek a közelben levő henteshez tízóraizni.

— Egyben veszek valamit vacsorára is, — mondta Mányai.

Csala figyelmeztetően felemelte a mutatóujját.

— Zsuzsikám, gondolj a fogyókúránkra!

Mányai megértően bólintott, majd odalépett a pulthoz.

— Kérek egy kiló szalonnát... de ne legyen túl zsíros!

Rátonyi Róbert

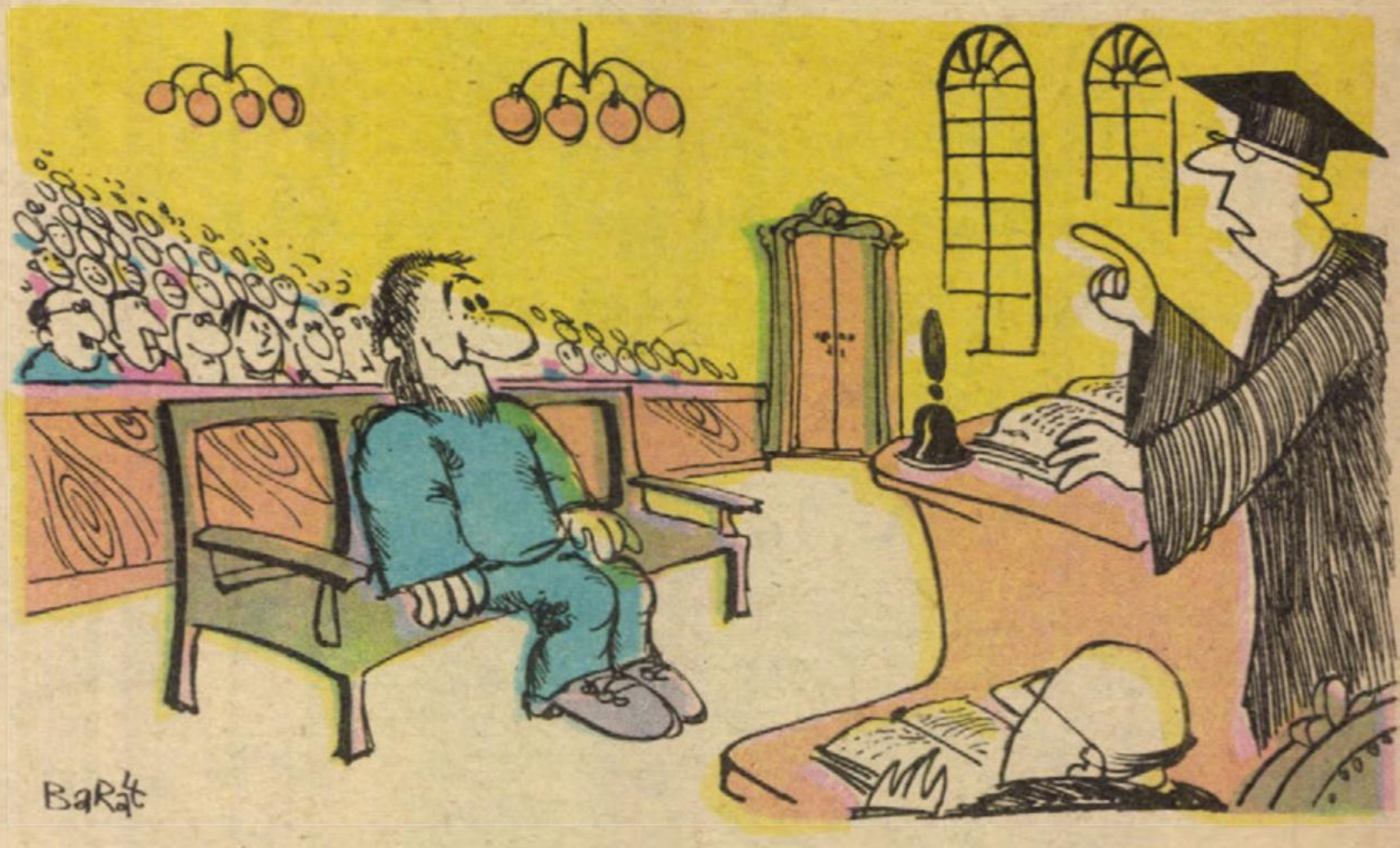

– A nyolcadik hónapért egy tevéfocimeccset kell játszania...

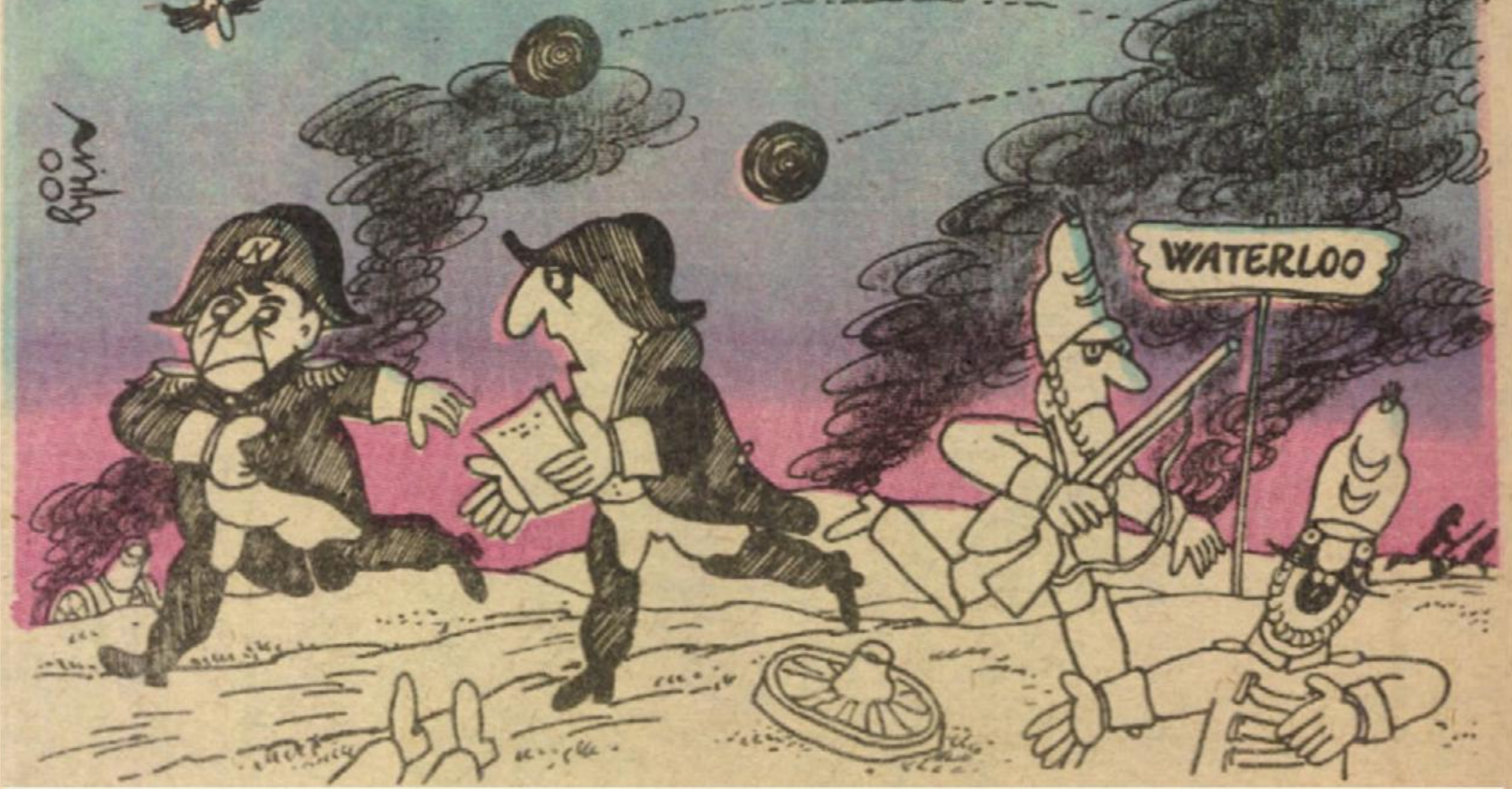

– Természetesen teljes hírzárlatot rendelünk el, felség...

HÁZASSÁGSZÉDELGŐ

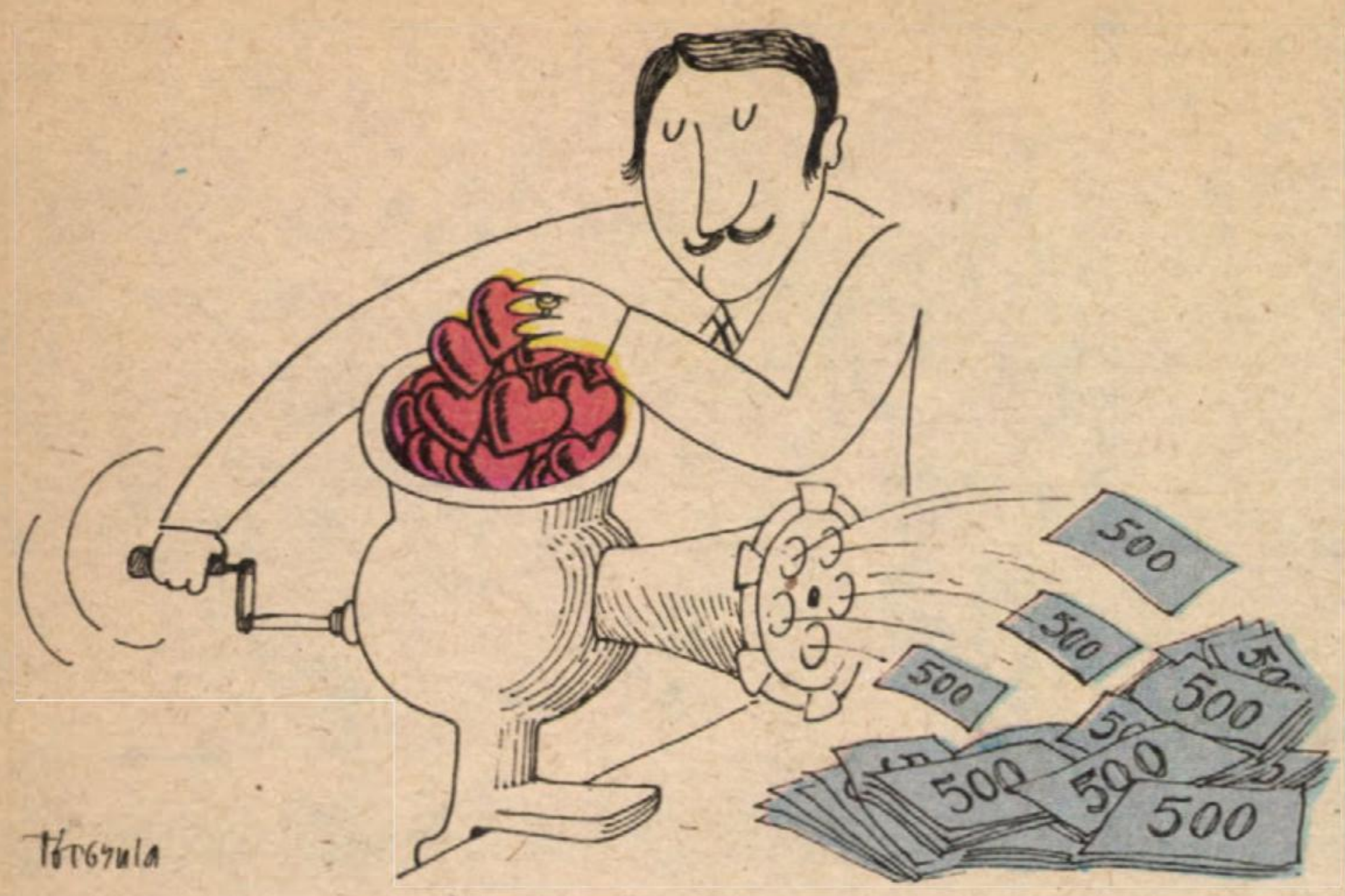

STOP!

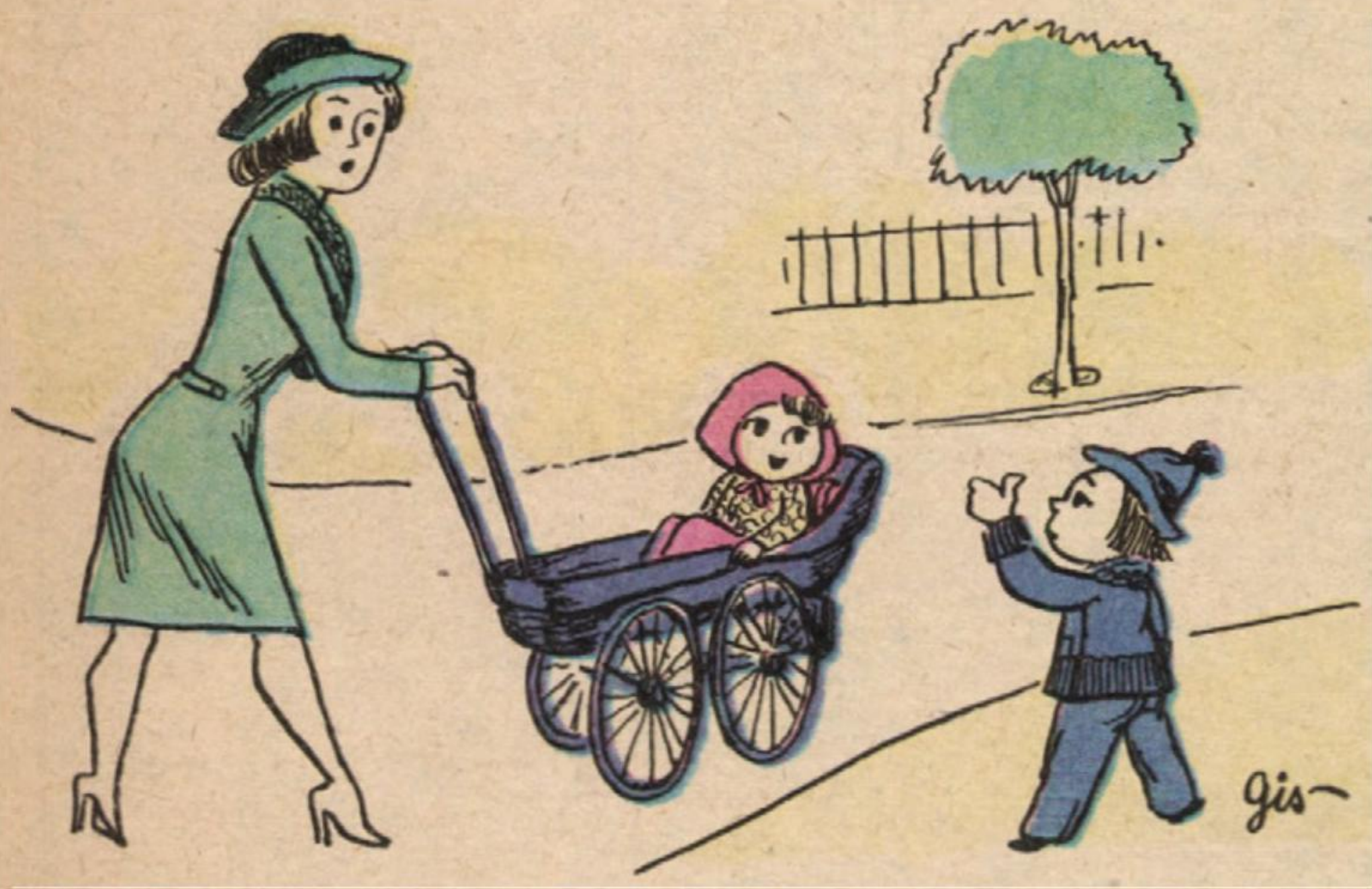

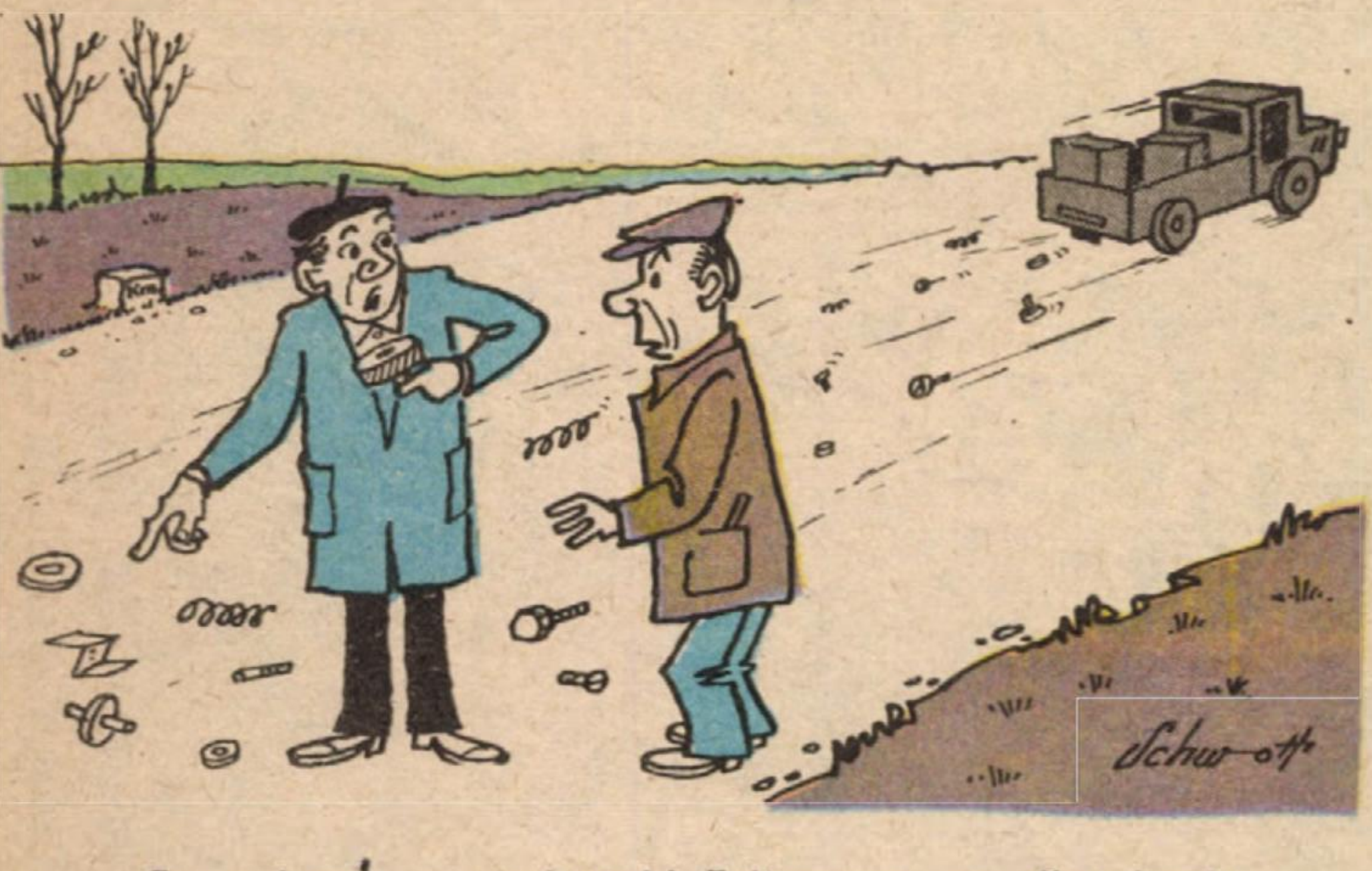

– Ezt a kocsit mi javítottuk! Felismerem az alkatrészeit.

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII.,
Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat,
Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft,
negyedévre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában
rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-48 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az útonálló rákiált egy járókelőre:

— Pénzt vagy életet! És semmi fölösleges mozdulat!

— Hát, ide figyeljen — méltatlankodik a járókelő —, azt még csak eltűröm, hogy kizsebeljen, de hogy kiabáljon is velem, azt soha!

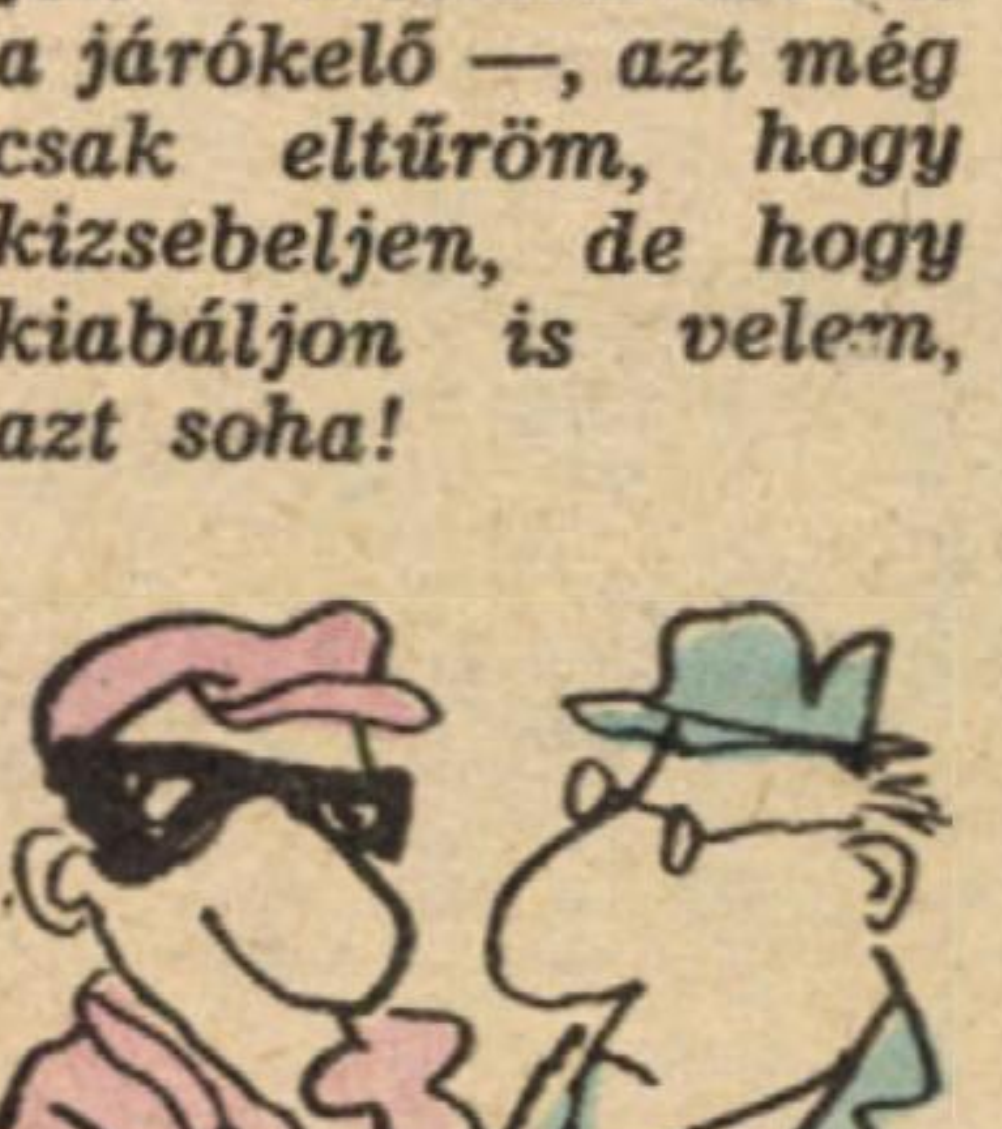

Szerénységre intő

Rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 1. soraiban a francia Jules Renard (1864—1910) egy megszívlelendő gondolata található. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 4-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Ősi magyar város
15. Közelre mutató szó
16. Szőnyeget, kendőt, függönyt díszít
17. ... poetica
18. Magyarán: lop
19. T. K.
20. A százszázalékos gólhelyzetre mondjuk
23. A trombita hangja
24. Helyrag
26. Párolva és áfonyával tálalják
28. R. N.
29. Gyümölcs
31. Dísztárgyacskák a vitrinben
33. Afrikai állam
35. Üreg a fában
37. T. G.
38. Az olyan könyvelés, melyben nincs lemaradás
42. A „demokrácia" szó újabban gyakori jelzője
45. Régebben az orvosregények divatos művelője volt (angol)
46. S. T.
47. Nagy folyó
48. Valamely nemzet kötelékébe tartozó
49. Azonos betűk
50. Kellemes tájék jelzője
51. Rag
52. A 48 vízsz. mássalhangzói
53. Két nagy olasz festő viselte ezt a nevet
55. S. H.
57. U. S. B.
58. Képzőművészeti rendezvény
60. Az ószövetségi próféták által jövendölt személy
63. Város az NDK-ban (Napóleon nagy győzelmének színhelye)
64. L. Á.
65. Radioaktív nehéz fém

FÜGGŐLEGES

2. A tökéletes házasság végét ez jelenti
3. A magyar színháztörténet jelentős egyéniségének monogramja (1822—1902)
4. Magyar király volt
5. Kicsinyítő képző
6. A prágai fellegvár neve
7. Középkori énekmondó
8. Egy USA-állam fővárosa
9. Kötőszó
10. A nem sovány hölgy alakja
11. Helyhatározó
12. A decemberi időjárás
13. Fagyasztásra használt folyadék
21. R. Ö.
22. A görög ábécé 15-ik betűje
25. Alacsonyrendű, hitvány
27. Budapest
30. Tréfás versezet, rímes mondóka
32. Ázsiai ország
34. Város az NSZK-ban, Hollandiához közel
36. Démon az arab és perzsa mesékben
39. Szürke, hétköznapi
40. M-mel: erdei meselény
41. Csekélységem
43. Z. I. I.
44. Szintén
49. Ehun
51. Híres fajansz
53. Ízlésre valló küllem
53a. Női név
54. IV. Béla menedékhelye volt a tatárok elől (ma: Trogir)
56. Seb nyoma
57. Nagyhatalom
59. Igekötő
61. S. V.
62. Az 57. függ. vége

1 M	2 Á	3 S	4 O	5 K	6 H	7 I	8 B	9 Á	i	10 T	11 A	12 Z	13 É	R
14 E	S	Z	T	E	R	G	O	M	■	15 E	M	I	T	T
16 R	O	J	T	■	17 A	R	S	■	18 E	L	E	M	E	L
19 T	K	■	20 O	21 R	D	I	T	22 Ó	■	23 T	R	A	R	A
24 B	A	25 N	■	26 Ö	Z	C	O	M	27 B	■	28 R	N	■	T
29 E	P	E	30 R	■	S	■	31 N	I	P	32 P	E	K	■	j
33 N	A	M	I	B	I	34 A	■	K	■	A	■	35 O	36 D	U
N	■	37 T	G	■	38 N	A	39 P	R	40 A	K	41 É	S	Z	K
42 Ü	43 Z	E	M	44 I	■	45 C	R	O	N	I	N	■	46 S	T
47 N	I	L	U	S	■	48 H	O	N	O	S	■	49 I	I	I
50 K	I	E	S	■	51 H	E	Z	■	■	Z	■	52 H	N	S
i	■	N	■	53 C	A	N	A	L	53a E	T	54 T	O	■	Z
55 S	56 H	■	57 U	S	B	■	I	■	58 T	Á	R	L	59 A	T
60 M	E	61 S	S	I	Á	62 S	■	63 J	E	N	A	■	64 L	Á
E	G	V	A	N	N	A	K	■	L	■	65 U	R	Á	N

A SZEMTELENSÉG TETEJE

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Ha az egészségemről van szó, nekem semmi sem drága.

200—200 forintot nyert:

Szendrői Erzsébet, Miskolc, Torontáli u. 4/b. 3532

Tóth Béla, Örkény, Kossuth u. 23. 2377

Horváth Károlyné, Körmend, Arany J. u. 1. 9900

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

CSAK 16 ÉVEN FELÜLIEKNEK

KÖNYVTÁMASZ-TERV

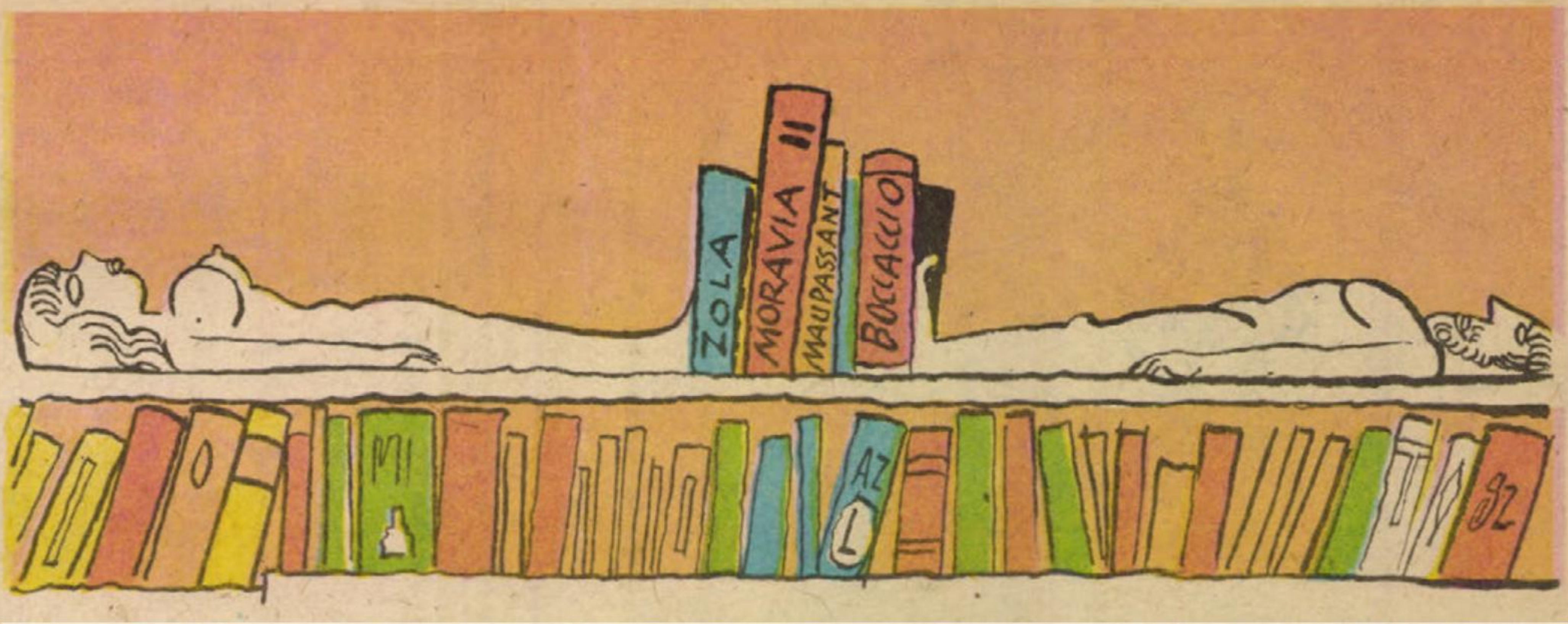
ZOLA
MORAVIA II
MAUPASSANT
BOCCACCIO

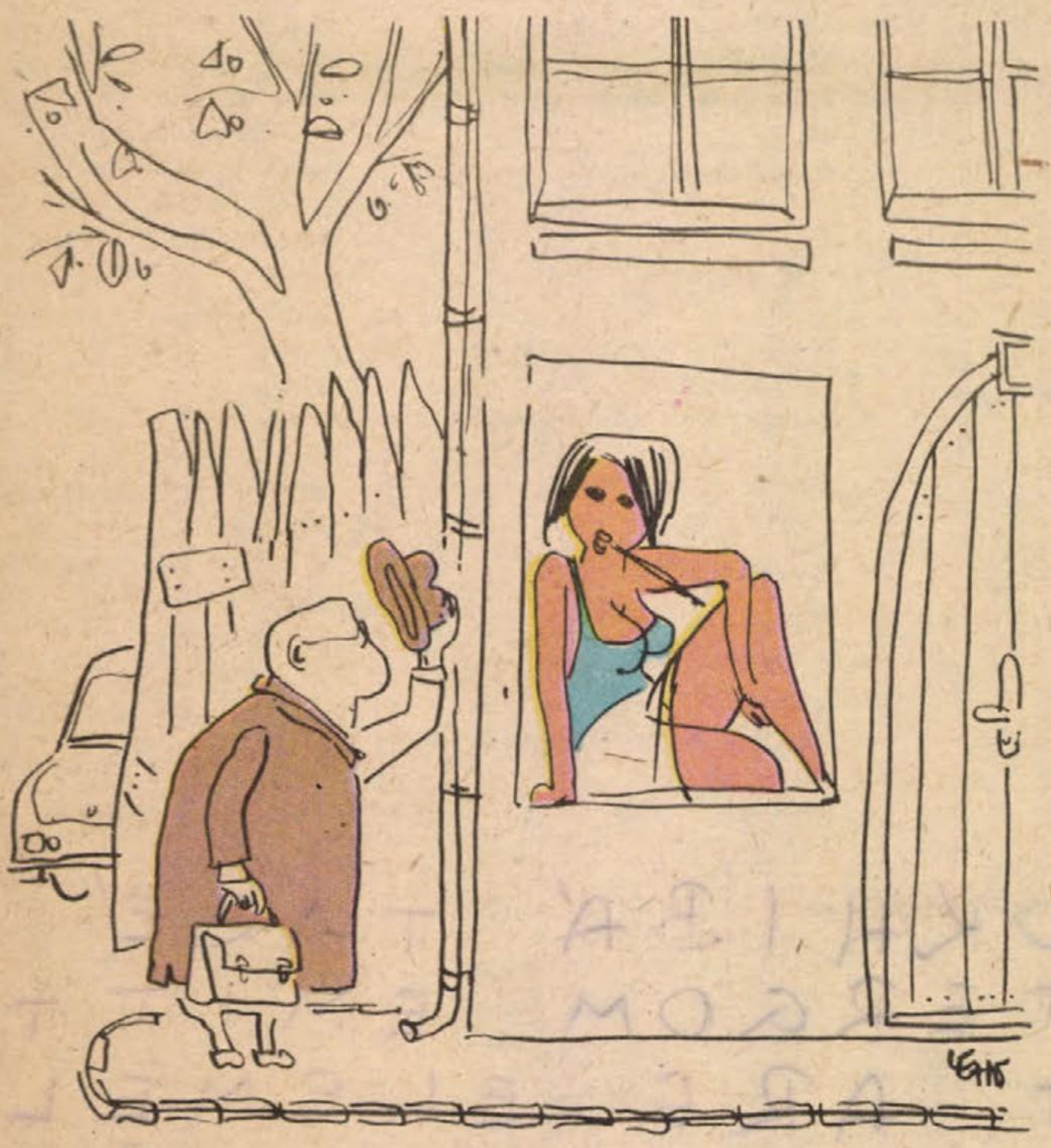

– Nem, nem állították vissza, én plakát vagyok!

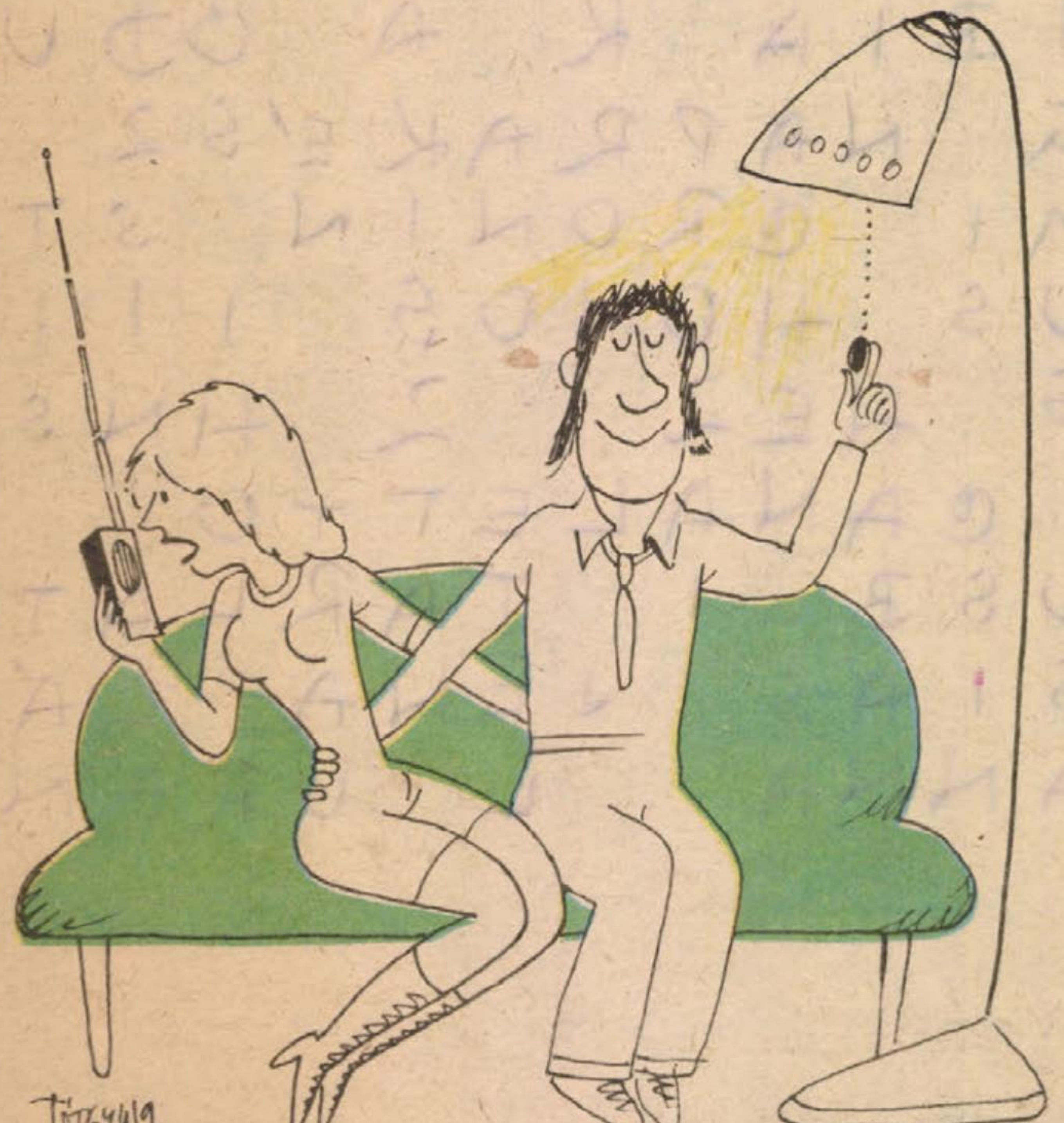

– Kapcsolják gyorsan az orvos válaszol rovatot!... A helyzet a következő...

KÜLFÖLDI MŰVÉSZNŐ

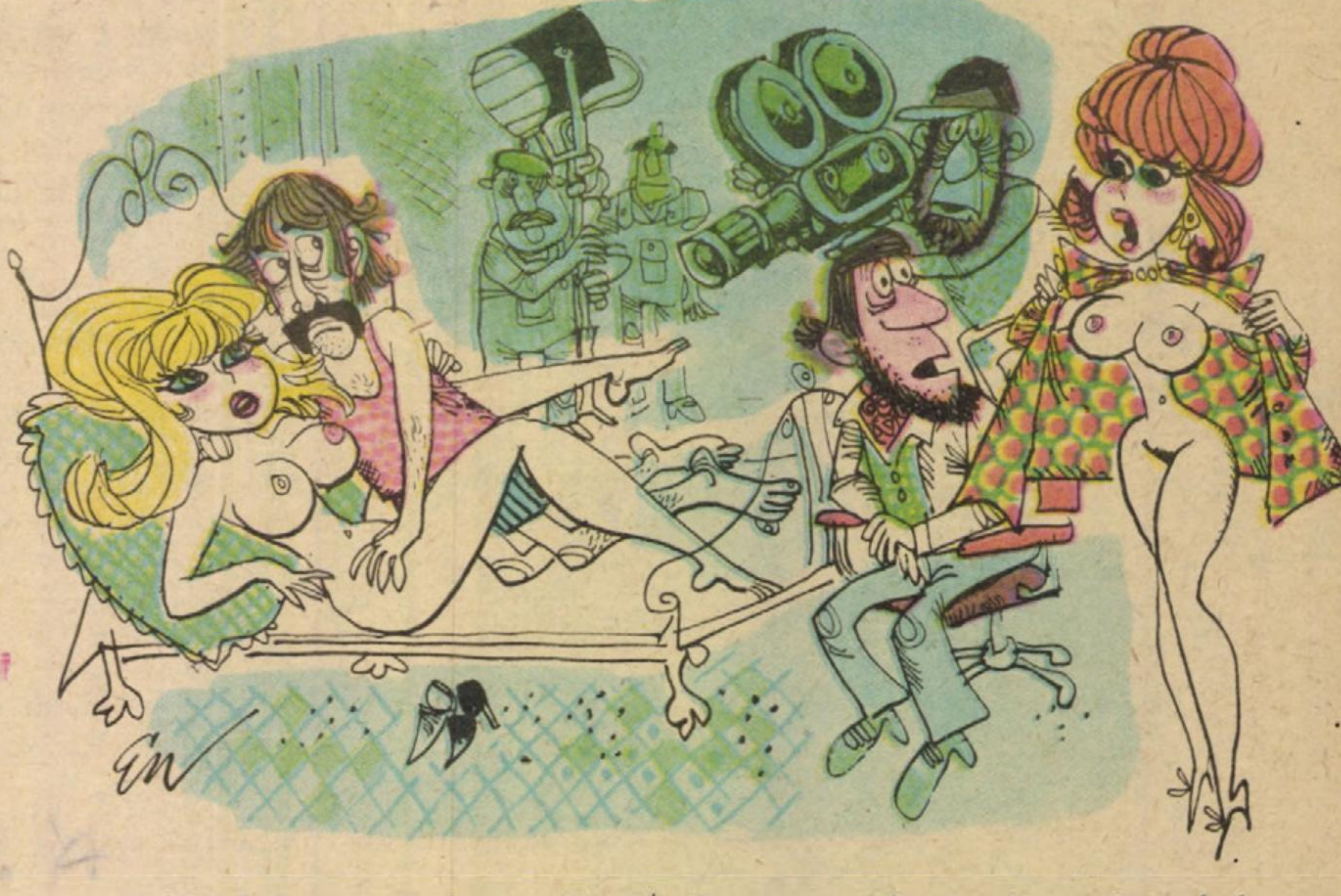

– Minek itt a valutát pocsékolni? Ugyanazt tudom nyújtani forintért!

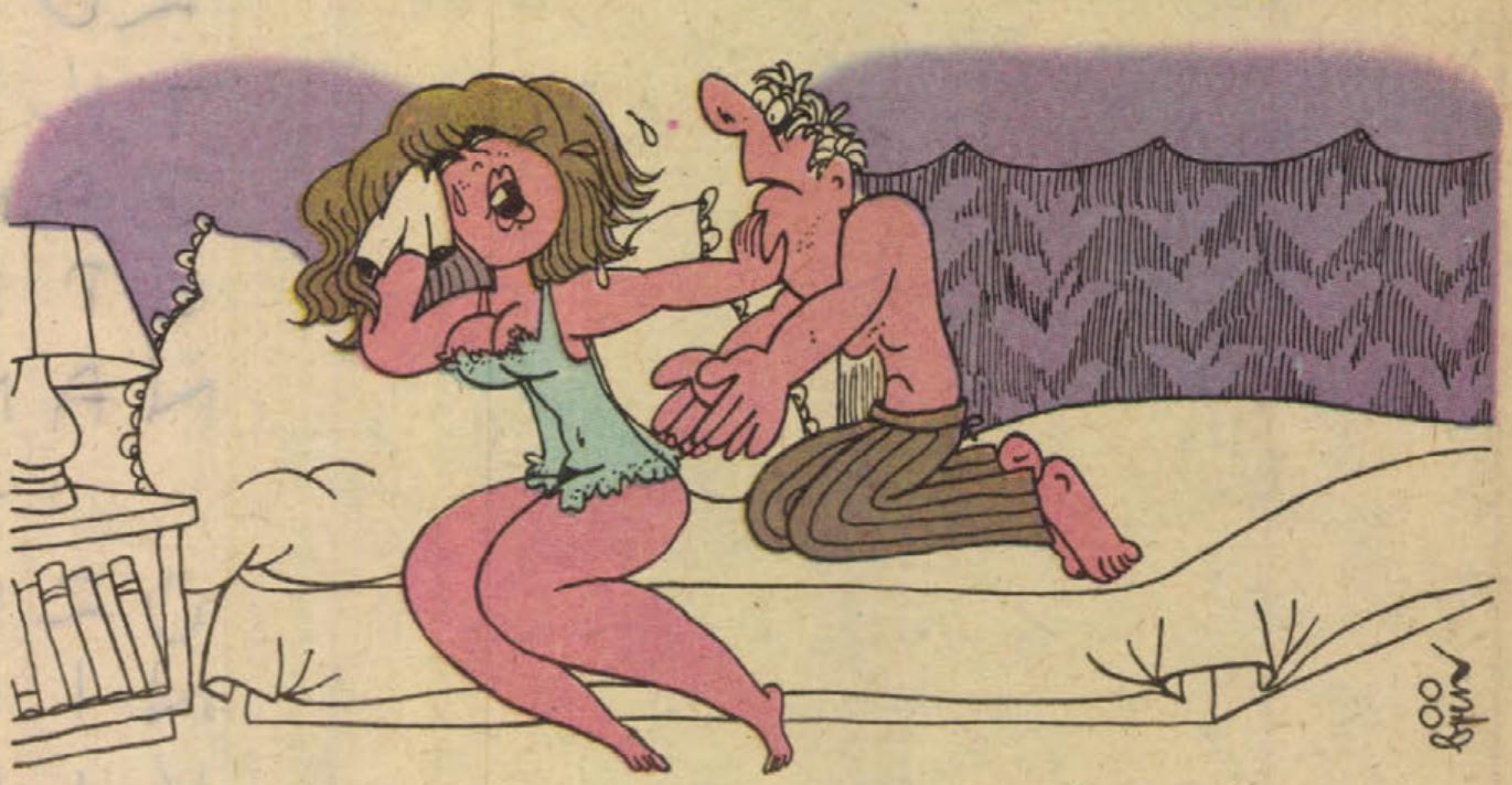

– Hagyj békén! Te azt hiszed, nem tudom, hogy az OTP izgatott fel?

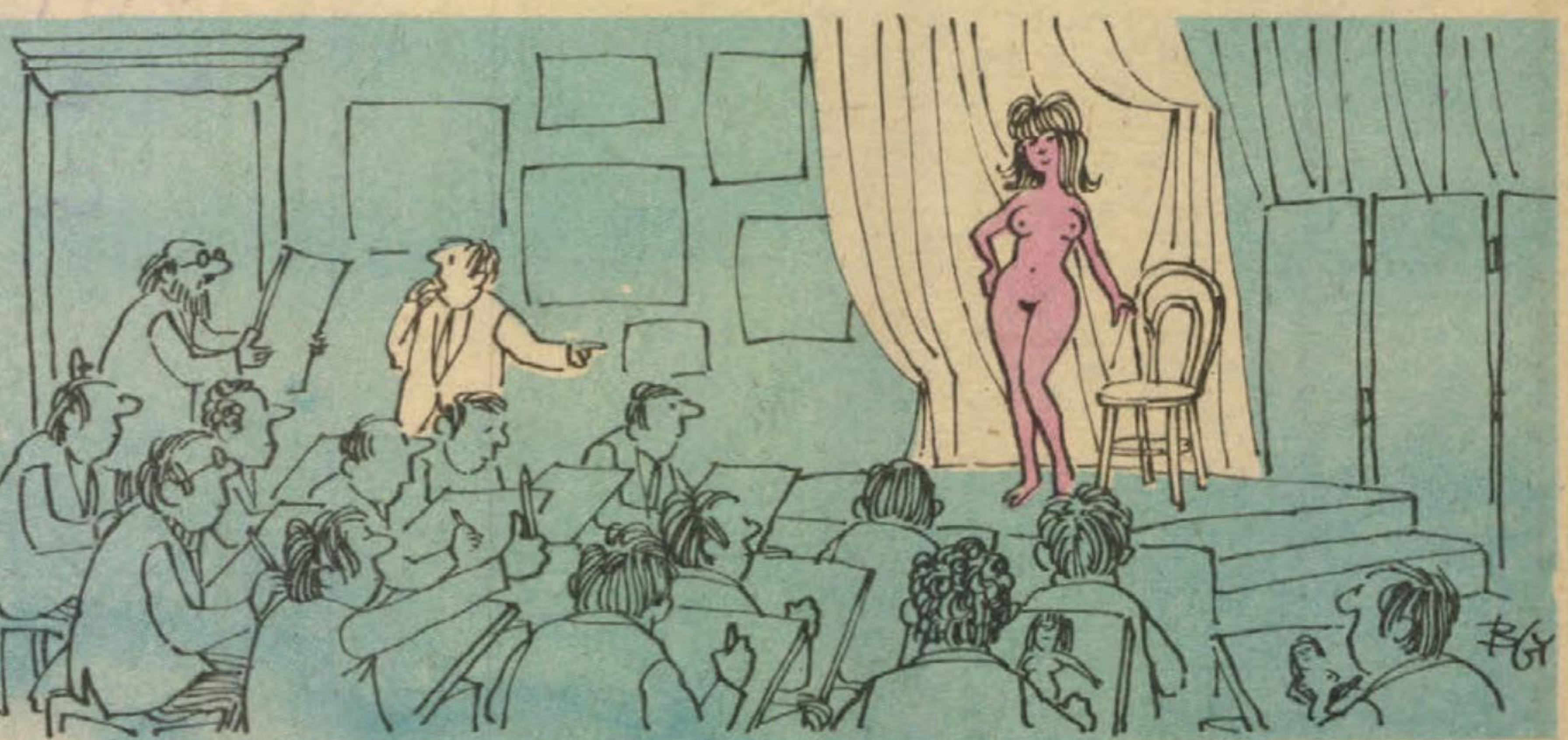

– Jesszus, hát itt rajzolni kell?